

Ekonomika a firmy

Nevšední letošní zimní den na Klínech v Krušných horách

Foto: Vlasta Králíčková

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

01

Čtvrtletník
Okresní hospodářské
komory Most
číslo 1 | ročník 8 - březen 2013

Zdroje úspěchu jsou v práci firem

rozhovor s ekonomem
Petrem Zahradníkem, str. 8 – 12

O rozpočtech obcí

... mluví nám. prim. Mostu Karel Novotný, str. 16 – 18

Zdroje pro ideály a správu veřejných věcí

... zamyšlení prezidenta HK ČR Petra Kužela, str. 27

V jaké ekonomické kondici je náš stát

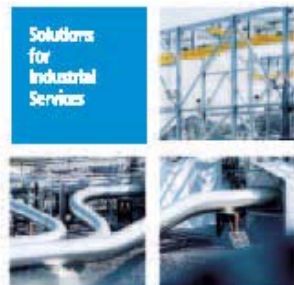
... jak to vidí ekonom Jan Mládek, str. 6 – 7

 Komora s.r.o.

ISO, ekonomika a co dál?

str. 20

Ing. Petr Zahradník, MSc.

BILFINGER

Měníme DESIGN – KVALITA zůstává

Bilfinger Industrial Services Czech s.r.o. spolehlivý partner pro dodávky a údržbu v chemickém, energetickém a teplárenském průmyslu.

- **Komplexní údržba strojů a zařízení**
- **Výroba tlakových aparátů**
- **Realizace projektů – technických celků**
- **Lešnářské práce**
- **Izolace a nátěry**
- **Engineering**
- **Dodávka a montáž potrubí (včetně VT paravodů)**

Bilfinger Industrial Services Czech s.r.o.
www.bisczech.cz

**INDUSTRIAL
SERVICES**

Motto:

Polovina škody, která se děje na tomto světě, je způsobena lidmi, kteří se chtějí cítit důležitými. Nechtějí škodit. Ale škoda je nezajímá.

T. S. Eliot

Vážení čtenáři, vážení kolegové,

dnešní vydání TEMA je zaměřeno na ekonomiku, na ekonomii jako vědu, která ji zkoumá, a v neposlední řadě na nástroj jejího praktického „použití“ – peníze – a jak o nich řekl „klasik“, které jsou vždy až na prvním místě. Může se nám to líbit a nemusí a oblíbený slogan o tom, že „peníze nejsou všechno“, plnohodnotně platí v praxi potud, pokud peníze a zdroje k uspokojení svých potřeb a tužeb máme. Pokud je nemáme, pak jdou ideály stranou a nastupuje temnější část lidských povah a konání. Z iluzí o bezplatnosti všeho jsme snad již vyléčeni, i když se například třeba i dnes něco historickou setrvačností jako bezplatné může tvářit. Nepochybují o tom, že i dnes jsou mezi námi jedinci, kteří jako

Diogenes ze svého sudu trousí moudra o morálce, ideologii a třeba i ekologii. Ale dnešní rozzuření lidí v ulicích evropských měst určitě neprotestují za ideály a morálku, ale v opravdu masových měřících jim jde o práci, mzdy, důchody, drahotu, inflaci – zkrátka v přeneseném slova smyslu jde o ekonomiku. Ale ne o tu teoretickou, která nám slovy povolovaných přes média říká to „co všichni víme, ale slovy, kterým mnohdy nerozumíme“, ale tu konkrétní, která se jich přímo dotýká. A nejde tím prakticky o ty peníze, kterými jsem dnešní číslo TEMA začal?

Na téma ekonomiky jsem se svým laickým pohledem a s troufalostí pustil do diskuse s ekonomem, členem NERV, Petrem Zahradníkem. Další renomovaný ekonom Jan Mládek v rubrice JOJO plus zhodnotil ekonomickou kondici našeho státu. Ve standardním rozměru rubriky JOJO představil své hodnocení a vize rozvoje Ústeckého kraje gesční radní Ladislav Drlý. Pohled na rozpočty obcí v aktuálních souvislostech nabízí ekonomický náměstek primátora města Mostu, Karel Novotný. To, co ví všichni podnikatelé, ale zdá se, že mnohdy bohužel neví političtí reprezentanti o skutečných zdrojích státního rozpočtu, připomíná ve svém příspěvku prezident HK ČR Petr Kužel. Další prezident, tentokrát prezident ROTARY klubu v Mostě, Stanislav Srnka přináší svůj pohled na ekonomiku v rotariánských souvislostech.

I když to nebylo v zadání, opět se nám jako bumerang vrací téma energetiky, dnes v cenách elektrické energie, jako zásadního nákladového vstupu do všech forem a velikostí podnikání. Máme nejdražší elektrickou energii v Evropě a je smutné, že důvodem nejsou technicko-materiální problémy, ale „odborná a národohospodářská“ úroveň našeho parlamentu, poplatná zoufalé snaze o náhradu zatracovaného uhlí nějakou jinou formou získávání energie.

Suchá data o dopadech cen energií do reálného hospodaření podniku, ze kterých trochu „mrazí v zádech“ přináší náš kolega, člen naší sekce energetiky a předseda výboru energetiky a změny klimatu Svazu chemického průmyslu ČR, Jaromír Vorel. Stejnému tématu se neubrání ve své rubrice František Kružík.

Dnešní TEMA má toho jako vždy mnohem více a také několik stálých rubrik, kde jsme se v nich pokusili o vyvolání úsměvu na vašich ustaraných tvářích.

Přeji příjemné jarní dny
Rudolf Jung

Editorial pod čarou:

Smutným obrazem je česká politická scéna. Ano, scéna je asi nejpříhodnější název pro dnešní absurdní divadlo, kdy nad televizními seriály mnohdy vítězí přímé přenosy z jednací síně našich zákonodárných sborů. Věčná škoda, že jsme neměli možnost být účastníky velkolepého představení v senátu, kdy senátoři a senátorky raději schováni za svůj jednací řád, který sami v tomto případě z neznalosti porušili (viz.dole) a nevěřejně oprašující své vlastenectví, obviňují z funkce odcházejícího prezidenta republiky z velezrady. Na konci funkčního období prezidenta je to vskutku hrdinský čin.

Jen škoda, že páni senátoři a paní senátorky neprojevili obdobnou miru vlastenectví při schvalování např. malé novely Horního zákona, kdy s Poslaneckou sněmovnou prakticky odstavili stát od využití svého nerostného bohatství. Pokud se toto rychle nenapraví, může se tím stát a jeho hospodářství dostat do závislosti na dovozu surovin ve všem důsledky. I když by takové počiny možná obdobným silným výrazem nazvat šlo, protože obdobně jako třeba u fotovoltaiky to může mít pro českou ekonomiku fatální důsledky, ani toto bych nenazval velezradou, ale pomínu-li zlý úmysl, pak jen prostá neprozřetelnost by byla tím odpovídajícím výrazem.

O hlouposti nebo genialitě senátorského počinu rozhodne až Ústavní soud (pokud pomíne formální pochybení u schvalovacího procesu v Senátu), ale ať to bude tak nebo onak, k dobré pověsti a vážnosti České republiky to minimálně po neslavném „dvoutýmovém“ předsednictví EU rozhodně nepřispívá a konečný účet bude účtem nás všech.

Je škoda, že mezi námi už nejsou mistři pera jako Shakespeare, Dietl, nebo možná nejpříhodněji Hašek. Určitě by z toho parlamentního „piklení“ vytěžili materiál na mnoho literárních děl pro naše potomky.

A že by se to netýkalo našeho dnešního základního tématu ekonomiky a prosperity – tak to se tedy týká.

§ 139 zákona č. 107/1999 Sb., o jednání Senátu:

(1) Jednání Senátu o návrhu na podání ústavní žaloby a o návrhu na její odvolání je neveřejné. Při jednání o návrzích na podání ústavní žaloby a na její odvolání lze podávat pouze návrhy na schválení, nebo zamítnutí. O návrzích se hlasuje veřejně podle jmen.

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Ing. Ladislav Drlý

Pro dnešní otázku rubriky JO-JO (jedna otázka-jedna odpověď), jsem požádal člena rady Ústeckého kraje Ing. Ladislava Drlého.

(pokračování na str. 5)

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz
IČ: 48290661

vedoucí redakce: Ing. Karel Bořecký
redakční rada: předseda Ing. Roman Viktora
členové: Lucie Bartoš, Lenka Povová, Monika Rosová
sazba a tisk: Reklamní agentura Daniel s. r. o., čtvrtletník
náklad: 2500 výtisků, povolení MK ČR E 16676
Distribucí zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.
Neoznačené fotografie: archiv OHK Most

Editorial, JoJo 3

Obsah 4

JoJo 5

JoJo + 6 - 7

Zdroje úspěchu jsou v práci firem 8 - 12

Noticky 14

Věci veřejné, věci soukromé - věci nás všech 15

O rozpočtech měst a obcí trochu jinak 16 - 18

ISO? Ekonomika a co dál? 20

„Aktivní komora“ 21

Energeticky náročný podnik a POZE 24 - 26

Kde jsou zdroje pro ideály a správu veřejných věcí? 27

Sponzoring: morální odpovědnost nebo prostředek profitu? 28 - 29

Pojištění a ekonomika firem 30

Nový ukazatel registrované nezaměstnanosti 32 - 33

Ocenění nejlepších podnikatelek 34

Peníze vážně i nevážně 35

Dluhy, dluhy, dluhy 36

Pružný německý trh chrání Německo před krizí 37

Info úřadu 38

Krajská hospodářská komora ÚK a Ústecký kraj 39

Je fotovoltaika podnikání nebo legalizovaná loupež? 40 - 41

Drzý smajlík 42

„časopis TEMA“ v elektronické podobě a co se do Tema nevešlo naleznete na webových stránkách
OHK Most – www.ohk-most.cz

inzerce

Analýza poruch a diagnostika

- Životnost zařízení (stanovení materiálových vlastností, simulace, testování materiálů v provozních podmínkách)
- Analýzy poškození strojních součástí
- LifeCycle Management
- Technologicko-ekonomické studie dlouhodobého provozu

Autokláv pro hodnocení vlastností materiálu za provozních parametrů

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

(pokračování ze str. 3)

Ekonomika, hospodářství, prosperita – to jsou stále častěji se opakující fenomény dnešní doby, kdy si společnost stále bolestněji uvědomuje, že pokud si má zachovat a dále rozvíjet stávající a i vysněné principy své existence – od demokracie, kvality života, dobrého životního prostředí – zkrátka životního pohodlí, kterého se nechceme vzdát, pak toto musí být kryto dostatkem potřebných zdrojů. Jednoduše řečeno jejich měřítkem, což jsou peníze. Ústecký kraj určitě není stávajících ekonomických problémů ušetřen a zdá se, že je tomu právě naopak. Minimálně vysoká míra nezaměstnanosti je v přímé úměře k poklesu ekonomické výkonnosti regionu a myslím si, že si za to můžeme z části i sami. Politické strany ucházející se o přízeň voličů mají ve svých programech v různě obměněných rétorických vyjádřeních podporu podnikání, zvýšení výkonnosti hospodářství, vyrovnané rozpočty, zaměstnanost apod. Otázkou je ovšem kdy, jak a jakým způsobem.

Pane radní, ve vaší gesci je i ekonomika, investice a majetek. Protože jste byl zároveň pověřen komunikací s Hospodářskou komorou ČR, doufám že, to není jen ekonomika úřadu kraje, ale regionální ekonomika jako taková. A proto se ptám.

Jak hodnotíte stávající stav hospodářství v Ústeckém kraji, kde jsou podle vás nejkonfliktnější body a jakými konkrétními nástroji a kroky bude vedení kraje podporovat hospodářství a naplňovat žádoucí prosperitu, včetně snížení hrozivé nezaměstnanosti.

Než začnu odpovídat na Vaši otázku, chtěl bych vysvětlit, že pokud ve své odpovědi budu srovnávat, jako bylo hospodářství před listopadem a jaké je nyní, pak to není proto, že bych chtěl vyvolávat vášnivé politické diskuse o tom, co je lepší a co horší. Ale pokud chceme pochopit současnost a její problémy, musíme vědět, jaký byl historický vývoj. A ten nezačal v roce 1989.

Současné hospodářství Ústeckého kraje je ve stavu, který bych nazval chronickou restrukturalizací. Původní zaměření na těžbu a zpracování hnědého uhlí, výrobu elektrické a tepelné energie, hutnictví, chemický, sklářský a textilní průmysl. Přesto, že tehdejší zákony ukládaly povinnost pracovat, byl trvalý nedostatek pracovníků a to spolu s nadprůměrnými výdělky přivádělo do regionu vesměs méně kvalifikované dělníky. Současně kvalifikovaní

dělníci, lidé se středním vzděláním a vysokoškoláci měli snahu vzhledem ke značně zatíženému životnímu prostředí region opouštět.

Učňovské školství bylo řízeno zejména velkými podniky a bylo podřízeno jejich potřebám. Střední školství bylo reprezentováno gymnázii, která měla za prvořadý úkol připravit absolventy ke studiu na vysokých školách a středními průmyslovými školami, jejichž prvořadým úkolem bylo vychovávat střední technický personál.

Průmysl vyžadoval přesun velkých objemů surovin a zboží na velké vzdálenosti. Proto byla preferována nákladní železniční doprava. Osobní železniční doprava a silniční doprava byly zaměřeny zejména na dopravu lidí do zaměstnání a zpět.

Po „velkém třesku“ došlo k razantním změnám. Doly, elektrárny a teplárny na hnědé uhlí sice zůstaly, ale zbavily se aktivit, které zaměstnávaly spoustu lidí, ale s těžbou bezprostředně nesouvisí. Navíc jsou vystaveny tlaku ekologických aktivistů, jejichž požadavky prodražují výrobu, komplikují přípravu a realizaci rekonstrukcí a nových investic, popř. ohrožují samotnou jejich existenci. Z Válcoven trub a železáren v Chomutově, které dávaly práci více než pěti tisícům lidí, zbylo díky nepovedené privatizaci jen torzo.

Učňovské školství, které ztratilo přímou vazbu na zaměstnavatele, splývá se středním školstvím, a význam výučního listu je degradován tím, že jej lze získat v několikaměsíčních „rekvalifikačních“ kurzech. Přebytek středních a vysokých škol při současném snižování počtu dětí vede spolu se způsobem financování školství ze strany státu k tomu, že klesá úroveň učňů, středoškoláků i vysokoškoláků. Nové firmy, ať již vznikly odtržením od velkých podniků minulých let, příchodem investora do některé z průmyslových zón, nebo byly založeny podnikatelem z regionu, se tak, přes vysokou nezaměstnanost, potýkají s nedostatkem kvalitních a kvalifikovaných zaměstnanců.

Jde vesměs o firmy, kde množství přepravovaného materiálu není tak velké, aby se jim vyplatilo napojení na železnici, a proto využívají silniční dopravu. „Tak však na takové“ zatížení nebyla dimenzována, současné komunikace často procházejí centry měst a obcí a jejich únosnost je omezena. Problémem je i nárůst počtu osobních automobilů. V kraji tak máme na jedné straně přeplněné a přetížené komunikace, na druhé straně prázdná a devastovaná nádraží s rozsáhlými kolejišti.

Tolik tedy k tomu, jak hodnotím stávající stav hospodářství v Ústeckém kraji. Jsem si vědom toho, že výčet problémů není úplný, ale nezaměstnanost, úroveň vzdělávání a doprava jsou podle mne ty nejohrovenější problémy, kterým se budu dále věnovat.

Vysoké procento nezaměstnaných tvoří nekvalifikovaní a málo kvalifikovaní, včetně čerstvých absolventů. Bohužel je mezi nimi i vysoké procento těch, kteří nemají základní pracovní návyky. Na druhé straně jsou mezi nimi i ti, kteří mají pracovní návyky hluboko zakořeněné, pracovat chtějí a umějí, ale problémem u nich je vyšší věk nebo zdravotní stav. Je proto třeba, aby v Ústecký kraj nezapomínal podporovat také podnikatelské aktivity zaměřené na tyto okruhy nezaměstnaných.

Současně však chceme zvyšovat úroveň vzdělávání na těch školách, kde může kraj uplatnit svůj vliv. Proto obnovujeme přijímací zkoušky na střední školy. Naším cílem je, aby maturitní obory studovali ti, kteří mají šanci zvládnout vyšší náročnost studia. Těm, kteří tyto předpoklady nemají, nabídnou naše páteční školy možnost získání kvalitního a zaměstnavateli uznávaného výučního listu v oborech, které zaměstnavatelé vyžadují. Zde předpokládáme úzkou spolupráci jak s jednotlivými zaměstnavateli, tak krajskou hospodářskou komorou. Naším cílem je i podporovat rozvoj fakulty výrobních technologií a managementu UJEP. V našem programu je i podpora dokončení výstavby dálnice D8 a rychlostních komunikací R6 a R7 a rekonstrukce komunikací spravovaných krajem.

Předpokládáme, že zvýšená úroveň vzdělání spolu s kvalitní sítí komunikací přiláká do kraje nové investory, ať už do stávajících průmyslových zón, nebo na nevyužitých plochách stávajících kolejišť.

Věřím, že se mi podaří navázat na spolupráci Ústeckého kraje a krajské hospodářské komory v minulých letech a tuto spolupráci ještě prohloubit. I když se to může někomu zdát nemožné, přesto máme společný zájem. Dát lidem práci. „Kdo má práci, má i peníze.“ Kdo má peníze utrací. Když lidé utrací, musí podnikatelé vyrobit víc zboží. Aby podnikatelé vyrobili víc zboží, musí zaměstnat víc lidí. Je to zjednodušené, ve skutečnosti do tohoto koloběhu zasahuje spousta rušivých vlivů, ale to už je téma na další otázku.

Ing. Ladislav Drlý

JO-JO⁺

Jedna otázka – jedna odpověď

Ing. Jan Mládek, CSc.

Druhou dnešní otázku rubriky „JO-JO“ plus pokládáme Ing. Janu Mládkovi, CSc. jako veřejně známá a uznávaná osobnost, je mimo jiné také ředitelem Českého Institutu Aplikované Ekonomie a předsedou družstva FONTES RERUM - družstva pro ekonomická, politická a sociální studia. Je také stínovým ministrem financí ČSSD.

Mohl byste prezentovat svůj pohled na to, v jaké reálné hospodářsko-ekonomické kondici je vlastně naše republika, co bychom měli dělat a co ne?

Navrhnout většinově přijatelnou hospodářskou politiku v době současné světové finanční a hospodářské krize není nic jednoduchého. Prvním problémem je identifikace hlavního problému. Pro začátek by bylo dobré si připustit, že v současné době nejvíce české firmy zužuje nedostatečná domácí poptávka domácností, veřejného a soukromého sektoru. Lidé ztrácejí víru v budoucnost, jsou daleko více opatrní při braní si hypoték a také při půjčování si peněz na běžnou spotřebu. Exekuce na osobní majetek je už velmi známým jevem. Známým o to více, že tato činnost nabrala v České republice patologický směr. Namísto toho, aby exekutoři dobývali peníze od velkých dlužníků, raději honí lidi s podprůměrnými příjmy, kteří nezaplátili v tramvaji. Je to výnosnější. Není tedy divu, že poptávka domácností i firem po zboží a službách klesá. Domácnosti i firmy více spoří, a tím ještě více prohlubují krizi. To, proč není krize ještě daleko hlubší, je docela dobrý výkon českého exportu, a to především do zemí eurozóny.

V takové situaci Keynes doporučoval použít stát (veřejný sektor) k povzbuzení poptávky fiskální stimulací. Tedy jinými slovy utrácením na úkor budoucnosti. Potíž je v tom, že v praktické politice se zapomělo na druhou část Keynesova doporučení: šetřit v dobách dobrých, buď vytvářením rezervního fondu anebo alespoň splacením dluhů z minulé krize. A tak se stalo, že většina zemí světa si fiskální stimulaci dovolit nemůže. Zjistilo se totiž, že jestliže veřejný dluh přesáhne 90 % HDP, země již nemá kapacitu si půjčovat. Začínají s ní cvičit ratingové agentury a finanční instituce. Buď nechťejí půjčit vůbec, nebo na stále vyšší úrok, a země pak často končí v nucené správě Mezinárodního měnového fondu, jako se to stalo v poslední době Islandu, Lotyšsku, Maďarsku, Srbsku, Řecku, Irsku a mnohým jiným. Země jak Česká republika má sice výši veřejného dluhu relativně nízkou, blíží se 45 % HDP, avšak nápadu použít fiskální stimulaci v České republice stojí v cestě 5 objektivních i subjektivních omezení:

1. Konzervativní obyvatelstvo, které považuje státní dluh za ekvivalentní dluhu domácnosti.
2. Ideologická omezení současné české ekonomické a mediální elity.
3. Evropská hysterie, velká většina zemí má veřejný dluh nad 60 % a několik zemí je blízko státnímu bankrotu (defaultu).
4. Fiskální stimulace v malé otevřené ekonomice, pokud je špatně cílena, může vést k nasávání dovozu a ne k tvorbě pracovních míst a hospodářskému růstu.
5. Nízká věrohodnost vládnoucích elit. Plýtvání veřejnými zdroji a korupce oslabují legitimitu fiskálních impulsů.

České obyvatelstvo je ve své většině dluhově konzervativní, stále považuje za normální dluhy platit a považuje státní dluh za ekvivalent dluhu domácnosti. To sice není úplně pravda, ale taky je třeba říci, že to není úplně nepravda. Tyto postoje mají velmi hluboké kořeny a jsou determinovány podle všeho politikou rakousko-uherské vlády vůči Čechům. Protože jsme nebyli vládnoucím národem, do revolucí jsme se příliš nehrnuli, a tak nám žádné dluhy odpouštěny nebyly. Na rozdíl, třeba od Maďarů, kteří si z Rakousko-Uherska odnesli

„V EU PANUJE KOLEM VEŘEJNÉHO DLUHU VELKÁ HYSTERIE“

naprosto jinou zkušenost. Toto před volbami výborně pochopil Miroslav Kalousek, který efektivně postrašil české obyvatelstvo dluhy, které z nemalé části vytvořil on sám jako ministr financí. Další velkou část vytvořil Václav Klaus během transforma-

ce devadesátých let, která vedla téměř k rozpadu bankovního sektoru. Účet za dluhy vytvořené českou pravicí pak paradoxně zinkasovala ČSSD.

Ideologická omezení současné české elity mají tendenci přerůst až v tupost. Hospodářská politika v jejím pojetí se zredukovala na snižování deficitu veřejných financí. Česká vláda má jen jediný cíl, tedy snižování deficitu veřejných financí, a ten příliš nenaplní. Deficit veřejných financí podle předběžných čísel byl v roce 2012 minus 4,9 procenta HDP! A veřejný dluh, který do roku 2007 stagnoval, utěšeně roste a koncem roku 2012 bude kolem 45 % HDP. Zejména k vládní úrovni představa, že hospodářská politika musí sledovat několik kontradiktorních cílů současně, rozhodně ještě nedorazila. Zodpovědná vláda by měla dosáhnout simultánně hospodářského růstu, vysoké zaměstnanosti/nízké nezaměstnanost, kontrolovat inflaci, udržet sociální soudržnost a v neposlední řadě konsolidovat veřejné finance. Ve světě podobně „moudrým způsobem“ postupuje snad jen fundamentalistické křídlo Republikánské strany tzv. Tea Party. Otázkou pro diskusí pak je, zda to dělají z omezenosti anebo koketují se zhnědnutím pravice směrem ke korporativnímu státu s omezenou demokracií. Vzhledem k tomu, že jsme se od vysokých představitelů českých pravicových stran nedočkali žádného odsouzení počínání maďarského pravicově-národoveckého premiéra Orbána, který je o několik kroků před českou pravicí, je toto podezření více než reálné. A možná je to jen proto, že nevědí, že šetření v dobách krize může vyvolat spirálu sebestimulujícího poklesu. Nižší veřejné výdaje vedou k nižšímu HDP, a tím i k nižšímu výběru daní, to vede k vyšší potřebě snižovat veřejné výdaje, což vede k dalšímu poklesu produktu, a tedy i výběru daní. Na konci takových procesů bývá sociální výbuch a po něm vláda silné ruky.

V EU panuje kolem veřejného dluhu velká hysterie. Několik zemí je v nucené správě MMF, některé jsou na hraně státního bankrotu. Eurozóna je druhotnou obětí světové hospodářské krize, neboť má problémy přerozdělovat a vytvořit politickou unii – Spojené státy evropské. Navíc většina evropských zemí vyčerpala prostor pro zvyšování svého veřejného dluhu. Ten proto končí někdy na úrovni 90 % HDP, další zvyšování dluhu je pak již velmi obtížné. Se zemí začínají cvičit finanční instituce a ratingové agentury. Mám problémy si půjčit, případně refinancovat svůj dluh. Zatímco při tvorbě dluhu psaly ratingové agentury pozitivní posudky, v současné době píše posudky spíše negativní a zadlužená země nemá jednoduchou cestu, jak problém vyřešit – ukázkovým případem takové situace je Itálie. Dlouho fungovala s vysokým veřejným dluhem, šlo to, a najednou to nejde. Za takových okolností je velmi těžké jít proti proudu a dělat fiskální stimulaci, když většina evropských zemí je dělat nechce anebo nemůže, neboť na to nemá prostor. Nemluvě již o tom, že ratingové agentury předvedly značnou pružnost. Japonsko může fungovat dlou-

hodobě s veřejným dluhem přes 200 % HDP, Itálie má problém, když je veřejný dluh nad 120 % HDP a Španělsko při veřejném dluhu kolem 60 %. Svědčí to o značné arbitrarnosti posudků o tom, která výše dluhů je únosná, a také o tom, že veřejný dluh je jen parciálním ukazatelem dluhového problému. Ve skutečnosti je třeba sledovat v té které zemi nejen zadlužení veřejného sektoru, ale také zadlužení domácností, finančních i nefinančních podniků. Poslední zkušenost, zejména ta irská, ukázala, že při chybné politice se ze soukromého dluhu může rychle stát dluh veřejný. Jeden z důležitých důvodů, proč velké evropské země nemohou dělat fiskální stimuly, je to, že tyto peníze vyplývaly na záchranu finančního sektoru namísto toho, aby jej nechaly zbankrotovat. Vděku se za to nedočkaly. Vlády, které zachraňovaly finanční sektor, jsou nyní

„KAŽDÁ NEUTRACENÁ VEŘEJNÁ KORUNA JE NEUKRADENÁ VEŘEJNÁ KORUNA“

často těmi samými bankéři, kteří byli nedávno zachraňováni, kritizováni za přebujelý sociální stát! Jinými slovy situace v EU myšlenky fiskálních stimulu příliš nepřeje.

Fiskální stimuly v malé otevřené ekonomice, pokud je špatně cílena, může vést k nasávání dovozů a ne k tvorbě pracovních míst a hospodářskému růstu. Toto technické omezení je docela problém. Stimulace dovozů na úkor růstu českého státního dluhu by jistě nezískala politickou podporu. Jediným řešením tohoto problému jsou pečlivě cílené programy, které budou stimuluovat zapojení malých a středních českých firem do programů stimulačních hospodářský růst. Měly by to být činnosti pracovní náročné, ne příliš složité na dlouhodobou přípravu. Tedy například podpora zateplování soukromých i veřejných budov, protipovodňová opatření, opravy silnic apod.

S prostorem pro fiskální stimuly je také svázána nízká věrohodnost politických elit. Jsou podezírány z korupce a z realizace nesmyslných nepotřebných projektů. Pak snadno nabyvají na popularitě slogany, které říkají, že každá neutracená veřejná koruna je neukradená veřejná koruna. Optimální by tedy bylo, kdyby peníze na fiskální stimuly ekonomiky byly získány omezením korupce, případně provozních výdajů veřejného sektoru.

Je tedy situace pro tvorbu hospodářské politiky v roce 2013 naprosto beznadějná, máme propadnou fatalismu a modlit se za pozitivní vývoj německého hospodářství? (Tak vypadá svět v představách Miroslava Kalouska) Zodpovědná vláda může udělat pro hospodářský růst mnoho věcí.

Především musí identifikovat správně klíčové problémy naší země, kterými jsou:

1. Nedostatečná koupěschopná poptávka po službách a zboží českých firem
2. Rozvrácená veřejná správa
3. Korupce a plýtvání ve veřejném sektoru

Chtěl bych se v tomto textu soustředit především na první bod, tedy nedostatečnou koupěschopnou poptávku po službách a zboží českých firem. Pro její povzbuzení může vláda udělat řadu věcí:

1. Snižit daně chudším, zvýšit jim i sociální dávky na úkor zdanění bohatých. To nejen zlepší náladu ve společnosti, která získá pocit férovějšího dělení nákladů na krizi, ale ještě zvedne poptávku. Neboť jak známo, chudší mají vysoký sklon ke spotřebě, tedy peníze, které dostanou, ihned použijí na nákup zboží a služeb. Na rozdíl od bohatých, kteří v době krize ještě více šetří a tomu, aby se kolečka točila, příliš nepomáhají.
2. Podpora exportu všech firem se sídlem na území České republiky do oblastí mimo EU. To zas tak moc nestojí. Jenom premiér a ekonomičtí ministři musí stále jezdit na mise a podporovat české podnikatele, aby měli obchody, aby exportovali. A jezdit musí i do zemí, kde mohou být pochybnosti o kvalitě tamní demokracie a neřešit to. Přirozenými a tradičními exportními trhy pro expanzi českých firem jsou totiž Balkán, Blízký Východ, bývalý SSSR a země BRICS.
3. Podpora přímých zahraničních investic, respektive podpora investic vůbec. To je strategie, která byla velmi úspěšná po roce 1998 a která přinesla ČR relativní blahobyt prvního desetiletí 21. století. Potřebuje samozřejmě trochu upravit směr ke strategickým službám, výrobám s vysokou přidanou hodnotou a také k výrobám s vysokým podílem vědy a výzkumu. Takové investice dávají práci mnoha domácím malým a středním firmám.
4. Čerpání evropských fondů by mohlo být významným externím zdrojem fiskální stimuly české ekonomiky. S malým podílem domácích zdrojů by mohl přitéci významný externí impuls dodatečné poptávky. Jenomže to by česká vláda nesměla tomuto procesu škodit a mít alespoň minimální administrativní kapacitu k čerpání evropských peněz. Zatím to vypadá tak, že mizerná kvalita zadávání veřejných zakázek povede k tomu, že ČR nedostane desítky miliard korun oproti plánu a zaplatí tyto projekty z národních zdrojů.
5. Podpora projektů partnerství veřejného a soukromého sektoru (PPP). Dosavadní snahy jsou přehlídka řady selhání. Přesto je možné a nutné tento zdroj využít, poučit se z minulých chyb, nedělat příliš komplexní projekty, zkusit akce jednodušší, menší a méně složité a konečně začít používat i tento nástroj pro stimuly české ekonomiky.

6. Využit státních podniků a také podniků s dominujícím státním vlivem (především ČEZ. Investiční expanze státních podniků v době krize může být na úvěr, který není součástí veřejného dluhu České republiky. To poskytuje prostor veřejnému sektoru prostor pro jistou expanzi. V případě podniků jako je ČEZ s podílem minoritních akcionářů musí být zohledněny a jejich zájmy. Tento prostor lze i zvětšit převedením Ředitelství silnic a dálnic na státní podnik. Do této skupiny patří i myšlenka na vykoupení minoritních akcionářů z Českomoravské záruční a rozvojové banky, aby mohla razantněji prosazovat podporu malých a středních podniků
7. Používat i méně obvyklé metody pro stimulaci ekonomiky, tedy nejrůznější licence, dlouhodobé pronájmy, kde soukromý investor si vybere svoji investici dočasným užíváním státního aktiva a po předem dohodnuté době jej opět vrátí zpátky státu.
8. Podpora ekonomické aktivity, a tedy i zaměstnanosti na území ČR také tím, že Praha se stane sídlem mezinárodních institucí a úřadů, což přináší jak zaměstnanost, tak poptávku po službách a výrobcích českých firem. Praha má jedinou významnou zahraniční instituci, a tou je rádio Svobodná Evropa/Svoboda, nově pak evropskou agenturu Galileo. V 90. letech, bohužel, tehdejší předseda vlády Václav Klaus vyhnal z Prahy OBSE a Středoevropskou universitu.

ZÁVĚR

Z výše uvedeného je zřejmé, že masivní fiskální stimuly nejsou realistickou cestou k oživení poptávky v České republice. Cílené fiskální stimuly do menších projektů je možné použít ke zmírnění dopadů světové finanční a hospodářské krize. Nu a v neposlední řadě vláda a celý veřejný sektor by měly udělat maximum pro zvětšení poptávky po zboží a službách českých firem. Příkladem by měla být vláda, která by měla ukázat, že je schopna čerpat evropské dotace, podpořit export a investice, použít efektivně ty podniky, které sama kontroluje a v neposlední řadě omezit korupci a zlepšit kvalitu veřejné správy. Jinak skončíme v negativní spirále, kde škrtý ve veřejných výdajích omezí veřejnou i soukromou poptávku, dojde k poklesu HDP, a tím i výběru daní, tím vznikne ještě větší potřeba omezovat veřejné výdaje, dochází k dalšímu poklesu HDP a spirála propadu se rozjíždí. Je možné to zastavit. Je však třeba konat!

Ing. Jan Mládek, CSc.

ZDROJE ÚSPĚCHU JSOU V PRÁCI FIREM

Ing. Petr Zahradník, MSc.

Motto:

„Co je platná politická nezávislost, když národ je závislý hospodářsky. Některé státy balkánské jsou nezávislé jen dle jména. Ve skutečnosti rozhodují o nich velké státy sousední nebo jen nějaká velká banka. Dnes se podmaňuje nejen mečem, nýbrž i towarem a towarem mnohem více.“ (Ideály humanitní 1901)

Tomáš Garrigue Masaryk

K dnešnímu diskusnímu rozhovoru na téma aktuální ekonomiky jsme pozvali ekonoma, člena NERV, Petra Zahradníka. Diskutovat s ním na dálku bude již tradičně předseda OHK Most, Rudolf Jung.

Kdo je Ing. Petr Zahradník MSc.

Petr Zahradník se narodil 7. srpna 1965. Je ekonomický expert, analytik a nezávislý konzultant a poradce, specializující se na problematiku Evropské unie. V roce 2009 se stal členem Národní ekonomické rady vlády (NERV).

V letech 1993 – 1995 působil v Ústavu pro evropská a mezinárodní studia při Úřadu lucemburské vlády a v Mezinárodním ústavu pro analýzu aplikovaných systémů v rakouském Laxenburgu. Po návratu do České republiky působil více než sedm let jako makroekonomický analytik v soukromých společnostech aktivních na kapitálovém trhu – Conseq Finance (1999 – 2003) a Patria Finance (1995 – 1997). V letech 2003 – 2012 byl zakladatelem a ředitelem

EU Office v České spořitelně, informačně-analytickém pracovišti zaměřeném na téma EU. V letech 1995 – 1999 působil také jako konzultant Kanceláře prezidenta republiky. Od roku 2006 je členem Euro-Team při Evropské komisi, DG ECFIN, a od roku 2010 je členem Expertní poradní skupiny pro kohezi EPOS při Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

Systematicky se věnuje spolupráci s akademickou sférou. Přednáší ekonomii transformace na pražském centru New York University; podílí se na výuce a výzkumné činnosti na Vysoké škole ekonomické v Praze a řadě dalších univerzitních a výzkumných institucí v tuzemsku i zahraničí. V průběhu své profesionální dráhy má zaznamenáno více než 3 000 citací v tuzemských i zahraničních

médiích; vedle toho je autorem několika set odborných i populárních ekonomických článků, několika desítek přednášek na odborných konferencích a seminářích a třinácti kapitol v knižních publikacích. Je autorem dvou knižních monografií.

Petr Zahradník vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, obor finance. V období 1991 – 1992 působil jako stipendista na katedře ekonomie na Queen Maryand Westfield College na Londýnské univerzitě. V letech 1992 – 1993 souběžně studoval program hospodářské politiky na Columbia University v New Yorku a evropská studia na Katolické univerzitě v Lovani v Belgii. V tomto období rovněž prováděl ekonomický výzkum v rámci projektu Světové banky.

Jung:

Když mluvíme o ekonomice, mluvíme v obecném povědomí o penězích, zdrojích a podobných nástrojích nutných pro směnu zboží, která nás jako moderní společnost udržuje při životě. Každá společnost si vytváří jakýsi systém hodnot, od demokracie, morálky, kulturnosti, ochrany životního prostředí, úctě k fauně, flóře a kdovíjaké jiné ještě. To vše různé osobnosti i rábdobosobnosti staví do hodnotových významových žebříčků tak, jak to ony vidí a také, jak je to mnohdy populistické vyhovění aktuální společenské poptávce. Ale já si nemůžu pomoci v názoru, že to rovnání do pořadí, ať už je jakékoliv platí jen potud, pokud společnost netrpí hmotnou nouzí. Jinak řečeno, pokud chci respektovat a šlechtit ony dejme tomu nemateriální hodnoty, musím na to mít zdroje, a to materiální. Pokud je nemám, jsou to vždy první body toho, na co ohled nebereme a řadíme je do role zbytných maličností. Z tohoto mi vychází jedno. Základem existence každé společnosti je efektivní hospodářství generující zdroje. Idealistické kavárenské tlachání je sice lákavé, zejména pokud je za úplatu, ale je tu to velké ALE – ani v té kavárně vám zdarma „nenalejí“. Tím se konstrbatě dostáváme k našemu hlavnímu tématu o ekonomice a firmách, protože primární finanční zdroje se nikde jinde než ve firmách nevytváří. Asi se v tom nemýlím, protože do jeskyň a na stromy se vrátit nemůžeme, je nás už příliš mnoho a louče se také těžko shánějí – nebo se mýlím?

Zahradník:

Jsem přesvědčen o tom, že se nemýlíte, především pak za předpokladu, že si přejete žít ve společnosti, která bude považovat ekonomický rozvoj, konkurenční prostředí a koneckonců i demokratický systém (což nemusí zcela pasovat pro některé asijské státy). Pokud si budeme přát žít ve světě, který bude představovat cyklistický peloton, v němž každý závodník má ambice uskutečnit únik a ostatním se vzdálit, tak opravdu platí, že vzácné ekonomické zdroje a jejich efektivní využití je nejen základem toho, jak v pelotonu obstát, ale současně i kritériem našeho úspěchu.

Na druhou stranu si připouštím variantu, jež nemusí být možnou či reálnou pouze kdesi v exotickém prostředí rovníkového pásu, ale taktéž v teritoriích i těch nejvyspělejších států - a sice alternativní život, který nebude nikdy usilovat o to, aby ony vzácné ekonomické zdroje byly maximálně využity, ale jehož kritériem bude něco úplně jiného.

Navíc, každá společnost, která se vydá cestou onoho pomyslného pelotonu (a pod tím pelotonem si lze představit jak soutěž mezi státy či globálními korporacemi, tak současně i soutěž mezi lidmi v rámci určité země), by si měla být logicky vědoma, že ne všichni budou těm nejlepším stačit. Že některé státy, korporace i lidé zkrátka odpadnou. A zejména na oné lidské úrovni by měla fungovat

elementární solidarita, že se o případné „odpadlíky“ tato společnost postará (pochopitelně za předpokladu, že onen status solidarity tito nebudou chronicky zneužívat). Pokud tato sociální, ale i environmentální solidarita neexistuje, vytvářejí se negativní externality, jejichž řešení v podobě vyhrocení (sociální bouře, přírodní katastrofa) může zásadně vychýlit i onen primárně ekonomický model.

Navíc, solidarita se vyznačuje i jistou tolerancí, jež by měla brát i ohled na ty, kteří v onom pelotonu nechtějí hrát úplně první housle.

Tato všechna slova o solidaritě, toleranci, alternativě však v žádném případě nepřehluší vaši základní tezi, a sice: chci-li v tomto systému jet a být v něm úspěšný, musím hledat zdroje úspěchu v tvrdé, zodpovědné a udržitelné práci soukromých firem.

Jung:

Víte, já jako představitel podnikatelské organizace, kterou komora bezesporu a nejen u nás je, můžu být a asi jsem zaujatý. Ale zůstanu-li u jednoho, pak mne rozčiluje rétorika celé řady politiků mající nějaké podpisové právo v duchu: „já koupím pro město to a to, já nekoupím, já přispěji, já škrtnu atd.“ Je to bezesporu osobnostní nezvládnutí role dirigentů a správců přidělených peněz, které nejsou peníze utrácením tzv. vydělané, ale přidělené ke správě a rozvoji věcí veřejných. V tomto způsobu vidění je takřka zásadním parametrem podpory podnikání, jako módního přívěšku každého politického programu přesvědčení v duchu – co chcete, vždyť my politici zadáváním veřejných zakázek podporujeme podnikání – a to mne může čert vzít. Nemusíme zůstat u jednotného čísla, můžeme se posunout i do čísla množného. My (rozuměj politickou stranu) tohle škrtnem, my prosadíme tuto normu, my podpoříme to a to „protože to máme v programu a naši voliči si to přejí. Že to vše něco stojí? No a co! Já vidím jakousi dlouhodobou deformaci vztahů mezi politickým a podnikatelským prostředím. Je neuvěřitelné s jakou lehkostí jsou přijímány zákony, které ve svých důsledcích oslabují konkurenceschopnost a mnohdy i existenci vlastního podnikatelského prostředí. Myslím si, že se u nás nezdravě se prolíná politika a podnikání, kdysi jsem vymyslel nový pojem – „politikatel“. Je zcela určitě ke škodě podnikatelů, že se nedokáží třeba v komoře sjednotit a silou učinit přítrž tomuto legislativnímu běhání. HK a ani Svaz průmyslu a dopravy zatím ještě nikdy, na rozdíl od jiných uskupení, nevyvolaly tvrdý protestní střet, nebo hrubou nátlakovou akci, ale někdy si říkám, jestli se touto loajalitou neprohřešujeme na budoucnosti. Mělo by být snad jasné, že státní rozpočet je prvoplánově naplněn právě jen z podnikatelského prostředí a nabízí se otázka – jak by měl vypadat vyvážený vztah politického a podnikatelského prostředí a v jakém stavu přiblížení se dnes nacházíme. Ze zákona je reprezentantem podnikatelů Hospodářská komora a její „popelkovské“ postavení v systému je také k diskusi. Tedy jak?

Zahradník:

Ano, i já mám spíše vztek a obavy prakticky ze dvou paralelních jevů, které jste popsal. Za prvé, v neuvědomování si politiků a úředníků, že jejich primárním posláním je poskytování veřejné služby. Navíc v zemi, kde tato veřejná služba stojí nějakých 38 % HDP a její kvalita je všelijaká. Neuvědomování si toho, že oni jsou toliko správci, či možná snad ještě lépe služebníci (v tom nejlepší slova smyslu) daňovým poplatníkům, kteří si těmi 38 % HDP tuto službu – mnohdy těžce – předplácejí. Zde bych viděl tedy první nešvar v té podobě, že snad někteří z nich podléhají představě, jako by nakládali s prostředky vlastními. A to ještě vůbec neříkám, zda to nakládání je dobré či špatné, efektivní či zcela plýtvavé. Bohužel někdy i v případech, že s těmito prostředky nakládají efektivně, nabývají dojmu, že je vydávají oni sami. Účelná, cílená a soustavná zpětná vazba je snad tím nástrojem, který by mohl toto vnímání poopravit, stejně jako větší interes zákazníka, tedy daňového poplatníka o to, na co a za jakou cenu jsou jeho peníze používány. A hospodářská komora jako velmi reprezentativní sdružení významných daňových poplatníků má zajisté sílu a reputaci k této zpětné vazbě. Tato síla a reputace by však měla být provázena současně takovou mírou ekonomické a finanční nezávislosti, aby se hospodářská komora jako celek mohla věnovat svému nosnému poslání, a nikoliv řešit problémy existenčního charakteru. Pochopitelně jde i o zpětnou vazbu vůči svým členům, kterým musí poskytovat služby, které se jim pro jejich podnikání hodí a vyplatí.

Druhou věcí je pak skutečná míra odpovědnosti politiků a úředníků za to, co ve své práci činí. Podnikatel poskytující službu či vyrábějící zboží dává dvouletou (a mnohdy i podstatně delší) záruku za kvalitu svého výstupu. Jakou záruku takového typu dává veřejný služebník (jen namátkou, za diletantskou práci policisty a soudce, vedoucí k neoprávněnému odsouzení a uvěznění nevinného se po 11 letech musel dotyčným omluvit samotný ministr; dotyčného policistu a soudce to snad ani nenapadlo, že nevinnému člověku zkazili 11 let života). Chybí zde zřetelný a účinný nástroj k vyhodnocení a vymáhání odpovědnosti veřejného činitele za kvalitu služby, kterou poskytuje. Každá tato služba a její dopady se dají ocenit, vyhodnotit. Je-li špatná, verdikt by měl být tvrdé sankční. Musí k tomu však existovat všeobecná vůle populace takového nástroje nejen zavést, ale i reálně používat.

Jung:

Jste členem NERVu, který minimálně svým složením předurčuje úctu a odbornostní autoritu. Ale co například říkáte několika konkrétním případům (jak s oblibou říká také nově zvolený prezident). Jak je možné, že přes tvrdé protesty prakticky všech relevantních podnikatelských, profesních i akademických uskupení, vláda a parlament i přes veto prezidenta provede onu hrůzu s Horním zákonem, aby se gesční ministerstvo následně vracelo pro-

blém vyvlastnění, o kterém je řeč, zpět. Jak je možné, že po nepředstavitelně krátké době platnosti se gesční ministr přichází s představou novelizace zákona o veřejných zakázkách korekci fenoménu nejnižší ceny, před čím podnikatelé předem varovali. Jak se může stát, že projekt „S karet“ prošel celým legislativním procesem, aby stál ministra křeslo, aby ho poté i premiér odsoudil, nicméně nechal běžet a aby poté nějaký úředník na Úřadu pro ochranu osobních údajů to zbroual, a to až do fáze vystavení původnímu ministerstvu 10ti milionovou pokutu. Mohl bych dlouze mluvit o fotovoltaike a oba bychom našli celou řadu dalších příkladů. Proč se stát nedokáže vypořádat s ekoteroristy, kteří jsou schopni zablokovat v podstatě vše – ať to stojí, co to stojí, s představou, že stát to přece nebolí. A to jsem jen u ekonomických norem a vztahů, o technických teď vzhledem k hlavnímu tématu nemluví. Má vůbec někdo odvahu spočítat, co tyto hrátky stojí a jak vůbec funguje NERV? Poslouchá vás vůbec někdo a nepropadáte někdy zoufalství a zmaru?

Zahradník:

Zoufalství a zmar mne v souvislosti s případy, které zmiňujete, přepadají nikoliv proto, že jsem členem NERVu, ale spíše proto, že jsem občanem a rezidentem v zemi, kde se takovéto jevy, v takovéto

koncentraci a bez zatímní známky zlepšení, dějí. Ze svého egoistického pohledu v rámci NERVu mohu být docela spokojen, neboť v mém „portfoliu“, kterým je například kohezní politika EU či některé další záležitosti s EU spojené (ne, že by se v nich neděly jiné strašlivosti), cítím, že stopa, kterou se snažím do finálních dokumentů vtisknout, je docela zřetelná.

NERV je však čistě poradní, a nikoliv exekutivní orgán. Je to platforma pro diskusi určitých jevů, především strategických dokumentů a zákonů, resp. jiných závažných ekonomických témat, v rámci níž však politici stejně rozhodnou podle svého názoru či preference. Úspěchem je tento názor alespoň posunout či rozšířit.

Navíc, mnoho z oněch „hrůz“, které výše zmiňujete, se na NERVu vůbec neprobíraly. Skutečně nejsme alternativní a profesionální vláda. Jsme sbor dobrovolníků, který ve svém volném čase a vedle svých hlavních profesí, sdílí s členy vlády své názory na vybraná témata. Nic více, nic méně. Bylo by iluzorní se domnívat, že NERV jako poradní orgán i jeho jakýkoliv člen z pozice své hlavní profese, má šanci tato selhání napravit. Zní to možná trochu odevzdaně a fatalisticky, ale je to v zásadě tak.

Jung:

Trochu jste mi utekl z jednoho zásadního problému. Kde je chyba, že dejme tomu v obecnosti stát nehodnotí své počiny ve vztahu k ekonomice. Pokud vím, pak byla snaha o hodnocení zákonů i z hlediska dopadů do hospodářství. Možná snaha byla i opticky ještě je, ale asi „skutek utek“.

Zahradník:

Rozhodně bych svou následující odpověď nechtěl vzbudit názor, že jsem zastáncem období centrálně plánovacího systému. Co mi však v našich podmínkách chybí, navíc při plném vědomí, že v řadě zemí na západ od nás to funguje (Nizozemsko, Francie, Velká Británie), je mimořádně kompetentní a politicky nezávislé strategické centrum, obvykle afilované na úřadu vlády příslušné země, které nejenom, že dává jasnou linii v podobě dlouhodobé ekonomické strategie, ale taktéž koordinuje dílčí resortní strategie a tyto vyhodnocuje. Takovéto pracoviště by nemělo být politicky jakkoliv spojeno s aktuální politikou sestavou a mělo by být vůči vládě na straně jedné objektivní, na straně druhé kritické. A mělo by být „in-house“. Žádný NERV, ani jiná Rada složená z externistů tento krok nemůže nahradit. My u nás umíme vytvořit docela dobré strategické dokumenty, ale díky tomu, že zoufale selhává management jejich implementace a zodpovědnosti za

inzerce

AUTOCENTRUM HŮRKA

SERVIS 5+

ŘEŠENÍ PRO STARŠÍ VOZIDLA RENAULT

MINIMÁLNĚ o 20% LEVNĚJŠÍ SERVIS VAŠEHO VOZIDLA

**DO PROGRAMU SERVIS 5+ JSOU ZAŘAZENA VŠECHNA VOZIDLA STARŠÍ NEŽ 5 LET*
STANDARDNÍ VÝHODY PROGRAMU SERVIS 5+**

• MINIMÁLNÍ ÚSPORA 20% NA MECHANICKÉ OPERACE V RÁMCI ÚDRŽBY VOZIDLA**

- Při použití specifické řady originálních náhradních dílů Motrio pro starší vozidla nebo repasovaných dílů, jejichž ceny jsou minimálně o 20% nižší než odpovídající originální náhradní díl
- Neexistuje-li pro danou mechanickou operaci díl v řadě Motrio nebo v repasovaných dílech, je poskytnuta sleva 20% z doporučené ceny originálního dílu
- Hodinová sazba mechanických prací je minimálně o 20% nižší než standardní
- 100% kvalitu Vám zaručí pouze originální díly a značkový servis

- PNEUMATIKY ZA ATRAKTIVNÍ CENY
- PROGRAM SLEV PRO KAROSÁŘSKÉ OPRAVY VOZIDEL

tel.: 476 705 363
www.autocentrumhurka.cz

*Zda Vaše vozidlo spadá do tohoto programu zjistíte podle roku první registrace vozidla v technickém průkazu, kdy rozdíl roku první registrace a současného kalendářního roku musí být 5 let a více. **Slevy nelze kombinovat s jinými akčními nabídkami.

RENAULT
SERVIS

DRIVE THE
CHANGE

jejich prosazování, velmi často končí nerealizované, ačkoliv obsahují řadu významných a prospěšných podniků. Domnívám se, že ke zřízení podobného autoritativního centra, zde panuje jakási obava. Neříkám, že pouze v podobě jeho zřízení by byl problém vyřešen, tak naivní nejsem. Tážete-li se však na vztah a uchopení státní zodpovědnosti a podoby hospodářské politiky a jejího řízení, domnívám se, že podobné pracoviště by velmi pomohlo.

Jung:

Raději necháme politické prostředí jeho problémům a jeho důležitosti a pojďme trochu k suché ekonomice. Máme za sebou 20 let českého kapitalismu. Začal diskutabilní kuponovou privatizací, kdy se takřka přes noc stali téměř všichni Češi jakýmisi podnikateli. Samotný akt byl opravdu perfektně zadministrován, ovšem jaksi se nedostávalo českých kapitalistů. Výsledkem je fakt, že česká banka prakticky neexistuje, průmysl ovládaný českým kapitálem je asi dvacetiprocentní a velmi rizikově zaměřen na automobilový průmysl, s úspěchem jsme prodali kromě strategických firem i střední firmy zabezpečující základní služby, kde je na konci poslušně platící občan, od vody, plynu až třeba po noviny. Zamáčkli jsme slzu nad tradičními českými značkami a dle posledních zpráv médiích v posledním tažení je i TATRA. Jak hodnotil ve své době prezident Masaryk jsem uvedl v mottu k dnešnímu rozhovoru, ale jak se dívá na současný stav český ekonom. Je to dobře, špatně, je to standard ?

Zahradník:

Pevně věřím, že tato struktura není konečná. Správně jste poznamenal, že budování českého kapitalismu probíhalo v podmínkách značného nedostatku národního kapitálu s ohledem na ohromnou potřebu investovat a postavit hospodářství na nohy. Existovaly tehdy možné volby: čekat, až se tuzemský kapitál zmatoří a sám bude schopen výrazně expandovat; anebo věc urychlit umožněním vstupu zahraničního kapitálu. Touto cestou se více méně vydaly všechny země střední a východní Evropy. Jsem současně bytostně přesvědčen, že nebyť cílené politiky investičních pobídek především v první polovině minulých dekad, česká ekonomika by neprožívala až do roku 2008 své zlaté časy.

Váha zahraničního kapitálu v národní ekonomice má však svoje meze z pohledu národních zájmů. Například v našem případě činí odliv zisků, dividend, jiných typů příjmů každoročně více, než kolik je schopna velmi výrazně exportně orientovaná ekonomika ve zboží a službách vygenerovat obchodního přebytku (takže i při přebytku obchodní bilance máme trvalý deficit běžného účtu).

Říká se, že v podmínkách globální ekonomiky má kapitál mezinárodní povahu a není důležité, odkud pochází. Nesouhlasím s tím. Ano v případě prosperity je jedno, zda pracovní místo či přidaná hodnota jsou vytvořeny díky vlastníku kapitálu z Česka či

z ciziny. Krize však ukázala, že přílišná ztráta vlivu ve své vlastní zemi není nic příjemného; že o uzavírání či omezování výroby se rozhoduje kdesi v zámořském ústředí, bez špetky vztahu k regionu, ve kterém se dané rozhodnutí promítne.

Je iluzorní se domnívat, že v nynějších podmínkách může být vlastnická struktura představována toliko subjekty z příslušné národní ekonomiky. Ztráta vlivu na rozhodování, doprovázená navíc opravdu mohutným transferem peněz do zemí metropolí, je odvrácenou stranou toho, že firmy operující na našem teritoriu disponují objemem kapitálu, který bychom z tuzemských zdrojů nebyli schopni vygenerovat.

Jung:

Ono vše souvisí se vším. Je podle mne alarmující, že prý ČR republika nezaznamenává oproti všem okolním zemím ekonomický růst. Jestli se nemýlím, na oně startovní čáře kapitalismu ve východní Evropě jsme na tom byli snad nejlépe. Navíc, vnímá-li pozorovatel jen ta velká čísla - pak bilion a půl je státní dluh, bilion asi dluží občané, podnikatelské úvěry, dluhy krajů a obcí mohou jít také do záchranných částek – pokud je to vůbec spočítatelné. Možná disponujete přesnými čísly, ale je fakt že obsluha těchto dluhů, lépe řečeno úroky, jsou peníze, které odtékají do zahraničních bank (asi si nebudeme hrát na české banky). Dá se i na tomto počítat, kolik to vlastně je? A můžeme ve velkých číslech namátkou pokračovat. Bylo zveřejněno, že na dividendách odtéká asi 200 miliard ročně a přitéká něco pod padesát.

BEZ FUNGUJÍCÍ EKONOMIKY NEMŮŽE BÝT „SOCIÁLNO“ A „EKOLOGIČNO“

Bilion dáme v součtu podle mne zbytečně za fotovoltaiku, bilion za náhradu uhlí za ekologickými limity plynem, miliony za Skarty, miliony za zdravotní knížky a jistě byste těch příkladů měl jako člověk z oboru více. V dlužích je penzijní systém, zdravotní pojišťovny, možná i jiné fondy. Ale nemusíme, jen do bilionů, i v těch menších rozměrech lze jen kroutit hlavou. Poslanecká sněmovna si zvýší náklady vůlí k účelovému ustanovení klubu prakticky s polovičním počtem poslanců. Vláda klidně vytvoří ministerský post pro neuplatněného předsedu koaliční strany a také bych mohl já i vy pokračovat. Skoro bych řekl, že dluhy a plýtvání veřejnými penězi se stalo jakousi společensky přijatelnou normou, aniž bychom si dělali hlavu se splácením.

Mohl byste k tomu říci svůj pohled na problematiku dluhů a v jaké kondici je vlastně naše republika. A dovoluji si doufat, že se vyhnete argumentům, že ostatní státy jsou na tom ještě hůře. Ono možná také nejde o to, kde jsem, ale kde jsme mohli být.

Zahradník:

Ano, vyhnu se chlácholivě alibistickému tónu, že někteří jiní jsou na tom ještě hůře, byť by to paradoxně zejména pohledem oně zadluženosti byla i pravda. Veřejný dluh je u nás stále „pouze“ lehce přes 40 % HDP (když ten EU činí téměř 90 %); domácími jsou zadluženy necelým bilionem korun, ale na rozdíl od značné části především západní Evropy mají tento dluh poměrně spolehlivě pokryt úsporami (podíl úspor k závazkům domácností je u nás jeden nejvyšších v Evropě) a taktéž zadluženost podnikatelského sektoru není s ohledem na ekonomický výkon fatálně riziková. Z tohoto pohledu tyto hodnoty opravdu nejsou (a to nikoliv na základě porovnání s hříšníky) vnímány jako rizikové.

Problém je ve vaší první větě k této otázce. Nerosteme. Nebudeme-li růst, tyto dluhové míry se dříve či později stanou rizikovějšími a obtížněji hraditelnými a umořitelnými. Nerosteme jako jediná země v porovnání s našimi všemi čtyřmi sousedy. Onen „nerůst“ si navíc komplikujeme projevy tržního selhání a regulačního selhání, což nám enormně zdražuje jak vstupy, tak spotřebu (i v relaci vůči zemím s daleko větší kupní silou, než máme my).

To bych viděl jako úhelný problém: obnovit růst a odstranit jevy, kdy je u nás neoprávněně a iracionálně draž, než v porovnatelných zemích.

A současně učinit optimálnější naše extrémně vysoké zapojení do zahraničních ekonomických aktivit. Je úžasné, že od roku 2004 máme soustavný a téměř stále se navyšující přebytek obchodní bilance. Nicméně souběžně s tím máme ještě větší schodek tzv. bilance příjmů (důchodů), jež představuje právě onen odliv dividend, zisků a dalších typů příjmů ve prospěch zahraničních vlastníků (a zdaleka se to netýká pouze bank). Částečně jsme již toto téma otevřeli v předchozích otázkách a odpovědích. Je to daň za vysoký podíl zahraniční vlastnické struktury na klíčových korporacích v České republice, vyvážená na straně druhé možnostmi disponovat jejich kapitálem. Tržní cestou se s tím bohužel nezákladně dělat nedá (pouze zpřísnit regulační pravidla). Pokud na druhou stranu porosteme a zkultivujeme institucionální a podnikatelské prostředí, mělo by i pro zahraniční vlastníky být výhodné reinvestovat své zisky v dynamicky rostoucí české ekonomice, než je převádět do podstatně pomalejších ekonomik v jejich metropolích. To však bohužel není obraz aktuální situace; krize velí obezřetnosti a tedy i proto k tomu jevu dochází.

Jung:

Již delší dobu jsme členy EU a co ona - roste? Jak se vůbec díváte na projekt EU. Mě to někdy připadá, že ve zkratce: „EU šlechtí svoji legislativu a morálku a Asie vesele vyrábí“. Dnes je velmi těžké najít výrobek vyprojektovaný a vyrobený v Evropě. Když k tomu přidáte „individualitu, mentalitu a specifickou“ členských zemí, násobeno např. směšnou kauzou „pomazánkové máslo“ a nesměšnou situací dnes třeba v Bulharsku?

Zahradník:

Na projekt EU se dívám nejen velmi vstřícně a pozitivně, ale též jako na počín, který nemá alternativu vůči tomu, aby se Evropa nestala kořistí mocností z jiných kontinentů. Evropa je příliš malý kontinent na to, aby byla rozdrobená a aby si každá její část hrála na svém vlastním písečku bez ohledu na to, co dělá či zamýšlí aktéři písečku sousedního. Jednotný trh EU je „vynález“, který Evropě ekonomicky nesmírně pomohl.

Tím vůbec neříkám, že vše, co se děje pod rouškou evropské integrace, je správné, a bylo by možné vyjmenovat tisíce dílčích věcí, které jsou na úrovni institucí EU prováděny a paradoxně proces integrace hubí. Ale princip je správný: vytvořit v EU společný ekonomický, sociální, infrastrukturní a environmentální prostor uvnitř a disponovat jakýmsi společným hlasem a vyjednávací silou směrem navenek. Opakuji, realita je daleka ideálu, nicméně v tomto ohledu nevidím alternativu.

Současně připouštím, že progresivní role Evropy v rámci globálního kontextu je spíše záležitostí 19. století (když tomu 20. dominovala Amerika a tomu 21. zatím, zdá se, Asie). Veselé vyrábění Asie je také dáno tím, že s výjimkou Japonska, Koreje, Singapur, Hong-kongu a Tchaj-wanu (nebereme-li ropné země) se jedná ve zbytku kontinentu o země stále řádově chudší, než je průměr EU, a tudíž jejich růst je logickým projevem jejich ekonomické situace. Myslím navíc, že výrobků vyprojektovaných v Evropě je poměrně dost (severské země či Rakousko se přímo

„živí“ prodejem svých patentů, know-how, designu, technologických postupů); s výrobou máte pravdu (podíl zpracovatelského průmyslu na HDP menší než 20 % to dokazuje), nicméně tam jsme například právě my spíše tou „Asií“ v Evropě s podílem zpracovatelského průmyslu na HDP hodně přes 40 %.

Souhlasím, že směšnosti typu pomazánkové máslo, a nynější bulharská situace, podle mého názoru účelově zpolitizovaná vůči EU, což má zakrýt vnitřní systémové problémy, jsou jednou z mnoha piň na kráse projektu, jehož principy však mají budoucnost.

Jung:

Jsme v Severozápadních Čechách, a tak se celkem logicky nemůžeme vyhnout na závěr problematice energetiky. Právě zde je příklad katastrofálních dopadů do hospodářství diletskými politickými počiny. Máme jako průmyslová ekonomika nejdražší el. energii v Evropě. Jsou to kauzy všeobecně známé, které vplynuly zcela politickologicky ze základního myšlenkového procesu, kdy se politickým populizmem chceme zbavit vlastní energetické suroviny, kterým je uhlí, a zoufale se tento propad snažíme nahradit jinými zdroji, od obnovitelných až po dovezenou ropu a plyn a o „jádru“ ještě určitě mnohé uslyšíme. Od roku 2004, kdy byla přijata poslední „gramotná a realizovatelná“ energetická koncepce, se různé vlády snaží sami sebe politicky přesvědčit, že to bez uhlí půjde, ale ono to podle mého názoru nejde a ekonomicky alespoň přijatelným způsobem nepůjde. Jak se dívá na energetiku nezávislý ekonom, nezávislým ekonomickým myšlením – můžeme si vůbec v dnešním světě dovolit nevyužívat nerostné bohatství státu?

Zahradník:

V tomto ohledu budu zastávat pozici udržitelného růstu. Domnívám se, že fakt, že podpora obnovitelných zdrojů dopadá takto tristně, není ve zhoubnosti podpory samé, ale v konkrétním způsobu, jak to bylo provedeno (umožnění příliš velkého

objemu kapacit za příliš vysoké ceny při zaručení relativně velmi krátkodobé návratnosti, navíc spojené s řadou podpůrných dotačních a úlevných nástrojů, bez kterých by atraktivnost tohoto počínu byla zlomková.

Chápu, že při struktuře naší ekonomiky i faktu, že v rámci EU jsme až 17. nejbohatší ekonomikou, nemáme mandát tímto drastickým způsobem podvazovat jak investice, tak spotřebu, tak exportní konkurenceschopnost, tedy klíčové faktory hospodářského růstu.

Na druhé straně, a to není asi ani slovo ekonomia, spíše člověka či občana této země, rozhodně nejsem pro, aby se veškeré energetické suroviny vytěžily na úkor nevratných zásahů do přírody a ekologické rovnováhy a mnohdy i do narušení velmi křehkých sociálních systémů a vazeb.

Uznávám na straně jedné, že bez fungující ekonomiky nemůže být „sociálně“ a „ekologično“; na druhé straně jsem přesvědčen, že pokud dlouhodobě ekonomické zdroje tlumí a limitují právě onu sociální či ekologickou složku udržitelného rozvoje, že jejich budoucí náprava pak přijde velice drahé.

Za ideál v tomto považuji například německé spolkové země Bavorsko či Bádensko-Württembersko, případně některé rakouské spolkové země, kde pocítují tuto rovnováhu velice silně a bez potlačování jejich jednotlivých složek. Bavorsko je bezpochyby Silicon Valley nejen Německa, ale i valné části Evropy, ale přitom mají využít každou píď země citlivým a šetrným způsobem a sociální soudržnost je pověstná (zdravý patriotismus, preference výrobků pocházejících z Bavorska; jaký byl před pár desítkami let poprask, když se sponzorem Bayernu stal hesenský Opel).

Jung:

Na úvod jsem si k zamýšlení vypůjčil slova prezidenta Masaryka. Co by na závěr řekl ekonom Petr Zahradník?

Zahradník:

Co říci více než to, že po více než sto letech jsou slova prezidenta Masaryka dostatečně výmluvná a aktuální i nyní. Na straně druhé tomu tak bylo fakticky vždy, že ekonomicky a politicky silné státy ovlivňovaly ty méně silné. V nynějším období tento vliv je obtížnější, ba nemožné prosadit ve válečném konfliktu, kolonizací či změnou politického uspořádání příslušného kontinentu, tak se tak děje především ekonomicky. A s globalizací a uvolněním nejrůznějších obchodních a devizových kontrol a překážek je cesta k dosažení takového vlivu podstatně snadnější. Čím se dostáváme na začátek a k otázce: chceme žít v takovém světě? A v jakém světě tedy chceme žít?

Děkujeme za rozhovor

redakce

Spojte své plány se silným partnerem

Hledáte spolehlivého partnera, který by Vám pomohl úspěšně dosáhnout podnikatelských cílů?

Skupina ČSOB je vedoucím hráčem na trhu finančních služeb v České republice. Nabízíme svým klientům širokou škálu bankovních produktů. Rozumíme Vaši potřebám a pomůžeme Vám najít optimální řešení platebního styku, úvěrových potřeb nebo zhodnocení volných finančních prostředků.

Nabízíme:

- Financování krátkodobých a dlouhodobých podnikatelských záměrů.
- Výhodné financování podskalských subjektů v zemědělství.
- Zvýhodněné financování komorových profesí (lékaři, veterináři, lékárníci, advokáti a notáři, architekti, autorizovaní inženýři).
- Zvýhodněné vedení běžných účtů a ostatních produktů pro zaměstnance firem.
- Finanční poradenství.

Neváhejte a kontaktujte nás. Těšíme se na setkání s Vámi v pobočce ČSOB Most – pobočka pro soukromou a firemní klientelu.

ČSOB Most, Moskevská 1999, tel.: 476 446 021, 476 446 049,
e-mail: info.most@csob.cz

Věci veřejné, věci soukromé – věci nás všech

PaedDr. Václav Netolický

Před časem se mi dostala do ruky publikace ne příliš velkého rozsahu, ale některé myšlenky mne zaujaly tak, že při přípravě tohoto článku se mi zcela bezprostředně vybavily. Tento příspěvek s názvem Politická ekonomie monarchie, demokracie a myšlenka přirozeného řádu napsal profesor ekonomie University of Nevada Hans-Hermann Hoppe.

V úvodu je prezentována myšlenka, která asi mnohé současné politiky podráždí: „Vláda je teritoriální donucovací monopol – agentura, která smí kontinuálně vykonávat institucionální porušování majetkových práv a vykořisťování, zdanění a regulace – soukromých vlastníků.“ V první kapitole se H. H. Hoppe snaží o komparaci soukromého a veřejného vlastnictví vlády, přičemž první oblast reprezentuje vládnoucí královská rodina, druhou demokratická forma vlády („vláda ve veřejném vlastnictví“). A tak si dovoluji připojit ještě jeden citát: „Naproti tomu správce vlády ve veřejném vlastnictví se pokusí maximalizovat nikoliv bohatství vlády (kapitálovou hodnotu a současný příjem), ale pouze současný příjem (bez ohledu na kapitálovou hodnotu a na její úkor). Protože jsou vládní zdroje veřejným majetkem, nejsou na prodej a bez tržních cen je ekonomická kalkulace nemožná. Proto je třeba pokládat za nevyhnutelné, že veřejné vlastnictví vlády vyústí v nepřetržitou spotřebu kapitálu. Namísto udržování nebo dokonce

navýšení hodnoty majetku vlády, k čemuž by měl sklon soukromý vlastník, dočasný správce vlády využije co nejvíc vládních zdrojů, protože co nespotřebuje nyní, už možná nikdy nebude moci spotřebovat. Správce hlavně nemá žádný zájem – na rozdíl od soukromého vlastníka – na nezruinování své země. Neboť proč by měl vykořisťovat méně, když nemůže soukromě sklízet plody umírněné politiky – přinášející vyšší kapitálovou hodnotu vládního majetku – zatímco plody opačné politiky většího vykořisťování – vyšší současný příjem – soukromě užít může?..“ Tato slova nevyšlovl nějaký zástupce levicové opozice, ale přední ekonom tzv. rakouské ekonomické školy a ani z jeho strany toto neznamená výzvu k návratu monarchie.

Určitě nebude nikdo zpochybňovat existenci státu se všemi atributy (včetně výběru daní), stejně jako i územní samosprávy na regionální či místní úrovni.

Změna politického systému a demokratizace společnosti přinesly zásadní změny do systému veřejné správy, kromě jiného dochází k znovuvytvoření místní samosprávy. Na druhé straně se rozjíždí soukromý sektor. Jsme svědky často prapodivných privatizací a následně zkázy řady, do té doby fungujících podniků, ale je nutno přiznat, že v rámci tohoto procesu přestaly fungovat i do té doby neefektivní subjekty, které v rámci vznikajícího tržního hospodářství ani existovat nemohly. Počátek devadesátých let je však také charakteristický nástupem, Únorem 1948 nesmyslně zlikvidované, vrstvy živnostníků a drobných podnikatelů (oč byli v době socialismu prozíravější naši přátelé z NDR). Nutno přiznat, mnohdy se nevědělo, co s tím. Vzpomínám na počátky svého „starostování“, kdy například obecní rada řešila problém, zda schválí či neschválí působení provozovny podnikatele v obci. Ozývaly se i takové hlasy radních: „Proč by tu měla být další hospoda, to by Franta Na růžku přišel o kšefty.“ Dnes se těmto situacím zasmějeme. Méně zábavné důsledky nastaly pro obce, které v duchu podpory místního podnikání (mnohdy bez rozmyslu) ručily za úvěry podnikatelům, kteří neuspěli a nebyli schopni své dluhy splácet.

Dnes jsou tyto „dětské choroby demokracie“ díky změnám zákonů za námi. Máme zde zřetelně vyprofilovaný veřejný a soukromý sektor, každý má

svoji neodmyslitelnou roli ve společnosti. Na podnikateli se chce, aby vytvářel hodnoty, či vykonával kvalitní služby pro obyvatele i pro samotný veřejný sektor a řádně platil daně. Veřejná správa by měla pro tyto podnikatelské aktivity vytvářet odpovídající podmínky a zajišťovat díky vybraným daním bezpečnost státu i samotných občanů, kvalitní zdravotní, sociální a vzdělávací systém a vůbec to, čemu se říká statky veřejné.

Od listopadových změn uběhlo něco přes 23 let, což je jistě čas, kdy už je nutno vypustit pojmy typu „mladá demokracie“ apod. Někdy však máme pocit, že jsme na úplném začátku (nebo možná někde před ním). Vláda se upne na řešení reformem ekonomického systému (což je zajiště krok chvályhodný), ale nějak zapomíná, že to není boj o numerický soulad v tabulkách. Tyto kroky mají být činěny pro blaho občanů a klidné podnikání těch, kteří jsou skutečnými tvůrci hodnot. Daně, které odevzdávají podnikatelé i občané, kteří jsou v podstatné míře závislí na fungování podnikatelského sektoru, nejenže zajišťují výše jmenované veřejné statky, ale i existenci těch, kteří ve společnosti o věcech veřejných rozhodují. Bylo by komické si představit, že by veřejná správa vyžila ze správních poplatků, poplatků ze psů a jiných vlastních příjmů. Nejde tedy v důsledku některých opatření a neřešení některých problémů (např. co bude s podnikáním a životem občanů na severu Čech poté, až se zastaví těžba při zachování limitů) o podřezávání vlastní větve?

A tak se na závěr svého zamyšlení vrátím na začátek ke slovíčkům H. H. Hoppe. Dočasní správce veřejné vlády by měli myslet dál, než je jejich funkční období. Páni premiéři a všichni ti, kteří máte v rukou moc rozhodovat o osudu této země, nezapomínejte na jedno – až vy nebudete ve svých funkcích, tento stát bude mít stále své občany i podnikatele (pokud vaše „prorůstová opatření“ přežijí).

PaedDr. Václav Netolický
pedagog, Vysoká škola finanční a správní, o.p.s.

Z hlediska své profesionální deformace mě samozřejmě při vyslovení tématu „ekonomie a ekonomika“ napadá nespočet konotací, ať z pohledu novinářky, tak literátky či realizátorky kampaní. Necht' čtenář rozvine moje noticky ve své vlastní ideje:

● Z hlediska lingvistiky je zajímavá drobná sémantická nuance slov „ekonomie“ a „ekonomika“, která je pro valnou část populace málo zjevná. Nehledě na fakt, že adjektivum „ekonomický“ (a různá „economy balení“, „economy řešení“) se dnes vžil do povědomí ve významu levný. Jistěže hospodárnost je vhodný pojem, bavíme-li se o **ekonomii** (tedy o vědě, jak efektivně – hospodárně – alokovat zdroje mezi veškeré možnosti jejich využití). Ne však vždy, co je prvoplánově levné, je v důsledku hospodárné – koneckonců všichni asi známe heslo „Nejsem tak bohatý, abych si mohl kupovat levné věci“.

● Vzhledem k tomu, že mám za sebou práci na řízení kampaně genderově zaměřeného projektu, se mi dere na mysl i filozofování na téma „dělba práce“, jednoho z pojmů specializace subjektů **ekonomiky** (=hospodářství, ať již celého státu, organizace či domácnosti). A propos etymologicky slovo ekonomika pochází z řeckého oikonomia, tedy spojení slov oikos (dům) a nomos (zákon) a původně tedy znamenalo vedení **domácnosti**. Z tohoto pohledu se myslím hodně z genderového hlediska změnilo :-) – mylili by se ti, kdož se domnívají, že dělba práce je jen o rozdělení rolí v domácnosti na ženskou práci (příprava stravy a úklid) a mužskou (v historii zejména lov a boj, dnes již činnosti takřka nepotřebné...). Dělba práce obecně je prostě kooperace na činnostech takovým způsobem, že se všichni podílejí přesně tím, čím jsou celku – ať rodině či podniku – nejproduktivnější, působí méně problémů (nákladů) a lepší využití dostupné technologie a specializace (či zručnosti). Jak logické, že? Ovšem nezapomenout na správnou koordinaci a KONTROLU, protože samotné rozdělení úloh nikdy nestačí! A to si aplikujte jak na svůj stav domácnosti, tak na stav podniku a státu (nefunkční kontrolní mechanismy jsou kapitolou samy o sobě)! Efektivní dělba práce je i tématem zapadajícím do skládačky všeho, co označujeme „rovné příležitosti“, jejichž propagatoři argumentují sekundárním vlivem sociální spravedlnosti (rovnoprávných příležitostí mužů a žen především na trhu práce) na zvýšení ekonomického zásahu: vhodná dělba práce totiž umožňuje také to, aby se na složitých a víceokrových činnostech mohli na dílčích úkolech podílet i lidé méně schopní. Ale to už myslím nějaký chytrý ekonom řekl, ovšem je na místě si to dnes v souvislostech genderově-ekonomické aktuálnosti a tematiky sociální rovnosti připomenout.

● O ekonomice bychom se měli učit od dětí. No vážně. Také možná od sedláků a jejich „selského rozumu“. Není nad to, než probírat *má dáti x dal s žáčkem první třídy*. Ona totiž základní ekonomická pravidla jsou v podstatě banální, dokud v nich političtí lídři neudělají nesmyslný guláš, který se dítěti manipulujícímu prvně s penězi a přemýšlejícímu o směně, nákupu a dluhu vůči kamarádovi, dost těžko vysvětluje... Houfně se rozšiřující lekce toho, čemu se dnes noblesně říká „finanční gramotnost“, jsou sice smysluplný krok jednak k záchraně

potápějící se lodi hospodářství státu i jednotlivců; ovšem (ne)pochopení politických přešlapů v národním hospodářství, navyšování dluhu, utahování opasek na nevhodných místech a hýření miliardami pro sekundárně významné výdaje na straně druhé - to je něco, co selsky přemýšlejícímu dítěti s první peněženkou v ruce vysvětlíte v souladu s logickými zákonitostmi jen opravdu těžko. - Dětská bezprostřednost a někdy až geniální logika mi připomněla nedávnou hlášku mé dcery, když jsem jí vysvětlovala, že prostě pracovat se musí, jinak bychom nezaplátili ani tenhle byt, natož její sladké mlsnoty a hračky: „Zlatíčko, já přeci musím chodit do práce, abych pro nás vydělala korunky,“ vysvětluji smutné dcerce. Reakce? „Maminko, já tě mám ale ráda i bez peněz!“

● Poslední notickou si dovoluji spojit námět dnešního vydání s mým profesním tématem, a to – ekonomika médií. Ouvej, palčivé! Existence médií, jejich smysl - předávání informací - a zároveň potřeba objektivnosti, ruku v ruce s potřebou ekonomicky přežít, je balanc na tenkém ledě. Média, nejde-li o ta veřejnoprávní, samozřejmě musejí přemýšlet ekonomicky. Žijí z prodeje reklamy. Na druhou stranu jsou klienti, s nimiž je obchodní vztah jaksi... skřípavý – zejména politické strany, předpokládající, že platbou za inzertní prostor si kupují automaticky loajalitu médií a selektivní výběr informací ku prospěchu svému. Utváření mediálního obrazu je silná zbraň v ovlivňování veřejného mínění. V ekonomickém prostředí, kde se pere peněz a nezávislost, kde média mají dle řady výzkumů vliv na ekonomiku (viz řada studií a konferencí na témata jako „role médií pro udržitelný rozvoj“, „dopad medializace na zelenou ekonomiku“ atd.), je z obchodního hlediska podnikatelskou sebevraždou oslabovat vlastní zisk odmítáním klientů... Střet zájmů mezi ekonomickými zájmy mediálního podnikatele na straně jedné a mezi etickým rozměrem a profesionalitou objektivního média na straně druhé je to, co bude v nadcházejících letech ještě tématem hodně skloňovaným. Co rozevře či přivře nůžky mezi *profesionalitou a profesionalizací* médií jako obchodovatelného statku, který má však v tržní společnosti svá „ale“, a to v etické zodpovědnosti vůči veřejnosti, ať už je médiem veřejnoprávním či komerčním.

Na závěr by působil příhodně citát moudrého, kterýžto je ekonomem a mediálním pracovníkem (novinářem) v jednom. Ano, mám takového - Henry Hazlitt mimo jiné napsal i řadu knih, a to jak o ekonomii, tak i o etice: „Budeme-li se pokoušet manipulovat ekonomiku ve prospěch nějaké skupiny nebo třídy, poškodíme nebo zničíme další skupiny, včetně členů samotné skupiny, v jejíž prospěch jsme se pokoušeli ekonomiku řídit. Ekonomika musí fungovat ve prospěch všech.“

Lucie Bartoš
www.facebook.com/luciebartos

Lucie Bartoš

O rozpočtech měst a obcí trochu jinak

Mgr. Karel Novotný, MBA

České hospodářství stůně a vláda předepisuje stále dokola jak na kolotoči nemocnému ten samý lék, zvýšení daní. Ve středověku se tomu říkalo pouštění žilou a byl to takový univerzální léčebný postup, který často končil skolem léčeného. Tento tzv. „lék“ zvyšování daní je ještě ke všemu paradoxně nazýván „úsporným balíčkem“. (Pozn: Nyní máme nejvyšší daňovou zátěž v historii, nejnižší byla kupodivu ve středověku).

Otázka je komu, a co má uspořít. Pokud vládní idea je, že se mají uspořít peníze běžného občana, aby měl peněz ještě méně a nemohl více utrácet, tak pak ano, je to sice velmi podivný argument, ale budiž.

Ekonomika chřadne, spotřeba domácností klesá a klesat po „ozdravné kúře“ vlády zřejmě nadále bude. Klesají výnosy daní, zejména pak DPH. Propad reálné spotřeby domácností v loňském roce byl ovlivněn zvýšením snížené sazby DPH, zpomalujícím se mzdovým růstem a nepříznivým spotřebitelským sentimentem. Není proč se divit, neboť normálně pracující člověk (má-li to štěstí, ano, skutečně štěstí, zvláště na Mostecku, když má práci) přece musí jíst, a jídlo je více méně prodáváno v nižší sazbě DPH, tudíž ale nezbude nic na nákupy v základní sazbě DPH. Neustálé zvyšování daní a daňovou nestabilitu nepovažují za přínos pro občany této republiky a ani za přínos pro optimální výběr daní a jejich přerozdělování. Domnívám se,

že v ekonomice neplatí automaticky matematická přímá úměra, že dvě deci zvýšení daní se rovnají dvěma deci nově vybraných daní. Ekonomika má prostě jiná pravidla hry. Proto také klesá a bude klesat výběr DPH v roce letošním. A pokud bude narůstat nezaměstnanost v našem regionu, např. v důsledku nepokračování těžby hnědého uhlí, bude to mít dopad na další příjmové složky v rámci přerozdělování sdílených daní pro města a obce v regionu. Domnívám se, že rozumnější by bylo daně aspoň na pět let zafixovat v sazbách roku 2012 a nesahat na ně.

Jen pro dokreslení situace uvádím, co tvoří daňové příjmy rozpočtů měst a obcí.

Daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti vybraná srážkou, normální mluvou řečeno, jsou daně, které odvádí každý člověk, který je zaměstnancem. Tato daň je vybírána srážkou v balíčku celostátního výběru, a obcím a městům z toho přísluší 23,58 %. Tyto daňové příjmy jsou rozdělovány na základě:

- Kritéria výměry katastrálního území obce (3 %)
- Prostého počtu obyvatel v obci (10 %)
- Násobku postupných přechodů (80 %)
- Počtu dětí a žáků navštěvujících školu zřizovanou obcí (7 %)

Zbytek, tedy 76,42 %, plyne do státního rozpočtu a do rozpočtů krajů. K tomuto je další rozdělení, a to plynoucích 1,5 % a tyto daňové příjmy jsou rozdělovány na základě počtu zaměstnanců s místem výkonu práce v obci.

Další daní do rozpočtu města či obce je **daň z příjmu fyzických osob** ze samostatné výdělečné činnosti, opět normální mluvou můžeme říci živnostníků, tedy osob podnikajících na základě vydaného živnostenského oprávnění. Obcím a městům z těchto vybraných daní plyne do rozpočtu 30 % dle bydliště podnikatele, 10 % plyne do státního rozpočtu přímo a 60 % tvoří celostátní výnos, který se rozděluje v dalším procentním poměru mezi kraj 8,92 %, obce (města) 23,58 % a státní rozpočet 67,5 %.

U této daně dochází každoročně k propadu výnosu. Jen pro názornost uvádím propad příjmu této daně v rozpočtu města Mostu, v uplynulém roce 2012 došlo k nižšímu výběru této daně ve srovnání s rokem 2011 o cca 3 700 000,-Kč.

Další daní je daň z příjmu právnických osob, kde je rozdělení z daně placené obcemi a kraji, kde jdou tyto daně přímo do krajů a obcí či měst a daň z příjmu právnických osob bez daně placené obcemi a kraji. Tato daň je rozdělována v poměru takovém, že pro obce (města) je určen koeficient 23,58 %, opět rozdělovány na základě již popsaných kritérií:

- Kritéria výměry katastrálního území obce (3 %)
- Prostého počtu obyvatel v obci (10 %)
- Násobku postupných přechodů (80 %)
- Počtu dětí a žáků navštěvujících školu zřizovanou obcí (7 %)

Další, a to velmi významnou daňovou položkou příjmu rozpočtu, je **daň z přidané hodnoty (DPH)**. Z této daně plyne příjem do rozpočtů obcí a měst ve výši 20,83 %. Zbytek plyne do rozpočtu kraje 7,86 % a do státního rozpočtu 71,31 %. Tato daň v uplynulém roce výrazně stagnovala, přestože se její procentní hodnota zvedla z 10 % na 14 %. Bohužel i přes tuto velmi podstatnou argumentaci, vláda opětovně zvedla pro letošní rok jak nižší sazby DPH, tak i tu vyšší sazbu DPH o 1 procentní bod.

Zde si dovoluji uvést příklad do očí bijící, a to je meziroční pokles této daně například pro město Most v rozdílu roků 2011 a 2012 o cca 16 700 000,- Kč. To již není v žádném případě zanedbatelná částka.

Další daní je **daň z nemovitosti**, výnos této daně plyne zcela a beze zbytku do obce či města, na je-

jímž území se nemovitost nachází. Poslední daní je daň z příjmu z kapitálových výnosů.

Výpočty daní pro každou obec vycházejí z hodnot celkového inkasa uvedených ve státním rozpočtu na daný rok, počtu obyvatel, rozlohy, počtu žáků i počtu zaměstnanců.

Dalším tzv. příjmem obce je **příspěvek na výkon státní správy**. Tento příspěvek je určen na částečnou (podtrženo úmyslně) úhradu výdajů spojených s výkonem státní správy, dle zákona o obcích, když tento příspěvek bohužel každoročně klesá. Čili stát chce po obcích práci, které je čím dál více, nicméně příspěvek neustále snižuje.

Velmi nešťastným je zrušení příspěvku na výkon zřizovatelských funkcí, kdy zákon o státním rozpočtu na letošní rok nepočítá s dotací na vybrané

organizace působící v odvětví kultury, jako jsou knihovny, divadla, apod. Jinými slovy řečeno, stát se začal chovat jako macecha.

Sečteno a podtrženo – ceny rostou, spotřeba domácností významně klesá, nezaměstnanost roste, a lidé i firmy začali spořit, neboť nevědí, s jakou „daňovou záľudností“ vláda zítra přijde.

Na druhou stranu nechci být jen kritikem bez vizí, nicméně, nemyslím si, že zvednutím DPH o 1 % se česká ekonomika vyléčí. Osobně bych naopak ponechal DPH aspoň na pět let v sazbách roku 2012, byť bych raději viděl sazby DPH nižší a to například v rozmezí 10 % a 20 %. A opravdu na ně aspoň pět let nesa- hat.

Zastávím se u jedné daně a to je DPH. Dlužno podotknout, že výběr DPH v loňském roce nemohl po jeho zvýšení dopadnout jinak.

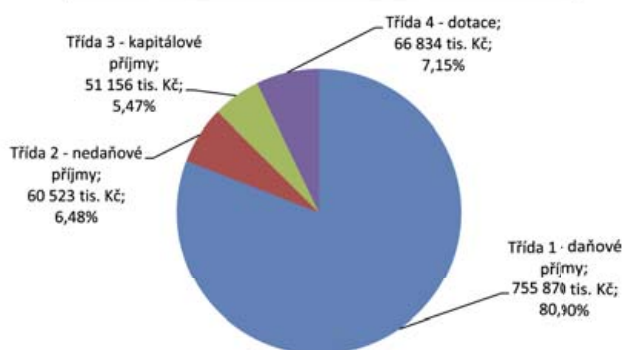
Nepřipomíná vám DPH měňavku či chameleona? Ten se také dokáže často měnit a přizpůsobovat, společného má s touto daní to, že se snaží maskovat, tvářit se nenápadně, ale jde mu jen o to, aby si co nejvíce nacpal pupek.

V Evropě najdeme u DPH velký rozptyl. Někde je sazba jediná, jinde jsou dvě, tři, v Lucembursku dokonce čtyři. DPH se od samostatného vzniku samostatné ČR změnila 7x, jen pro srovnání v Německu to za těch uplynulých 20 let bylo 1x. A to když jen pomyslíme na skutečnost, že do konce loňského roku jsme netušili, s jakou sazbou budeme od počátku letošního roku počítat, klepu si na čelo a myslím si něco o bláznech.

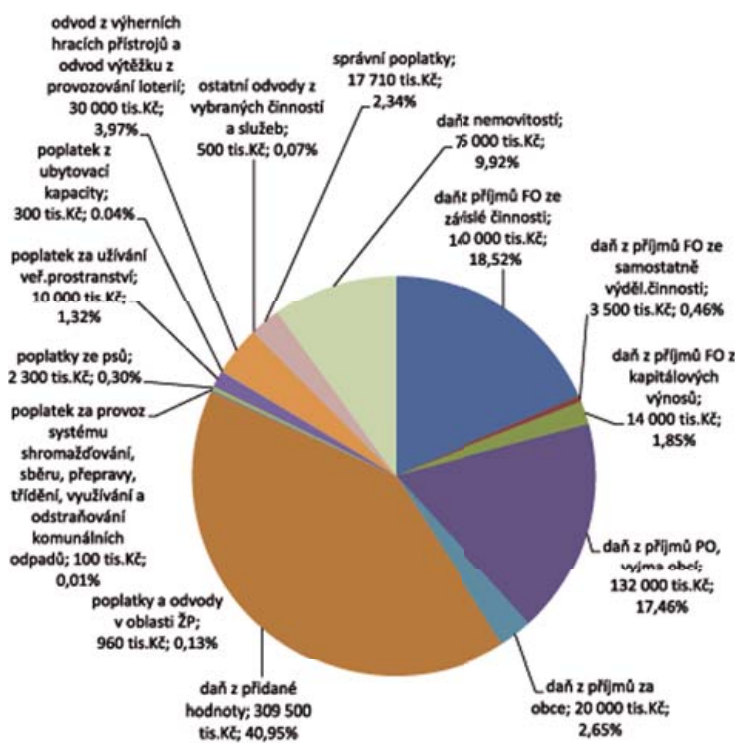
Proč to všechno zmiňuji? No řekněte, nechtěli byste v této krásné, předvídatelné, stabilní, daňově ustálené a přívětivé zemi podnikat? Žádný div, že si ten, kdo zde důsledně a řádně platí daně, může připadat jako jeden vyhynulý druh: pták Dodo alias Blboun nejapný.

Přece každý, kdo používá selský rozum, ví, že největší podíl DPH se vybere od běžné spotřeby rodin, to jsou potraviny, drogistické zboží, oblečení, pohonné hmoty apod. Asi 70 % rodin utratí za tyto věci prakticky vše, co jim zůstane po zaplacení nezbytných plateb za byt, energie, apod. A těmto lidem stát a finanční poradci radí absurditu – měli by si dávat měsíčně nejlépe 10.000 Kč na důchod (o penzích

Schválený rozpočet na rok 2013 - příjmy (934 383 tis. Kč)

Schválený rozpočet na rok 2013 - daňové příjmy (755 870 tis. Kč)

a důchodech až někdy jindy). Nejvíce tento stav postihuje právě důchodce a rodiny s dětmi. Jestliže se zvýší životní náklady po zvýšení DPH a dalších poplatků, nemůže tato většina obyvatelstva utratit více, protože prostě ty peníze nemá.

A čím více se budou DPH a další daně zvyšovat, tím méně peněz bude na další běžnou spotřebu, protože prostě těch 70% lidí víc peněz od zaměstnavatelů nedostane.

Je všeobecně známé, že pokud se zvýší příjmy u nízkopříjmové části obyvatelstva, ta je téměř celé utratí a státu se vrací více než polovina formou DPH či spotřební daně apod. Šetření na důchodcích a rodinách s dětmi příjmy do státního rozpočtu žádnému ministrovi financí nepřinese.

A zmíním se ještě o jedné, horší a velmi nebezpečné záležitosti, a to jsou skryté poplatky, které sice daněmi nejsou, ale svým charakterem se daním velice blíží. Firmy a domácnosti musí tyto poplatky nedobrovolně platit a nezískávají za to žádný bezprostřední užitek. Takových poplatků je celá řada a z nich pravděpodobně nejvýznamnější je příspěvek na obnovitelné zdroje.

Aby vynikla „velikost“ celého problému skrytých daní, uvedu příklad – v roce 2011 stát na DPH vyzbral 278 miliard Kč. 1% nárůst DPH tak může představovat čistě matematicky 27,8 miliardy Kč. Výše podpory obnovitelných zdrojů pro letošní rok se mohou pohybovat kolem 0,6 až 0,7 Kč/kWh, když se podle ČSÚ v ČR spotřebuje cca 60 000 milionů kWh. Tzn., že celkově zaplatíme za podporu obnovitelných zdrojů v roce letošním 36 až 42 miliard Kč. A největší nesmyslné zvěrstvo je právě u fotovoltaických elektráren.

Zatímco DPH můžeme časem i snížit, podpora obnovitelných zdrojů a fotovoltaik zvláště je státem garantovaná na dobu mnoha let. Stát by měl zmapovat, jaké poplatky na domácnosti a firmy uvaluje, bez ohledu na to, jestli je příjemcem stát nebo jiná osoba. Pokud nezačneme totiž měřit a zveřejňovat i tyto skryté daně, pokud je nezačneme monitorovat, tak se čím dál více daní bude transformovat do podoby skrytých daní a jednotlivé vlády jsoucí či budoucí se ještě nakonec budou chlubit tím, jak jsou úspěšní ve snižování daňové zátěže, i když realita bude po započtení skrytého zdanění zcela opačná.

A co více, už nebude finanční kapacita na tzv. zdravou energii z obnovitelných zdrojů, jako jsou vodní elektrárny či větrné elektrárny, tam kde skutečně fouká vítr.

S čím můžeme tedy v roce 2013 počítat?

Celková výnosy daní mohou dále klesat, byť daně jako takové porostou. Zvedání daní vlády ve smys-

lu tzv. „úsporného balíčku“ nebude mít na příjmy obcí a měst žádný vliv.

Spotřeba domácností bude v roce 2013 tlumena vývojem jejich příjmů, ovlivněným především stagnací mezd a působením tzv. fiskální konsolidace. Bohužel toto bude mít negativní dopad na pokračující nárůst míry nezaměstnanosti. Plynule budou pokračovat dopady dosavadního trendu snižování přímých daní a posilování daní nepřímých. To má a bude mít negativní dopad na místní rozpočty už jen z toho důvodu, že spotřební daně nepatří mezi daně sdílené, tzn., že vyšší výnos z nich nekompensuje obcím nižší výnos z daní přímých.

Domnívám se, že by bylo vhodné posílit fiskální samostatnost měst a obcí. Tedy posílit podíl zdrojů, které jsou obce schopny samy ovlivňovat, například obecní daně, přírázky ke „státní“ sazbě daně z příjmů fyzických osob apod. Je zde i prostor umožňující navýšení majetkových daní pro obce. Představa, že v celé zemi musí být stejná míra daňové zátěže, je nesprávná. Jestliže se obyvatelé jedné obce rozhodnou, že si chtějí postavit bazén, měli by mít možnost tento plán realizovat, a to právě prostřednictvím a za „cenu“ navýšení místní daňové zátěže. To je přece obsahem pojmu samospráva. Nikoli to, zda má obec „svého“ poslance či senátora v Parlamentu nebo zástupce ve vládě, který takové obci přiklepne dotaci z veřejných zdrojů. Jistě by také šlo akcentovat motivační prvky v systému rozpočtového určení. Obce, které aktivně přistupují ke zlepšování podnikatelského a vůbec občanského prostředí, by měly být zvýhodněny. Za úvahu by jistě stálo i zavedení částečného přerozdělení sdílených daní na základě nadmořské výšky. Horské obce mají objektivně vyšší náklady na zimní údržbu, opravy a investice do infrastruktury v porovnání s obdobně velkými obcemi v nížinách. Samozřejmě pokud nejsou ohroženy povodněmi, na které musí vynakládat nemalé prostředky.

Myslím si, že města a obce by měly zapomenout na nesmyslné strategie růstu nebo utopistické strategie „trvale udržitelného růstu“, neb ten, kdo tento termín a politiku prosadil, by měl být s nadsázkou odsouzen a upálen. Jsem přesvědčen o tom, že nejde dnes ani tak o růst, ale o zachování životní úrovně a zvyšování standardů kvality života.

Co mě osobně trápí, je nárůst nezaměstnanosti, vzhledem k tomu, že je možné předpokládat další útlum těžby uhlí (kež bych se mýlil!). Toto bude mít dopad i na nárůst lidí bez práce bez možnosti další perspektivy a alternativy, kde najít práci jinde. Myslím si, že nejdříve musí fungovat velký průmysl – na Mostecku především těžba uhlí, chemický průmysl a energetika, od něj se může rozvíjet další střední a drobné podnikání a služby, pokud tomu tak nebude, bude to mít dopad i pro města a obce v našem regionu takové, že klesne daň z příjmu právnických osob, klesne i daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, a i daň z příjmu fyzických osob ze samostatné výdělečné činnosti. Protože nebudou-li mít lidé práci, nebudou mít za práci adekvátní odměnu – mzdu či plat. Nebudou-li moci utrácet za spotřebu, bude nižší výběr sazby z DPH, tedy jedné z rozhodujících složek plnicích obecní a městské pokladny.

Vidíte, jak je to prostě a jednoduché, popravdě řečeno, na to nemusí být kdokoli nominantem na Nobelovu cenu za ekonomii, aby si spočítal, že dvě a dvě jsou čtyři a domino umíme hrát všichni . . .

Poslední poznámkou si dovoluji vyslovit jednu myšlenku, domnívám se, že bychom si měli uvědomit historickou skutečnost – víte, kdy bylo v českých zemích dobře?

V dobách, kdy jsme uměli využívat nerostné bohatství naší země pro její rozvoj, pozici. Vždyť, kdy byl česká stát nejsilnější v Evropě? Když využíval svoje nerostné bohatství, například ve 12. a 13. století stříbro v Kutné Hoře či Jihlavě za dob Přemyslovců a Lucemburků. Následně v 19. století pro rozvoj průmyslu. Vždyť v Čechách bylo 90% průmyslové výroby Rakouska – Uherska. Když byl ekonomicky silný stát, byli ekonomicky silní i jeho obyvatelé, a tohle by měl mít každý politik na jakékoli úrovni na paměti.

Myslím si, že nás čeká v roce letošním, tak trochu cimrmanovské dobrodružství, kdy platí cimrmanovské „můžeme se zlobit, můžeme s tím nesouhlasit, ale to je tak všechno, co se s tím dá dělat“. Čert, aby to spral!

Mgr. Karel Novotný, MBA
Náměstek primátora města Mostu

**Máte problémy s výrobní technologií?
Chcete vyrábět stejně kvalitní produkt s nižšími náklady?
Potřebujete, aby Vaše výroba byla ekologičtější?**

MY VÁM POMŮŽEME TOTO VŠE VYŘEŠIT

UnicRE je nově budované výzkumné centrum. Toto špičkové vědecké pracoviště je součástí Výzkumného ústavu anorganické chemie, a.s., který má za sebou více než 60ti letou historii. Spolupracujeme s výrobními podniky, akademickými i výzkumnými pracovišti v České republice i v zahraničí.

ADPET | POKROČILÉ TECHNOLOGIE PETROCHEMICKÉHO PRŮMYSLU

Cíl: Modernizace, zlepšování ekonomiky a posilování konkurenceschopnosti petrochemických výroby, výzkum nových postupů v oblasti petrochemie

HLAVNÍ AKTIVITY:

- Výzkum nových procesů zhodnocení vedlejších produktů ze základních petrochemických výroby, hlavně z procesu pyrolýzy
- Výzkum a vývoj postupů vedoucích k vyššímu využití synergie mezi rafinérskými a petrochemickými výrobami
- Výzkum a vývoj katalyzátorů pro petrochemické postupy netradiční monomery pro nové typy polymerů s vynikajícími užitnými vlastnostmi a postupy jejich získávání

EFFRET | EFEKTIVNÍ RAFINÉRSKÉ TECHNOLOGIE

Cíl: Výzkumný program se orientuje na trvalý vývoj rafinérských procesů a zvyšování jejich efektivity, zlepšování kvality motorových paliv, rafinérských výrobků a surovin pro petrochemii

HLAVNÍ AKTIVITY:

- Zvyšování kvality motorových paliv včetně snižování škodlivých emisí při jejich výrobě a použití
- Zlepšování a modernizace technologií a procesů zaměřených na využití energetických surovin
- Zhodnocování alternativních energetických surovin a vedlejších produktů rafinérských výroby

RENTECH | VÝZKUM OBNOVITELNÝCH SUROVIN A ENVIRONMENTÁLNÍCH TECHNOLOGIÍ

Cíl: Podporovat využití biomasy pro výrobu chemikálií a paliv. Vyvíjet nové trvale udržitelné procesy pro využití biomasy. Vyvíjet – zlepšovat procesy pro likvidaci škodlivých emisí.

HLAVNÍ AKTIVITY:

- Srovnání termochemických metod (pyrolýza, zplyňování, hydrotermální konverze, a další) zpracování biomasy
- Výzkum katalytické deoxygenace, aldolové kondenzace a dalších transformací vedoucích k produkci chemikálií s vysokou přidanou hodnotou
- Studium katalytických procesů pro eliminaci škodlivých emisí, včetně adsorpčních a membránových separačních technologií

Kontakt:

Výzkumný ústav anorganické chemie, a.s.
Revoluční 1521/84
400 01 Ústí nad Labem
www.vuanch.cz

Centrum UnicRE
areál Chempark Litvínov Záluží
tel.: +420 475 309 222
e-mail: vuanch@vuanch.cz

ISO, ekonomika a co dál?

Veřejné prostředky by měly být vynakládány pouze na dobré projekty, ale jak mít dobrý projekt, když už na počátku je jediným kritériem nejnižší cena? Jak může být zhotovitel motivován ke špičkové práci, když od počátku ví, že nabídl nereálnou či dumpingovou cenu? Jediným správným postupem je příprava a využívání smíšených kritérií tak, jak jsou uplatňovány u zadavatelů, kteří správné principy pochopili.

tedy především dovnitř organizací a ne je primárně odmítat. Praxí je ověřeno, že správně nastavený standard a využívání příkladů dobré praxe ušetří 20 % času i 20 % celkových nákladů. Právě doba recese, kterou ekonomika prochází, je příležitostí, jak stabilizovat podnikové systémy, optimalizovat je, vytvořit efektivní strukturu a připravit se na větší možnosti a snížení budoucích rizik.

Není tedy pravda, že postupy a certifikáty podle „ISO“ nejsou požadovány, pouze se změnil způsob jejich uplatňování a jejich role v podnikatelských subjektech, které se ucházejí o zakázky financované z veřejných zdrojů.

Ing. Jiří Mann, MBA

Ekonomická hlediska se promítají do všech racionálních činností podnikatelských subjektů a často dopadají i do oblastí řídicích se více citem, emocemi, zprostředkovanými a často i nepodloženými informacemi.

Právě takovou oblastí se v posledních měsících stala diskuse o potřebnosti či nepotřebnosti certifikace podle ISO norem či jiných mezinárodně uznávaných standardů, vyvolaná způsobem uplatňování zákona o zadávání veřejných zakázek, či spíše postupem některých zadavatelů, kteří se zaštiťují nastavením rovných podmínek pro účastníky trhu a kteří alibisticky omezili hodnotící kritéria na nejnižší cenu. Je tedy v očích úředníků cena rovna ekonomice? Zřejmě ano, neboť zákon jasně hovoří o ekonomické nikoliv cenové výhodnosti. Bohužel při svém pohledu jaksí pozapomněli na to, že cena je jen jedním z mnoha ekonomických kritérií, které teprve v celkovém kontextu rozhodují o výhodnosti či nevýhodnosti.

Stejně tak je potřeba si uvědomit, že i naše praxe po řadu let podléhá evropské legislativě a ta jasně hovoří o pojmech jako „udržitelnost služeb“ či cena zohledňující „náklady životního cyklu“, které zahrnují všechny etapy existence výrobku nebo poskytované služby. Nejde pouze o peněžní výdaje, ale také o vnější ekologické náklady, zajišťování bezpečnostních požadavků i nákladů na prokazování shody s požadavky zákazníka, legislativními a normativními předpisy. Právě nedodržení tohoto postupu by mělo vést k vyloučení nabídky z hodnocení. Místo toho je preferována nejnižší cena, která často ani není reálná a vede k tomu, že ji uchazeč podhodnotí a následně se vymlouvá, že něco nevěděl, něco nepochopil, nebo neměl dostatečné zkušenosti. Vzhledem k tomu, že vyčíslení nákladů životního cyklu výrobku či služby musí být prokazatelné, může k němu docházet právě prostřednictvím postupů podle mezinárodních standardů ISO, které jsou rozšířené, jednoduché, snadno pochopitelné a právě proto zcela transparentní.

A právě zde mají své další nezastupitelné místo systémy řízení podle mezinárodních standardů ISO, uplatňované u organizací na obou stranách této pomyslné barikády, neboť činí procesy transparentní, efektivní a důvěryhodné. Tyto systémy je však potřeba uplatňovat tak, jak byly navrženy,

Ing. Jiří Mann, MBA

Realizační tým projektu Predikce budoucích kvalifikačních potřeb trhu práce během zahraniční stáže v Irsku.

inzerce

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Informace o realizaci projektu s finanční spoluúčastí EU a státního rozpočtu ČR

Číslo projektu: **CZ.1.07/3.2.06/03.0039**
 Název projektu: **Predikce budoucích kvalifikačních potřeb trhu práce**
 Celkové náklady: **3 653 865,28 Kč**

Společnost **KOMORA s.r.o.**, IČ 272 82 252, se sídlem Most, Višňová 666, PSČ 434 01, realizuje projekt z **Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost**, jehož hlavním cílem je zmírnění nerovnováhy a vytvoření predikce kvalifikačních potřeb subjektů na trhu práce.

- Zahájení projektu: 01. 06. 2012
- Ukončení projektu: 31. 05. 2014

Podnikatelé, vám je určen projekt „AKTIVNÍ KOMORA“

20 LET MĚNÍME VIZE
VE SKUTEČNOST

Víte, že mostecká komora je po dvaceti letech své existence největší okresní komorou v Čechách?

Víte, že máme jeden z největších úřadů a jeho zaměstnanci jsou připraveni Vám každodenně pomáhat?

Víte, že se mostecká komora opírá o 15 odborných sekcí?

Víte, že partnery mostecké komory jsou všechny významné instituce státní správy s okresní působností?

Víte, že máme smluvní vztahy o spolupráci s městy a obcemi našeho okresu?

Víte, že komora je zákonným reprezentantem podnikatelů?

Víte, že členské firmy zajišťují více než 70 procent celkové zaměstnanosti v okrese Most?

Víte, že mostecká komora udržuje užitečné smluvní kontakty s komorami v SRN?

Víte, že mostecká komora má svůj vlastní certifikační orgán pro normy ISO - KOMORA,s.r.o. ?

Víte, že časopis TEMA je vydáván plně v režii mostecké hospodářské komory?

Tušíte, že spojit se Okresní hospodářskou komorou Most znamená spojit se a podpořit toho z nejlepších?

Pokud jste na některou či na všechny otázky odpověděli NE, tak právě pro Vás je zde interní projekt „AKTIVNÍ KOMORA“, kterým chceme komorovou činnost představit široké podnikatelské veřejnosti a upozornit na možnosti a výhody, které členství v komoře přináší.

V následujících měsících o nás uslyšíte v médiích, přečtete si na sociálních sítích i na internetu. Jsme připraveni být s Vámi na každém kroku, pomáhat, radit, zjišťovat informace, účastnit se na Vašich projektech a přizvat Vás do našich aktivit.

Pouze společně můžeme zajistit vliv na tvorbu podnikatelské legislativy, korektní podnikatelské prostředí, předcházet a eliminovat nekompetentní opatření ohrožující naši konkurenceschopnost. Jen společně s patřičnou silou a výkonností můžeme zajistit respekt a prosperitu podnikatelů. My máme efektivní nástroje a Vy máte zdroje, myšlenky i praktické poznatky. Rozšířte náš tým.

Stačí jediné – napište na info@ohk-most.cz nebo zavolejte 417 637 401 a staňte se členy Okresní hospodářské komory Most

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

sebehodnocení RP

CZ.1.04/3.4.04/76.00165

Model sebehodnocení pro rovné příležitosti žen a mužů

Okresní hospodářská komora Most dlouhodobě prosazuje principy rovných příležitostí žen a mužů (RP) u svých členů. Výsledky průzkumů provedených mezi podnikatelskými subjekty ukazují, že oblast RP, jako součást rozvoje vnímají především firmy s počtem zaměstnanců vyšším než 25. Současné tyto subjekty tvoří cca 94% společností certifikovaných podle některého z procesních modelů řízení např. ISO 9001 ap. Z připomínek subjektů zapojených do projektů žadatele Podnikáme zodpovědně I, II a III (2008 až 2012) vyplývá, že hlavní překážkou integrace principů RP do firemní praxe je nesoulad struktury jejich požadavků s požadavky zavedených systémů řízení, zejména ISO. Rozšíření principů RP by tak napomohla podpora jejich standardizace, která by vymezila mantinely vazeb na ostatní uplatňované systémy, jejichž prokazování je pro subjekty nezbytnou součástí jejich praxe. Existující standardy v oblastech sociální odpovědnosti představují pro většinu firem nadbytečné spektrum požadavků, přičemž problematika RPv nich tvoří pouze minoritní část.

Vzhledem k velkému rozsahu jsou komplexní standardy sociální odpovědnosti prakticky neuplatnitelné ve společnostech MSP. Časté dotazy směřují právě k vzájemné propojenosti standardů, jejich synergie a k potlačení nežádoucích rozporů. Projekt si klade za cíl vytvořit a ověřit standard, který bude účelově zaměřený na měřitelné požadavky v oblastech RP, vyškolit zaměstnance firem, kteří budou standard ověřovat provozním sebehodnocením, stanovit systém jeho supervize (akreditace) a tento standard plošně poskytnout jako základní platformu pro dlouhodobou udržitelnost principů rovných příležitostí žen a mužů. Projekt je pokračováním snahy Okresní hospodářské komory Most, aby se princip RP stal nedílnou součástí chování zaměstnavatelů a současně přestal být deklaratorní a stal se jasně měřitelným.

Projekt je financovaný z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu ČR

MSRP
Model sebehodnocení
rovných příležitostí

Okresní hospodářská komora Most
Vilhová 666, 434 01 Most
www.ohk-most.cz

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA
ČESKÉ REPUBLIKY

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung: Investition in Ihre Zukunft / Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj: Investice do vaší budoucnosti

Ziel 3 | Cíl 3

Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
2007-2013. www.ziel3-cil3.eu

„Podpora rozvoje česko-saského příhraničního hospodářského prostoru“

Okresní hospodářská komora Most spolu se s německým partnerem CAP Oelsnitz je řešitelem projektu „Česko-saský příhraniční hospodářský prostor - Nové výzvy“ č. ERE-0546-00 podpořeného z Fondu malých projektů programu Cíl 3, který je zaměřen na podporu spolupráce Saska a České republiky.

Ústecký kraj

Krušnohorský kraj

Popis projektu

Projekt si klade za cíl přispět k podpoře podnikání na obou stranách hranice, a to ve dvou oblastech:

- Sestavit a následně průběžně aktualizovat soubor statistických parametrů – ukazatelů hospodářské situace v příhraničním regionu, které by měly sloužit jak regionálnímu strategickému plánování v oblasti podpory podnikání (tvorbě programů), tak obcím při jejich místním plánování podpory podnikání, tak samotným podnikatelům, kteří mohou využít těchto dat k přípravě svých podnikatelských záměrů případně žádostí o dotaci

- Vytvořit zásobník projektových záměrů zaměřených na rozvoj přeshraniční hospodářské spolupráce, který by měl sloužit jako včasná příprava na budoucí programovací období programů přeshraniční spolupráce, jako inspirace pro směřování programů i impulz pro přípravu konkrétních projektů podpory hospodářského rozvoje zaměřených na čerpání z těchto programů

Srovnání geografických oblastí

Jako základní příhraniční geografické statistické jednotky jsou pro účely projektu brány na české straně Ústecký kraj, na německé straně oblast okresu Erzgebirgskreis. Data jsou sledována převážně v přepočtu na počet obyvatel popř. dalších entit.

	ÚK	EGK
Plocha [km ²]	5 334,48	1 828,38
Počet obyvatel	828 026	363 741
Hustota obyvatelstva [obyv./km ²]	155	199

(údaje z roku 2011)

Skupiny sledovaných statistických dat

Projekt se v části věnované statistickým údajům zabývá vyhledáváním, porovnáváním a interpretací dostupných statistických informací rozdělených do tematických skupin:

- Demografické údaje
- Sociální oblast
- Pracovní trh
- Hospodářské ukazatele
- Doprava
- Cestovní ruch
- Vzdělávání

Ukázka zpracování statistických dat

Na tomto místě pravidelně naleznete srovnávací soubory statistických dat z obou zúčastněných regionů a také jejich interpretace, analýzy a komentáře.

Pro základní orientaci uvádíme výběr základních informací o hospodářské struktuře obou regionů:

1. Hospodářská struktura celkem dle hospodářských oblastí (odvětví),
2. Odvětví zpracovatelského průmyslu,
3. a 4. Zastoupení podniků dle počtu zaměstnanců,

Odkazy/tvůrci, zdroje dat

- www.ohk-most.cz
- www.cap-oelsnitz-gmbh.de
- www.csu.cz
- portal.mpsv.cz/upcr
- <http://www.ustinadlabem.czso.cz>

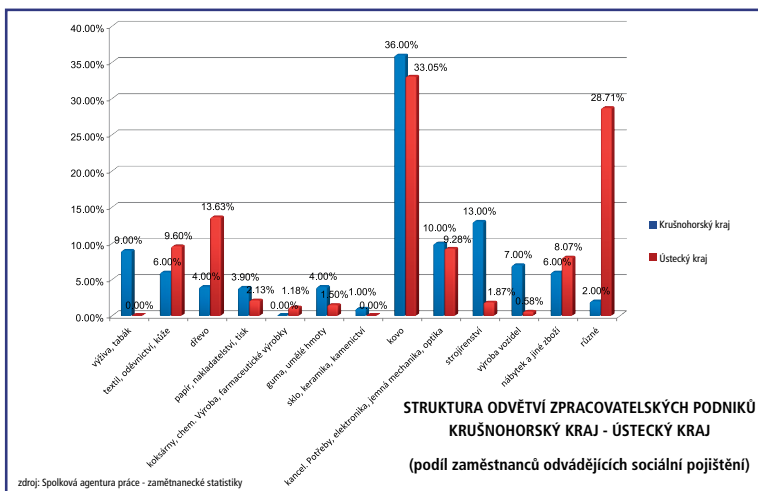
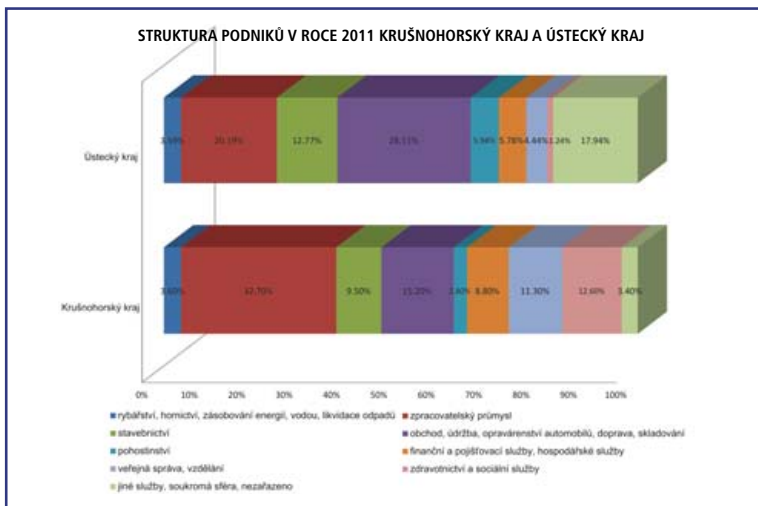
Komentář

Jedná se o pilotní, do značné míry pokusný projekt, který by měl ukázat cestu jak dlouhodobě poskytovat užitečná a potřebná data všem, kteří svým rozhodováním ovlivňují hospodářskou atmosféru po obou stranách hranice.

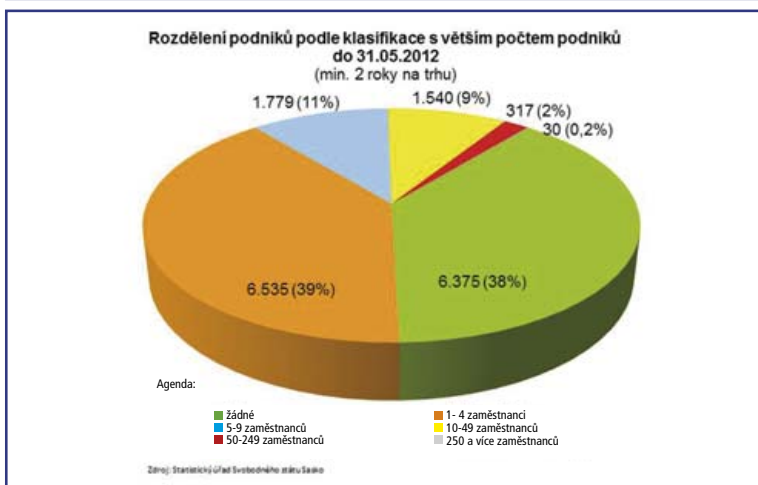
Komunikace a výzva ke spolupráci

Protože se jedná o rozvojový projekt a cílem nositelů projektu je dosáhnout jeho maximální účinnosti a užitečnosti, jsme otevření k diskusi a k názorům zejména podnikatelské a odborné veřejnosti. Tyto názory přijímáme na adrese sekce@ohk-most.cz

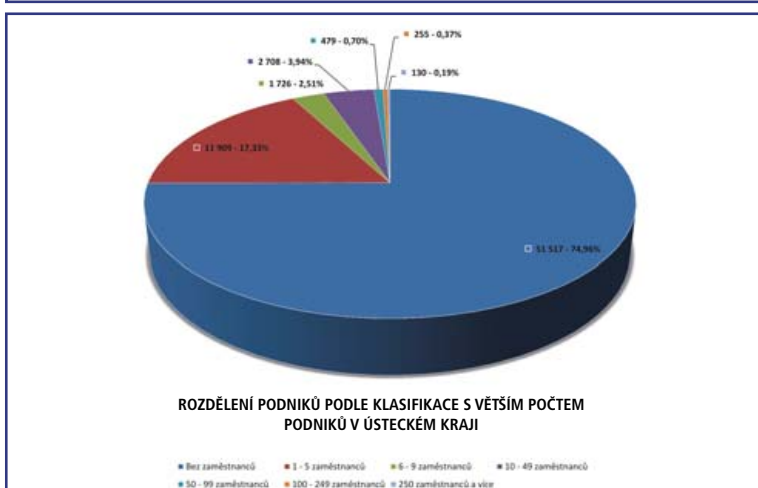
STRUKTURA PODNIKŮ V ROCE 2011 KRUŠNOHORSKÝ KRAJ A ÚSTECKÝ KRAJ

Rozdělení podniků podle klasifikace s větším počtem podniků do 31.05.2012 (min. 2 roky na trhu)

ROZDĚLENÍ PODNIKŮ PODLE KLASIFIKACE S VĚTŠÍM POČTEM PODNIKŮ V ÚSTECKÉM KRAJI

Ing. Jaromír Vorel

POZE. Čtyři písmena, do kterých se vejde celá současná hrůzná realita českého průmyslu. Myslím tím hlavně český „energeticky náročný“ průmysl. Označení, které v uplynulých letech dostalo v mediích i vnímání části veřejnosti punc něčeho zastaralého, škodlivého, neefektivního, pozůstatku starých dob..., prostě něčeho z minulého století. Nejlepší by bylo se toho zbavit pro záchranu naší planety.

Nahradíme to vyspělými, energeticky nenáročnými výrobami, službami a turistikou. Prostě nádherná představa.

Vraťme se na zem.

Zkusím přiblížit konkrétněji, o co u nás jde.

POZE a průmysl

Zástupci tohoto tzv. energeticky náročného průmyslu jsou přehledně vyjmenováni na následujícím obrázku a grafu.

- Chemie
- Hutnictví
- Papírenství
- Sklářny
- Teplárenství

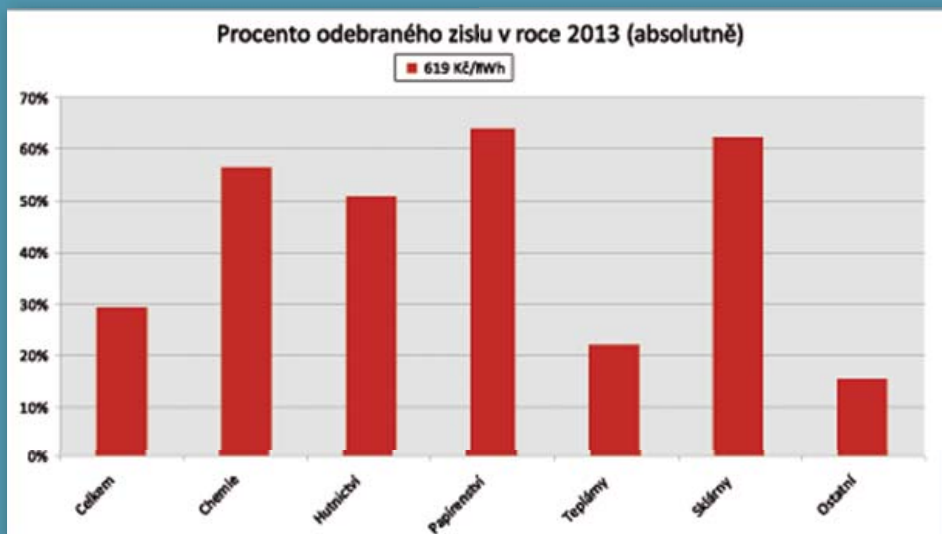
Co mají společného, je vidět na první pohled. Všichni dohromady zaplatí za podporu obnovitel-

Energeticky náročný podnik a POZE

ných zdrojů, nebo lépe řečeno za fotovoltaickou chiméru, v průměru téměř 30 % svých zisků.

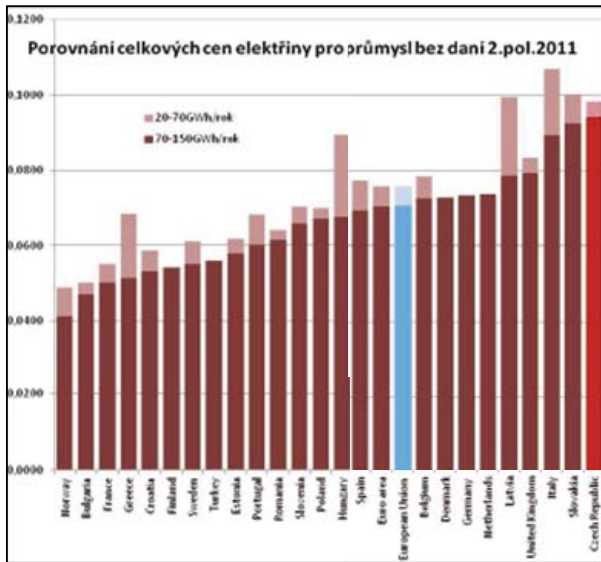
V tom je ošidnost průměru. Těžká chemie, hutnictví, sklářství a papírenství platí 55 %.

Kouzlo systému POZE je v tom, že to zaplatí předem. Ať už nějakého zisku dosáhnou, či nikoli. Tohle už není ani daň. To je feudální desátek.

Následující pyramida ukazuje nárůst částky, kterou tyto podniky, spolu s domácnostmi, musí zaplatit.

2004	1,502 miliard Kč
2005	1,759 miliard Kč
2006	2,319 miliard Kč
2007	2,754 miliard Kč
2008	3,261 miliard Kč
2009	4,545 miliard Kč
2010	13,101 miliard Kč
2011	34,322 miliard Kč
2012	35,713 miliard Kč
2013	44,335 miliard Kč

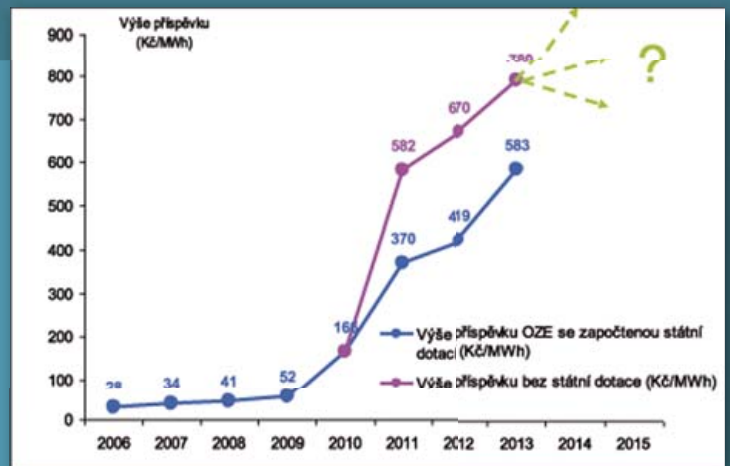

Ještě lépe ukáže vývoj dopadu do průmyslu následující graf. Ukazuje složenou cenu pro průmyslový podnik. Základní, silová, složka od roku 2009 klesá, stejně jako našim zahraničním konkurentům. Mírně rostou poplatky za síťové služby, částečně i vlivem nerovnoměrné výroby z obnovitelných zdrojů. Česká specialita, poplatků na podporu obnovitelných zdrojů, raketově a trvale roste. To dělá z naší „průmyslové“ elektřiny nejdražší energii na světě.

Další graf představuje důsledek pro český průmysl. Již v roce 2011 byla elektrická energie pro český průmyslový podnik nejdražší v Evropě, a tím i nejdražší na světě. Není příliš mnoho věcí, kde držíme světový primát. V tomto případě opravdu není oč stát.

To bylo v době, kdy POZE činila 370 Kč/MWh. Dnes, s POZE 583 Kč/MWh, jsme toto prvenství ještě upevnili.

Dynamika nárůstu, trochu zkrocená příspěvkem ze státního rozpočtu, je zřejmá z dalšího grafu.

Podpora OZE je nejrychleji rostoucí složkou ceny elektřiny v České republice.

Spotřebitelé musí platit téměř 1/3 z ceny elektřiny za politická rozhodnutí

CENTRAL EUROPE
COOPERATING FOR SUCCESS.

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL DEVELOPMENT FUND

ADAPT2DC

Ústecký kraj

ADAPT2DC - INOVATIVNÍ ŘEŠENÍ PRO ÚSPORY INFRASTRUKTURY NA ÚZEMÍCH S ÚBYTKEM OBYVATELSTVA, PROGRAMU CENTRAL EUROPE, ERDF. ÚSTECKÝ KRAJ SPOLUPRACUJE NA REALIZACI MEZINÁRODNÍHO PROJEKTU.

Území Ústeckého kraje prošlo po 2. světové válce mnoha dynamickými změnami, kontinuita vývoje zde byla téměř přerušena. Zcela zaniklo 140 sídel, z toho 60 obcí zaniklo v důsledku poválečného vysídlení a dalšího neosídlení, 80 obcí zaniklo v důsledku těžby, likvidovaná sídla pak opustilo přes 100 000 obyvatel.

Dnes je osídlení Ústeckého kraje soustředěno do industriální osy Chomutov – Most – Teplice. Tento trend, společně s demografickými změnami (stárnutí obyvatelstva, migrace, odliv obyvatel do měst) dopadá především na pohraniční území (horší kvalita služeb, nedostatek pracovních příležitostí, ztížená dostupnost, pomalý rozvoj podnikání, komplikovaná veřejná doprava, zásobování vodou, údržba komunikací, zdravotní a sociální služby, školství).

Hledání řešení, jak tomuto negativnímu rozvoji předcházet, je cílem projektu ADAPT2DC „Inovativní řešení pro úspory infrastruktury na územích s úbytkem obyvatelstva“.

Úkolem projektu je zpracovat a realizovat nové modely řešení a postupů pro správu území vedoucí ke stabilizaci a snížení nákladů na infrastrukturu, zlepšení regionálního plánování, zlepšení image regionu, vyrovnání se s depopulačními trendy.

Pilotním územím realizace projektu je oblast Vejprtska - město Vejprty, obce Kovářská, Měděnec, Loučná pod Klínovcem, Kryštofov Hamry. Jedná se o periferní horskou oblast ležící na hranici se Saskem, mimo důležité rozvojové osy. Celkový počet obyvatel území je 5 400 s hustotou osídlení 130 obyvatel/km². Centrem oblasti je město Vejprty charakteristické svým drsným podnebním, nicméně území bylo přes tyto nepříznivé podmínky poměrně hustě osídleno již od konce středověku, teprve po útlumu těžby rud a dřeva, tj. rozhodujících ekonomických aktivit, a migračních změnách ve 2. polovině 20. století a po přerušení historických vazeb se Saskem, dochází k vyhládnění území a devastaci sídel a dnes zde zůstává 28% domů neobydlených. Hlavním problémem je odlehá a špatně dostupná poloha oblasti, odliv obyvatel, nízká vzdělanost, nízká podnikatelská aktivita, romská problematika.

Projekt ADAPT2DC se zaměřil na řešení úspor infrastruktury v důsledku úbytku obyvatelstva, na úspory energie na veřejném osvětlení a při využívání veřejných budov a na spolupráci města Vejprty a sousedních obcí při odklizení sněhu a údržbě komunikací. Ústecký kraj bude na realizaci projektu spolupracovat se starosty zmíněných měst, obcí a s projektovým partnerem - Sociologickým ústavem Akademie věd ČR.

Projekt ADAPT2DC – „Inovativní řešení pro úspory infrastruktury na územích s úbytkem obyvatelstva“ byl zahájen 1.11.2011 a probíhá v rámci programu CENTRAL EUROPE, ERDF, vedoucím partnerem projektu je Durynské Ministerstvo výstavby, regionálního rozvoje a infrastruktury. Na projektu spolupracuje celkem 12 partnerů ze 6 zemí střední Evropy – Polsko, Německo, Maďarsko, Slovensko, České republiky a Itálie.

Ústecký kraj

A nyní ten největší problém.

Průmyslové státy v EU nezatěžují průmysl poplatky za OZE, aby nesnižovali jeho konkurenceschopnost.

Podpora OZE umožňuje různou míru protekcionismu průmyslu. Bohatší státy EU toho využívají.

My, a náš průmysl, to zřejmě nepotřebujeme, z čehož mají naši konkurenti velkou radost.

Na grafu je to vidět v plné nahotě.

POZE a podnik

A teď sestupme o patro níže do konkrétního podniku. Tedy ne tak úplně konkrétního, ale typického. Nazveme jej XY. Těžký a energeticky náročný podnik s vysokou přidanou hodnotou své produkce a se spotřebou 1 milion MWh ročně, aby se to dobře počítalo. Takových firem u nás několik pracuje a přežívá.

Tato firma zaplatí v roce 2013 na podporu obnovitelných zdrojů 583 milionů korun. Hned při spotřebě energie a výrobě. Bez ohledu na svůj hospodářský výsledek.

Podobné firmy dosahovaly v dobrých dobách zisku kolem 1 miliardy. Dnes, v době krize se často drží na černé, nebo i červené nule. POZE jim tudíž vezme téměř celý zisk, případně prohloubí ztrátu.

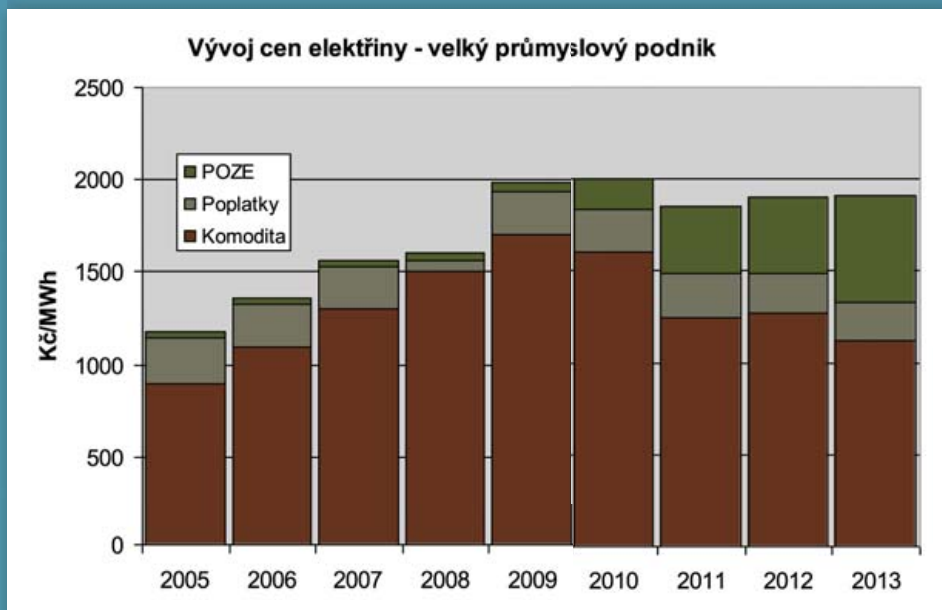
Reakcí na tento úder jsou úspory. Jenomže kde?

Půl miliardy ročně znamená mzdu pro 1000 zaměstnanců. To ale bývá polovina stavu. Může průmyslový podnik tohoto rázu propustit polovinu zaměstnanců a držet bezpečný provoz? Absurdní.

Dalším fixním nákladem je údržba. Ale to většinou mluvíme o celém nákladu údržby. Těžký průmyslový podnik bez údržby? Nesmysl.

Takže zbývají investice. Žádné nové technologie, žádné zvyšování efektivity, další rána konkurenceschopnosti. A dříve nebo později nastane konec.

Ovšem, až takový podnik zmizí z trhu, dojde k lokálnímu snížení emisí CO₂. Lokálnímu, protože tato výroba bude okamžitě a s radostí nahrazena výrobou jinde. V Evropě, ale spíše mimo Evropu. Protože podstatou podpory obnovitelných zdrojů je boj proti globálním klimatickým změnám, je to výsledek dosti tristní. V zásadě dojde pouze k lokálnímu zvýšení nezaměstnanosti, se všemi dalšími sociálními a ekonomickými důsledky.

Průmyslový podnik to dnes nemá lehké nikde v Evropě. To, co jsme ale našim firmám, možná původně v dobré víře, naložili, nemá obdoby.

Česká republika je s podílem 32 % podílu HDP nejprůmyslovější zemí Evropy. To nevzniklo přes noc. Od poloviny 19. století je to 10 – 20 generací rozvoje. Nechce se věřit, že je možné to zničit za pár let. Neuvěřitelné, ale možné to bohužel je. Osobně bych nechtěl být u toho, až se to podaří.

Problém POZE způsobili naši (nikoli bruselští) politici. Nikdo jiný to nedokáže napravit nebo alespoň zmírnit následky.

Ing. Jaromír Vorel

Předseda výboru energetiky a změny klimatu Svazu chemického průmyslu ČR

Petr Kužel, MBA

Kde jsou zdroje pro ideály a správu veřejných věcí?

Žijeme v dobách rychlých změn, které se dotýkají prakticky všech sfér našeho života. Jedna z těchto oblastí však zůstává odolná k jakýmkoli změnám: jedná se o státní správu, jejíž fungování, často naplněné byrokratickými rituály, který každý z nás dobře zná, vyvolává zašlé vzpomínky na staré rakousko-uherské mocnářství. Kde tedy hledat zdroje a ideály pro transformaci a zlepšení státní správy i samosprávy? I zde platí rčení *jděte za penězi*.

Podnikatelé jako tvůrci hodnot

V naší společnosti, a tudíž i ve státní správě a samosprávě je role podnikatelů stále podceňována. Jakoby státní správa nechtěla vidět, že dřivou většinu českého hrubého domácího produktu tvoří právě podnikatelský sektor. A jakoby chtěla zavřít oči nad tím, že dřivá většina daňových příjmů je závislá na aktivitě podnikatelského sektoru, ať už se jedná o daně ze spotřeby či z příjmu právnických a fyzických osob.

V hlavách nemálo státních úředníků tak možná přetrvává představa z dob minulých, že podnikání je podezřelou a společensky málo užitečnou aktivitou, kterou je zapotřebí regulovat a držet pod kontrolou.

I když se naštěstí tento postoj stává čím dál vzácnější, je potřebné neustále připomínat zásadní roli, kterou podnikatelé hrají v životě a rozvoji naší společnosti. A nemyslím tím jen přínos finanční, který je před očima všech, jelikož je to právě podnikatelský sektor, který vytvořil v posledních dvaceti letech naprostou většinu bohatství této země. Jedná se i o přínos sociální, jelikož tvůrčí aktivita podnikatelů a jejich ochota nést riziko vytváří pracovní místa a zlepšuje sociální podmínky celého obyvatelstva. A jak ukazují zkušenosti z celého světa, bez živého a tvořivého podnikatelského prostředí nemůže existovat ani živá a tvořivá společnost. Je to podobně jako s městskou čtvrtí: nejvíce oceňovaná je ta, kde je živé podnikatelské prostředí složené z obchodů, restaurací a celé řady dalších služeb, zatímco méně vyhledávané jsou právě ty oblasti, kde podnikatelský duch chybí.

Proto také, když žádáme stát, aby zlepšil podmínky pro podnikání v naší zemi, nemáme na mysli jen naše, zcela oprávněné, zájmy, ale věříme, že tím pomůžeme rozvoji celé společnosti. A tato naše snaha je o to více aktuální v současné situaci ekonomické krize, kdy neúspěch podnikatelů, který často sami nemohou příliš ovlivnit, ochuzuje v první řadě jejich zaměstnance, v druhém sledu stát a jeho pokladnu a v konečném důsledku celou naši společnost.

Rovnocenní partneři veřejné správy

A právě vědomí si této naší společenské úlohy a role si myslíme, že podnikatelé a jejich oborové organizace nejen patří plným právem do občanské společnosti, ale jsou nejpřirozenějším partnerem pro centrální a místní správu. Náš ideál tudíž spočívá ve vytvoření symbiózy a rovnocenného partnerství mezi námi podnikateli a veřejnou správou. A že je tato symbióza přínosná pro obě strany, ukazují některé klíčové a často dramatické události v životě naší země.

Myslím tím například obnovu po povodních, které zasáhly Moravu a Slezsko v roce 2002. Tehdy měli podnikatelé klíčovou úlohu nejen v ekonomické revitalizaci těchto regionů, ale také v obnově infrastruktury, která je jinak v popisu práce veřejné správy. Nicméně právě v této vypjaté chvíli se podnikatelé dali dohromady a konkrétně přispěli na obnovu mnoha lávek, mostů a cest, na které státní správě nezbyvaly finanční prostředky. V této situaci se ukázala klíčová úloha spolupráce mezi místní samosprávou a podnikateli v plánování obnovy a v její úspěšné realizaci.

Podnikatelům se tak dostalo role rovnocenných partnerů, kteří nebyli bráni jen za zdroje státních příjmů, ale mohli se také účastnit na rozhodování o obnově měst a krajů, kde bydlí a působí. Na příkladu živelných pohrom a vynaložení finančních prostředků na jejich odstranění se při zapojení podnikatelů ukázala efektivita a správné možnosti této spolupráce.

Korigovat moc

Nejen tato zkušenost ukazuje, nakořik může být přínosné větší zapojení podnikatelů do místní a centrální samosprávy. V této snaze mají nezastupitelnou roli naše oblastní, regionální a centrální hospodářské komory, které by měly být protiváhou přebujelé byrokracie i nereálným představám politikům.

Podnikatelé a jejich organizace by tak měli neustále připomínat politikům, že peníze, se kterými hospodaří, nejsou jejich lénem, ale majetkem, který jim byl odevzdán skřze jejich daňovou povinnost. A státní správy bychom měli neustále připomínat, jaké konkrétní důsledky má jejich legislativa a snažit se, aby tato nařízení byla co nejméně početná a co nejvíce srozumitelná a transparentní.

V našem ideálu by tak podnikatelé a jejich oborové organizace měli korigovat moc státních institucí a vyhledávat co nejlepší řešení a návrhy na zlepšení stavu naší země. Pro tuto roli je i jedno praktické odůvodnění. Zatímco podnikatelé si dokáží živě představit, jakým způsobem mohou ovlivnit jejich aktivitu nové zásahy veřejné správy či politické reprezentace, tak státní úředníci a politici si toto často uvědomí až v okamžiku, kdy spatří následky svého chování. A to je už příliš pozdě.

Petr Kužel, MBA

Prezident HKČR

Petr Kužel, MBA, prezident HK ČR přebírá od Petera Mihóka, předsedy Slovenské obchodní a průmyslové komory, Zlatou medaili za významný přínos pro rozvoj obchodních vztahů mezi Českou a Slovenskou republikou.

Ing. Stanislav Srnka

Sponzoring: morální odpovědnost nebo prostředek profitu?

V dnešní nelehké době se většina společnosti zabývá spíše existenčními nežli investičními problémy. Drtivá většina mých rotariánských přátel pocítila negativní dopad hospodářské recese. Jedno ze základních rotariánských hesel je „Pomoc potřebným“ - a právě tato doba rodí mnoho „Potřebných“. Přirozená vůle pomáhat je velice důležitá, ale bez finančního prostředku zůstává pouze v rovině přání. Nastává zde nepřímá úměra, kdy obec „Potřebných“ roste, a kontribuce se snižují. Jak se vyvíjí donátorství a sponzoring v této době? Existují ještě společnosti, které finančně podporují charitu, kulturu, sport či další oblasti? V tomto článku jsem se pokusil nalézt odpovědi na tyto otázky.

Ke konci roku 2012 vydala renomovaná společnost B-inside výsledky studie zabývající se sponzoringem v praxi, které se zúčastnilo 226 obchodních a marketingových ředitelů středně velkých a velkých B2B podniků v ČR. V této vlně bylo poprvé provedeno i hloubkové šetření ve formě devíti strukturovaných hloubkových rozhovorů s manažery podniků, které mají zajímavou zkušenost se sponzorováním, i podniků, které z různých důvodů nesponzorují.

K dokreslení reálné situace na trhu jsem vybral několik zajímavých závěrů ze zmíněné studie.

Důvody pro nesponzorování

Rozhodnutí podniku nesponzorovat je z velké části dané neschopností žadatelů přednést žádost o podporu projektu, který by byl pro podnik přínosný, a který by byl považován za důvěryhodný a zajímavý.

Ekonomická situace firmy není skutečnou příčinou nesponzorování.

44 % firem, které se nevěnují sponzoringu, uvedlo jako důvod ekonomickou situaci firmy. 34 % mezi argumenty pro nesponzorování uvedlo, že sponzoring jim nepřijde efektivní a 22 % nemá v podobné aktivitu důvěru.

Mezi konkrétními důvody pro nesponzorování respondenti uvedli:

- akcionáři chtějí maximum zisku pro sebe, není na to finanční prostor
- centrální směrnice
- firma má smlouvy na dárcovství - není to tedy sponzoring (fotbal, handicap, atd)
- konkrétně pro naši firmu neefektivní, neuplatňujeme žádné marketingové akce tohoto typu,

v minulosti částečný sponzoring zaměřený na zaměstnance

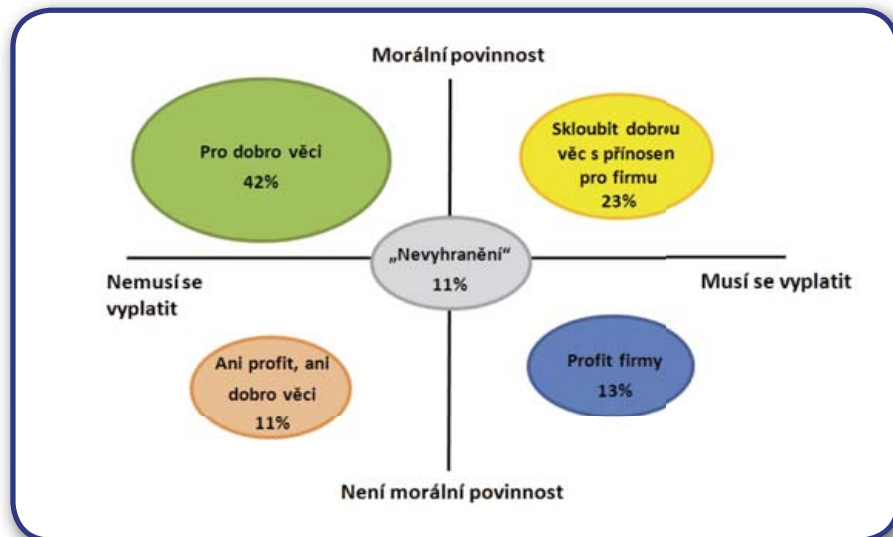
- korporátní omezení
- zahraniční vlastník nepodporuje sponzorství v ČR

Středně velké firmy vidí ve sponzoringu spíše sociální záležitost než marketing

Podpora společenských, sportovních a neziskových aktivit patří k dobrému jménu společnosti.

Více než polovina manažerů B2B podniků v ČR (57%) si nemyslí, že by se sponzoring musel firmě vyplatit. Naopak, 69% manažerů je toho názoru, že sponzoring je především morální odpovědností firmy.

Napříč všemi otázkami položenými v rámci této

Graf 1 Zdroj: B2B monitor, B-inside s.r.o. (2012), N=156

vlny B2B monitoru můžeme sledovat, že B2B firmy v ČR vidí ve sponzoringu spíše sociální záležitost a možnost udělat dobrou věc, než promyšlenou marketingovou strategii, která by měla vést k profitu firmy. Jak uvidíme dále, tento postoj však nevyklučuje jistou pragmatičnost – tedy, když už podnik sponzoruje, ať zkusí z této formy podpory vytěžit také něco pozitivního pro firmu.

V otázce profit versus morální povinnost můžeme sledovat různé postoje, nejčastěji je to ale právě „čistý altruismus“, který u podniků jasně vítězí nad očekávaným finančním efektem sponzoringu.

Jen 13 % podniků sponzoruje kvůli očekávanému profitu

Podniky nejraději sponzorují sport

Nejčastěji firmy v B2B sektoru v ČR sponzorují sportovní aktivity. Amatérské sportovní kluby podporuje polovina B2B firem, které se sponzoringu věnují. Většinou se jedná o místní sportovní kluby pro mládež. Dalších 30 % firem sponzoruje profesionální sport, kde téměř polovinu tvoří hokej a fotbal. Výjimkou ovšem nejsou i další sporty jako biatlon, motokros, cyklistika, basketbal, volejbal či házená.

O třetí a čtvrté místo pomyslného žebříčku se dělí místní a lokální projekty a projekty zaměřené na děti (podpora 28 % sponzorujících firem). U místních lokálních projektů se jedná o nejrůznější spolky, lokální kulturní a společenské akce či dobrovolnické akce. Z projektů zaměřených na děti můžeme jmenovat například podporu organizací pracujících s dětmi či sponzoring místních dětských klubů a akcí.

Statisíce či miliony na sponzoring nejsou výjimkou, nejčastěji ale podniky dávají částky v řádu desetitisíců

Nejčastěji dávají firmy finance v řádu desetitisíců (52%) a statisíců (28 %) ročně. Více než milion Kč investuje 7 % dotázaných firem.

Sponzoringu se v obdobné míře věnují jak menší tak větší firmy a nezáleží ani na oboru či zaměření firmy pouze na B2B či částečně také na B2C. Liší se ovšem ve výdajích. Menší firmy do 99 zaměstnanců investují nejčastěji tisíce až desetitisíce. Středně velké firmy desetitisíce až statisíce a u největších firem nejsou výjimkou investice v řádu milionů Kč ročně.

„Smysl sponzorovat má tam, kde to může být zajímavé spojit se značkou. Není nutné počítat s finančním efektem.“

Za největší přínos sponzoringu považují oslovené podniky zvýšení povědomí o společnosti / značce, a to bez ohledu na to, jestli podnik je aktivním

Přehled sponzorovaných aktivit dle preference donátorů

Sport amatérský	50%
Sport profesionální	30%
Místní, lokální projekty	28%
Projekty zaměřené na děti	28%
Kultura, umění, památková péče	23%
Projekty zaměřené na OZP	23%
Školství, vzdělávání	21%
Společenské organizace (spolky)...	20%
Zdravotnictví a zdravotní péče	6%
Humanitární pomoc v zahraničí	4%
Ekologie, životní prostředí	3%
Věda, výzkum, osvěta	3%
Humanitární pomoc v ČR	3%
Příroda, zvířata	2%

Tabulka 1 Zdroj: B2B monitor, B-inside s.r.o. (2012)

sponzorem nebo není. Podniky také vnímají přínos sponzoringu ve zlepšení image. Na druhou stranu, efekt sponzoringu na zvýšení spokojenosti zaměstnanců bývá marketingovými pracovníky opomíjen. Je to škoda, neboť zvláště u středně velkých firem může mít sponzoring velmi pozitivní efekt na spokojenost a „hrdost“ zaměstnanců.

Z hloubkových rozhovorů vyplývá, že i když firmy začaly se sponzoringem spíše ze sociálních motivů, doporučují využít potenciál sponzoringu a pracovat se sekundární publicitou. Podle oslovených je spíše nereálné čekat od sponzoringu přímý zisk či obchodní příležitost (také proto, že v B2B sektoru jsou zákazníci opět firmy), ale je důležité spojit sponzoring se značkou.

Jak vyplývá z vybraných výsledků studie, donátorství a sponzoring je významnou součástí kultury českých podniků i v době, kdy jsou mnohdy sami v situaci potřebných. Nejvíce mě potěšila skuteč-

nost, že 87 % společností nesponzoruje kvůli očekávanému profitu, ale z pocitu morální povinnosti, což je blízké rotariánskému altruismu.

Na závěr bych rád zmínil poslední realizovaný projekt našeho RC Most. Náš klub se snaží podporovat potřebné v mosteckém regionu. Z předložených návrhů jsme vybrali projekt zakoupení keramické pece pro ZŠ Obrnice. Škola má výjimečnou výtvarnou dílnu, kde vyrábí pod vedením zkušených učitelů (výtvarníků) krásné věci. Pec jim umožní rozšířit aktivity i o výrobu keramických výrobků. Jsem hrdý na skutečnost, že náš klub i v této nelehké době dal z vlastních prostředků dohromady potřebných 50 tis. Kč. Všem členům, kteří přispěli, tímto upřímně děkuji. (viz foto dole)

Ing. Stanislav Srnka
Prezident ROTARY CLUB Most

Pojištění a ekonomika firem

Ing. Jiří Bureš

Je jistě nezpochybnitelné, že pojištění je velmi důležitou složkou ekonomiky každé zodpovědné firmy. Nedávno jsem se účastnil konference, na níž jeden z předních evropských představitelů Loyd's resp. celého evropského pojistného trhu začínal svou přednášku těmito slovy: „Jednou z našich hlavních úloh je pomáhat firmám a podnikatelům k tomu, aby bez obav mohli realizovat své smělé plány!“, s čímž bezesbytku souhlasím.

Pojištění se historicky považuje za formu přesunu rizika – negativních dopadů nahodilostí z ekonomického nebo jiného subjektu na speciální instituci – pojišťovnu.

Každý zodpovědný manažer firmy by měl pečlivě zvážit všechna rizika, která mohou narušit provoz firmy a dále rizika, kterými může provoz firmy, ohrozit své okolí. Při hledání, jak eliminovat dopady těchto rizik, je právě pojištění velmi účinným a často jediným nástrojem, po němž může firma sáhnout, a to především v případech, kdy by firma nebyla schopna následky eliminovat z vlastních zdrojů. V tomto případě je nedocenitelné vyměnit neodhadnutelné někdy i katastrofální finanční důsledky za dobře známý náklad – pojistné.

Právě v současnosti, kdy jsou přírodní jevy neustále agresivnější a agresivnější, kdy finanční krize cloumá všemi odvětvími ekonomiky, svět se více a více globalizuje a mnoho firem své podnikání rozvíjí na velmi širokém území bez hranic teritoriálních ani

politických, je pro zdravou ekonomiku firem odvětví pojišťovnictví více a více zapotřebí. Pojistitelé na tuto rozvíjející potřebu reagují vývojem nových moderních a sofistikovanějších pojistných produktů a rozšiřováním produktů stávajících.

Stejně tak i distribuce pojištění se neustále vyvíjí a zkvalitňuje. Některá pojištění jednoduššího typu jako např. cestovní pojištění, povinné ručení a havarijní pojištění vozidel jsou prodávána pomocí internetu. Nicméně pojištění přes internet jistě není vhodnou formou pro sjednání pojištění firmy, v tomto případě je na místě použít především služeb licencovaných pojišťovacích makléřů, kteří mohou doporučit nejen odpovídající pojistný produkt, vybrat vhodného pojistitele, ale také v souvislosti s mnohdy velmi vysokou odbornou úrovní svých pracovníků (risk manažerů) pomoci i s analýzou rizik firmy jako takové. Zde je jistě vhodné se obrátit na makléře se zkušenostmi s pojištěním firem, ideálně s referencemi z oboru, ve kterém podniká ta která firma.

Na tomto místě si dovoluji zmínit několik druhů pojištění, případně pojistných produktů, která jsou z pohledu ekonomiky firem nejfrekventovaněji využívána – doplňuji, zde i několik málo praktických poznámek:

Pojištění majetku nemovitého i movitého proti živelním rizikům, odcizení či vandalismu – důležité je správné nastavení pojistných částek a pojistných nebezpečí, která mohou ohrozit chod firmy, správně volit spoluúčasti a neriskovat podpojištění majetku, kdy jsou pojistitelé oprávněni snížit pojistné plnění apod.

Pojištění přerušení provozu - jedná se obvykle o přerušení provozu vlivem živelní události, případně jiné situace specifikované v pojistných podmínkách. Plněním jsou pak fixní náklady, které firma nese i v době, kdy nemůže provozovat svou činnost (mzdy, splátky úvěrů, nájemné apod.) - jde o pojištění, které je dnes již poměrně běžně sjednáváno většími výrobními podniky, nicméně velmi opomíjeno prakticky ve všech jiných oblastech podnikání.

Pojištění vozidel resp. havarijní pojištění a tzv. „povinné ručení“ - doporučuji pravidelnou aktualizaci havarijního pojištění především s ohledem na klesající hodnotu vozidel v čase, což v posledních letech, a to i v souvislosti s probíhajícím konku-

renčním bojem pojistitelů, přineslo mnoha firmám nemalé finanční úspory. Aktuálně však pojistitelé nastavili rostoucí trend sazeb pojistného v těchto druzích pojištění – důvodem je dlouhodobě velmi nepříznivý škodní průběh a negativní hospodářské výsledky pojistitelů napříč celým trhem.

Pojištění odpovědnosti z provozu a činnosti organizace – je jednou z nejdůležitějších složek pojištění. Toto pojištění se vztahuje zejména na škody na zdraví, majetku, finanční škody, související náklady právního zastoupení atd. Důležitostí tohoto pojištění je umocněna tím, že mnohdy náklady na odškodnění mohou přesáhnout i vlastní majetek firmy, která tuto škodu zavinila, a tudíž znamenat i možnost ohrožení samotné existence firmy jako takové. Často je v této souvislosti podceňována výše limitu pojistného plnění a mnohdy je tento nastaven spíše na symbolickou, v případě velké škody nic neřešící částku.

A nyní již jen výčtem několik moderních pojistných produktů, které jsou zatím nedocenené, ale jejich potřeba aktuálně velmi roste a s největší pravděpodobností je čeká v nejbližších obdobích dramatický rozvoj: Pojištění odpovědnosti statutárních orgánů společnosti, Pojištění terorismu, občanských nepokojů, stávky apod., Pojištění stažení výrobku z trhu, Pojištění ekologické újmy, Pojištění pohledávek pro případ platební neschopnosti či nevěře dlužníka, Pojištění ekologické újmy, Pojištění zpronevěry, Pojištění vlastnického práva k nemovitosti a další.

Závěrem bych rád navázal na slova z úvodu tohoto článku - osobně věřím, že dnes je již mnoho představitelů podniků, kteří stejně tak jako zodpovědní představitelé pojišťovnictví, chápou pojištění jako ekonomický nástroj, jehož úlohou je pomáhat jejich firmám k tomu, aby bez obav mohli realizovat své smělé plány. A takto k tomuto nástroji přistupují, čímž všichni můžeme významně přispět ke stabilizaci vývoje ekonomiky nejen firem, ale i celého hospodářství.

Ing. Jiří Bureš
jednatel, JB Group s.r.o.
Renomia Network

měření emisí

v DOPRAVNÍM PODNIKU v Litvínově

Volte rychlost za super cenu!

Zážehové motory 303 Kč

Vznětové motory 505 Kč

Provozní doba

Po - Pá 7:00 - 15:00 hod

Kontaktní osoba

Petr Jelínek
provozovna Litvínov
Tel.: 775 440 497
jelinek@dpmost.cz

Spořednost je držitelem certifikátu systému řízení kvality dle normy ČSN EN ISO 9001

renovace plastových světel automobilů

NOVÁ SLUŽBA V REGIONU

Vypadají Vaše světla takto?

Zvýšíme tím Vaši viditelnost a bezpečnost na silnici.

A to vše bez demontáže.

Nevidíte?

Bude problém na STK?

Pomůžeme Vám!

Zrenovujeme Vaše plastová světla.

Do hodiny budou Vaše světla jako NOVÁ.

ZA ZAVÁDĚCÍ CENY!!

renovace předního světlometu 400 Kč / ks

renovace zadního světlometu 250 Kč / ks

provozovna Most
walter@dpmost.cz, 733 784 822
kucharek@dpmost.cz, 733 784 823

provozovna Litvínov
jelinek@dpmost.cz, 775 440 497

Spořednost je držitelem certifikátu systému řízení kvality dle normy ČSN EN ISO 9001

autoškola

Potřebujete řidičský průkaz?

Nebo chcete zdokonalit či obnovit své řidičské schopnosti?

Nechcete být na nikom závislí - a být samostatní?

Nechcete nikam dojíždět?

tak potom jste zde správně

nabízíme výcvik pro skupiny B, C, D, E

v naší autoškole dále provádíme

školení a kondiční jízdy řidičů autobusů a nákladních vozů

Kontakt: tel. 476 769 089
hasek@dpmost.cz, www.dpmost.cz

Spořednost je držitelem certifikátu systému řízení kvality dle normy ČSN EN ISO 9001

lakovna

DOPRAVNÍHO PODNIKU v Mostě

nabízí lakování osobních i nákladních vozidel v moderní lakovně v Mostě

Rádi Vám vypracujeme nabídku, která uspokojí Vaše požadavky.

Provozní doba:
Po - Pá 6:30 - 14:30 hod.

Kontakt:
walter@dpmost.cz, 733 784 822
kucharek@dpmost.cz, 733 784 823

Spořednost je držitelem certifikátu systému řízení kvality dle normy ČSN EN ISO 9001

Nový ukazatel registrované nezaměstnanosti „Podíl nezaměstnaných osob“

Mgr. Pavla Zůzová

S platností od 1.1.2013 přešlo Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) po dohodě s Českým statistickým úřadem (ČSÚ) na nový ukazatel registrované nezaměstnanosti v ČR s názvem Podíl nezaměstnaných osob. Nový ukazatel vyjadřuje podíl dosažitelných uchazečů ve věku 15 – 64 let k obyvatelstvu ve stejném věku. Jeho definice je následující:

$$\text{Podíl nezaměstnaných osob ve věku 15 – 64 let} = \frac{\text{UoZ15 – 64 let}}{\text{P15-64 let}}$$

UoZ15-64 let: počet dosažitelných uchazečů o zaměstnání 15 – 64 let

P15-64 let : počet osob ve věku 15 – 64 let

Data o počtu obyvatel za ČR, kraje a okresy bude Český statistický úřad předávat měsíčně a pro obce se bude používat bilancovaný stav obyvatel k 1. lednu daného roku. V praxi to znamená, že při výpočtu podílu nezaměstnaných obyvatel do úrovně okresu se bude čísel i jmenovatel měnit měsíčně a v případě obcí se během roku bude měnit pouze čísel (jmenovatel bude po celý rok stejný).

Míry nezaměstnanosti sledované do 31.12.2012

Do této doby se v ČR sledovaly dvě odlišné míry nezaměstnanosti, které srovnávaly počet nezaměstnaných, resp. uchazečů o zaměstnání, s velikostí pracovní síly (počtem ekonomicky aktivních).

Jednalo se za prvé o tzv. obecnou míru nezaměstnanosti, která se dle metodiky výpočtu ČSÚ počítá v rámci Výběrových šetření pracovních sil (VŠPS). VŠPS je celorepublikové statistické šetření, které se provádí každé čtvrtletí v náhodně vybraném vzorku domácností a je zaměřené na zjišťování ekonomického postavení obyvatelstva na území celé republiky. Šetření vychází z metodického doporučení Eurostatu a plně odpovídá definicím Mezinárodní organizace práce ILO. Tato míra nezaměstnanosti bude i nadále užívána a to především z důvodu mezinárodního srovnání.

Za druhé se jednalo o tzv. míru registrované nezaměstnanosti, která poměřovala všechny dosažitelné uchazeče o zaměstnání k ekonomicky aktivním osobám a byla zveřejňována MPSV. U této míry nezaměstnanosti existovaly dva výpočty:

a) pro úroveň ČR, NUTS2, NUTS3 (krajů) a NUTS4 (okresů)

Míra nezaměstnanosti ke konci sledovaného měsíce [%] =

$$\frac{\text{Dosažitelní uchazeči o zaměstnání evidovaní na ÚP}}{\text{„zaměstnaní z VŠPS“ + počet pracujících cizinců + počet cizinců s ŽO + dosaž. UoZ evid. na ÚP}} * 100$$

Čísel: přesná evidence registrovaných - dosažitelných, neumístěných uchazečů o zaměstnání, občanů ČR a občanů EU, vedená úřady práce podle bydliště uchazeče ke konci sledovaného měsíce.

Jmenovatel: počet zaměstnaných v národním hospodářství s jediným nebo hlavním zaměstnáním podle výsledků výběrových šetření pracovních sil - VŠPS (klouzavý průměr posledních čtyř čtvrtletí) + počet pracujících cizinců ze třetích zemí s platným povolením k zaměstnávání, zaměstnaných občanů EU registrovaných ÚP (klouzavý průměr posledních 12-ti měsíců) a cizinců s platným živnostenským oprávněním (klouzavý průměr za poslední 2 pololetí) + přesná evidence registrovaných - dosažitelných, neumístěných uchazečů o zaměstnání, občanů ČR a občanů EU, vedená úřady práce podle bydliště uchazeče (klouzavý průměr posledních 12-ti měsíců).

b) pro úroveň nižších územních celků (mikroregiony, obce s pověřenou působností a obce)

Míra nezaměstnanosti ke konci sledovaného měsíce [%] =

$$\frac{\text{Dosažitelní uchazeči o zaměstnání evidovaní na ÚP}}{\text{Ekonomicky aktivní obyvatelstvo}} * 100$$

Data o počtu ekonomicky aktivního obyvatelstva vycházela ze sčítání lidu, domů a bytů ČSÚ.

Právě tento ukazatel míra registrované nezaměstnanosti zveřejňovaný MPSV je od počátku roku 2013 nahrazen novým ukazatelem Podíl nezaměstnaných osob.

Důvody pro přechod na nový ukazatel registrované nezaměstnanosti

Doposud užívaný ukazatel míry registrované nezaměstnanosti srovnával dosažitelné uchazeče o zaměstnání dle evidence pracovišť ÚP ČR s pracovní silou, která byla tvořena kombinací údajů z více zdrojů – dosažitelní uchazeči o zaměstnání z evidence ÚP ČR, zaměstnané osoby z dat Výběrových šetření pracovních sil ČSÚ, tzv. VŠPS.

Údaje o zaměstnanosti z VŠPS na úrovni okresů nebyly dostatečně reprezentativní, detailnější výsledky trpěly vyšší chybivostí a pro nižší územní celky zcela chyběly. Za nižší územní a správní jednotky se muselo využívat počtu ekonomicky aktivních osob ze Sčítání lidu, domů a bytů prováděného ČSÚ jednou za deset let. Zároveň v souvislosti s úspornými opatřeními ve státní a veřejné správě další rozšiřování VŠPS tak, aby poskytovalo podrobnější údaje, nepřichází v úvahu. VŠPS bude naopak omezeno na zabezpečení požadavků vyplývajících z mezinárodních dohod.

Nezanedbatelným důvodem pro přechod na nový ukazatel registrované nezaměstnanosti je také srovnávání či záměna míry nezaměstnanosti MPSV (míra registrované nezaměstnanosti) a VŠPS ČSÚ (obecná míra nezaměstnanosti) a jejich nesprávná interpretace.

Závěr

Změna ve vykazování registrované míry nezaměstnanosti se týká pouze ukazatele míry registrované nezaměstnanosti a MPSV bude i nadále jako dolo-

sud vykazovat celkové počty uchazečů o zaměstnání a počty dosažitelných uchazečů.

Nový ukazatel Podíl nezaměstnaných osob má kvůli odlišné definici jinou úroveň a je tudíž s původním ukazatelem nesrovnatelný. Pro sledování vývoje nového ukazatele je na adrese <http://portal.mpsv.cz/sz/stat/nz/casoverady> k dispozici časová řada do úrovně okresů od roku 2005.

Mgr. Pavla Zůzová

ředitelka KoP Most - UP ČR

Příklad srovnání rozdílných hodnot míry registrované nezaměstnanosti a podílu nezaměstnaných osob v okrese Most k 31.12.2011 a 31.12.2012

Datum	Míra registrované nezaměstnanosti	Podíl nezaměstnaných osob
k 31.12.2011	15,3 %	11,5 %
k 31.12.2012	16,0 %	12,3 %

Zdroj: <http://portal.mpsv.cz/sz/stat/nz/mes>

inzerce

SCHLIKE®

- elektronické
zabezpečovací
systémy

- telekomunikační
systémy a sítě

ISO 9001
ISO 14001
OHSAS 18001

tel./fax: 476 442 223, 476 442 248

www.schlike.cz

Ocenění nejlepších podnikatelek měst Litvínova a Meziboří

za rok 2012

Okresní hospodářská komora Most se jako partner projektu Příležitost podílela na realizaci 1. ročníku soutěže „Ocenění nejlepších podnikatelek měst Litvínova a Meziboří za rok 2012“. Nositelem projektu Příležitost je Litvínovská vzdělávací společnost a dalšími partnery projektu jsou Úřad práce České republiky - krajská pobočka v Ústí nad Labem, město Meziboří a občanské sdružení LIBUŠE. Slavnostní vyhodnocení soutěže se konalo v aule Scholy Humanitas v Litvínově dne 26.2.2013 pod záštitou starostů měst Litvínova a Meziboří. Uspořádaná soutěž měla za cíl vyzdvihnout a šířit úspěchy žen v podnikání a zároveň motivovat další ženy, které sbírají odhodlání a sílu k zahájení podnikatelské činnosti. Snahou bylo také podpořit propagaci těch nejlepších příkladů podnikání žen v regionech, které se řadí k regionům s nejvyšší nezaměstnaností v České republice.

Slavnostní večer moderovala Jana Antonínová společně s Vladimírem Hronem, který také zpestřil program svými písněmi.

Celkem bylo z regionu nominováno 9 právnických osob, 33 fyzických osob a další nominace byly z řad veřejnosti.

Hodnocení vycházelo nejprve z analýzy firem a posouzení individuálního podnikatelského příběhu každé z nominovaných žen.

Hodnotící komise byla dvanáctičlenná a tvořili ji zástupci měst, OHK Most, Úřadu práce, regionálních škol, bankovních společností a dalších regionálních firem.

Vyhodnoceny byly dvě kategorie – právnické osoby a osoby samostatně výdělečně činné, tedy fyzické osoby. Dále byly uděleny dvě zvláštní ceny poroty a jedna mimořádná cena Okresní hospodářské komory v Mostě, kterou získala za své dlouholeté působení v podnikatelském prostředí a za svůj podnikatelský příběh paní Štěpánka Hübllová, která neustále rozšiřuje a zdokonaluje svou květinu v Litvínově a svou práci dokázala sladit se svým rodinným životem. Cenu předal předseda OHK Most Ing. Rudolf Jung.

Oceněné podnikatelky

1. kategorie – Právnické osoby

1. místo Helena Zemánková Týřová

- Janovské pekárny s.r.o.

2. místo Šárka Levová

- Stavebniny K9 s.r.o.

3. místo Marcela Dušková - ZDRASES s.r.o.

2. kategorie – Fyzické osoby

1. místo Vlasta Dudková

- řeznictví a uzenářství „U hodin“

2. místo Hana Mirošničková

- kosmetické služby

3. místo Renata Kokrmentová

- A-tour - cestovní agentura

3. Kategorie – Zvláštní cena poroty

Kateřina Menčíková

- prodejna textilu

Dana Špirochová

- kadeřnictví Dana

4. Kategorie - Zvláštní cena OHK Most

Štěpánka Hübllová

- květinu

Projekt „Příležitost“

CZ.1.04/3.4.04/76.00204 je spolufinancován Evropským sociálním fondem prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státním rozpočtem České republiky.

Peníze vážně i nevážně

Mladým se zdá, že peníze jsou to nejdůležitější v životě. Když zestárnou, vědí to jistě. [Wilde Oscar]

Na internetu se lze dočíst:

Z hlediska ekonomické teorie jsou peníze takový statek, který v určité společnosti slouží jako všeobecně přijímaný prostředek směny (platidlo), tedy statek, pro který platí, že velká většina nepřímých směn v nějakém společenství se realizuje jeho prostřednictvím. Peníze pomáhají obchodu při nenásobných hodnotách zboží. Například by se těžko realizovala barterová směna jednoho stolu za tři a půl židle. V omezeném právním smyslu jsou peníze takovým statkem, který je definován zákonem jako tzv. zákonné platidlo. Konkrétní peněžní jednotka daného státu se označuje měna.

Funkce peněz teoreticky – tedy „vážně“

Nejdůležitější funkcí peněz je bezesporu jejich služba jako všeobecný prostředek směny. Kdokoliv si přeje směnít A za B, nemusí hledat jiného člověka ochotného směnít přesně totéž B za A, naprosto postačí prodat A na jednom trhu a za tyto peníze koupit na jiném žádané množství B. Všechny transakce jsou proto podstatně jednodušší.

To je však pouze jeden ze způsobů, kterým peníze usnadňují fungování hospodářství. Ještě důležitější vlastností peněz je skutečnost, že jednotlivým aktérům na trhu zásadně usnadňují ekonomickou kalkulaci. Peníze jsou totiž společným jmenovatelem, na který lze převést tak odlišné statky jako je lidská práce, surovinové zdroje, kapitálové vybavení a tak dále. Všechny tyto veličiny lze ocenit v penězích. Bez této kalkulace by podnikatelé nebyli schopni určit, který výrobní způsob je nejvhodnější, jaké množství a v jaké kvalitě má být vyráběno a tak dále, protože by nebyli schopni nijak porovnat vzácnost produkčních faktorů navzájem, ani by nebyli schopni rozpoznat, zda na trhu vůbec lze produkt se ziskem prodat. Obecně je jakákoliv vyspělá ekonomika bez peněz nepředstavitelná.

Další výhodou peněz je možnost druhou část nepřímé směny odložit na neurčito, není potřeba, jak je tomu v případě barteru, aby se prodej a nákup odehrál v jednom okamžiku. Peníze pak slouží jako dočasný uchovatel hodnoty. Proto by asi bylo korektnější nazývat je v současné podobě pouze platidlem. Je třeba podotknout, že peníze (v posunutém významu toho slova) nemusí být zdaleka nejlepším způsobem uchování hodnoty, obvykle jím ani nejsou, i když plnohodnotné peníze si tuto

vlastnost stále uchovávají. Lidé však obvykle část svého bohatství drží ve formě peněz, protože je lze okamžitě proměnit v libovolný jiný statek, tato vlastnost se nazývá likvidita. Cílem držby takových peněžních zůstatků je především možnost okamžitě reagovat na nepředpokládané situace, peníze umožňují snazší přizpůsobení se měnícím podmínkám hospodářství.

A konečně ve vyspělých ekonomikách lidé nedrží veškeré své peníze ve formě hotovosti, ale zaplňují je jednotlivým finančním institucím, které pro ně najdou vhodné investice. Tak je prosté spoření (pouhé hromadění) nahrazeno do značné míry spořením kapitalistickým, kdy peníze reprezentující minulé vytvořené hodnoty, jsou směřovány do rukou těm nejlepším podnikatelským záměrům. Taková koncentrace kapitálu umožňuje podstatně vyšší míru hospodářského růstu nesrovnatelnou tím, který pozorujeme v ekonomikách kladoucích překážky pohybu peněz a rozvoji finančního systému.

Peníze prakticky – tedy nevážně?

Peníze pro někoho možná jsou všechno, protože zná jejich cenu, ví, jak je těžké je stabilně mít, a ví, že se bez nich nedá žít. Já patřím mezi ty, co si myslí a ví, že peníze jsou nezbytné, ale přeci jen nejsou všechno nebo lépe, vše za ně nedostanu.

To, že jsou všechno, si mohu myslet v případě, že je mám, protože vidím, co dovedou, vidím, za co se dají směnít. Myslet si to mohu i v případě, že je nemám, protože doufám, že mi je někdo dá, že mi někdo pomůže a tím za mě vyřeší spoustu problémů a situací. Každopádně je mít musím. A kdo mi je dá? Ne půjčí, DÁ? Například to může být nějaký sponzor, ať už ve formě cizího subjektu nebo někdo blízký. Když ale nikoho takového nemám nebo je mi hloupé si říct o pomoc sponzorům, ať už v jakékoliv formě, spoléhám se na stát. Ten pomůže, musí. Ale co když NE? Státní kasa není bezedná a zdrojů, které do ní přicházejí, není dostatek. Každý by se měl zamyslet nad tím, co s tím. No co s tím? Je to jednoduché. Všichni by se měli podílet na dlouhodobém udržení stability našeho státu. Ať už se jedná o legislativu, daně nebo instituce. Pokud bude stabilita, může se stavět. Pokud stabilita není, dojde k „zemětřesení“. To nechceme a tak dělejme co musíme, aby stát mohl dělat to, co by měl.

Peníze nejsou všechno (ale jen když je mám, alespoň k přežití)

Není to tak dlouho, co se mě má dospívající dcera ptala, za co za všechno musí platit, až bude velká, samostatná. Jako matka jsem ji chtěla připravit na tvrdou realitu, ale tak, abych ji příliš nevyděsila. Vysvětlila jsem jí, že, aby mohla něco platit, musí mít v první řadě nějaký příjem. Ten si rozdělit na to, co musí zaplatit, a za zbytek si může koupit, co chce.

Další dotaz byl, co se stane, když nebude mít příjem, nesežene práci? Začala jsem o evidenci na ÚP a o nastaveném systému sociálních dávek a úhradě povinných odvodů. Ale nebude to žít, jen přežívání. Takže rychle najít práci nebo ji vytvořit, ale kdo z absolventů si troufne podnikat?

Za předpokladu, že bude zaměstnaná, kdo prý bude potom ty povinné odvody platit? Říkám, že zaměstnavatel, že odvody se odvádějí automaticky ze mzdy, že si nemusí dělat starosti. Ona na to, jak vím, že je za mě zaměstnavatel odvádí? V tu chvíli jsem se lekla. Kdo z nás tohle odvějuje? Kdo nad tím jako zaměstnanec přemýšlí? Co je psáno na výplatní pásce, nemusí být realita. Mám chodit každý měsíc zjišťovat stav na svou zdravotní pojišťovnu, sociální správu, na finanční úřad? Nebo věřit, že je vše v pořádku? Většina lidí se dozví, že je zle, až když přijde upomínka nebo v horším případě exekutor. Asi se budu muset zamyslet. Třeba tahle naše mladá generace má ještě v sobě trochu zodpovědnosti nebo možná silný pud sebezáchovy! Pustila jsem se do menší přednášky, která vypadala zhruba následovně:

Peníze jsou prostředkem směny. Lidé mění peníze za statky a služby, které uspokojují jejich potřeby. Protože každý z nás máme jiné potřeby a jinak nastavené priority, ať už dobrovolně nebo ne, měli bychom s penězi hospodařit minimálně tak, abychom přežili. Každý z nás má nějaký svůj tok peněz, které mu přicházejí a odcházejí nebo lépe řečeno „musejí odcházet“. Někdo má to štěstí, že jejich příjem má svou pravidelnost a vzrůstající tendenci a někdo je na tom ještě o něco lépe, protože jeho osobní cash flow je každý měsíc v plusu. Příjmy jsou tedy vyšší než výdaje. Kdo ale dnes takhle žije? Ten, kdo tvrdí, že peníze nejsou všechno!

Co vlastně člověk za peníze mění, má-li je? V první řadě za to, co potřebuje. Každý z nás potřebuje něco jiného. Všichni ale musíme jíst, bydlet, oblékat se, starat se o své zdraví a co nemusíme? Baví se. To přeci „jen“ chceme. Představte si pana A. Má velké příjmy a může si, jak se říká, koupit cokoli. Pan B. vydělá sotva tolik, kolik spolkne bydlení,

Dluhy, dluhy, dluhy...

Dluhy, dluhy, dluhy - fenomén naší doby. Naučili jsme se s nimi žít a už nás ani tak moc nezervozňují. Nejvíce dluží stát, pak občané, bez úvěrů ani podnikatelé neumí podnikat, něco dluží kraje, něco města a obce, pro politické strany to také není slovo neznámé a pak jsou prakticky nezjistitelné dluhy u obchodníků, lichvářů a mohli bychom možná pokračovat.

Naskytá se otázka, kolik toho kdo vlastně dluží, a tak jsme se zeptali na místě pro evidované dluhy nejpopulárnějším – Českém statistickém úřadě – a zde je odpověď:

Uvedená čísla jsou jistě k zamyšlení, zvláště když jsou to čísla jen oficiálně zjištělná. Je to zhruba přes 3,5 bilionu korun a jen z obsluhy těchto dluhů odplyne do bank každoročně několik stovek miliard. Jak ovšem ukazují následující tabulky, tak přesto si ČR v rámci Evropy nestojí tak špatně, a to je možná v hospodářsky se propojující Evropě alarmující daleko víc. Pro ČR zatím není fatální ona absolutní výše dluhů, ale trendy růstu dluhů a doufejme, že se i toto podaří zastavit.

redakce

ČR fakticky nejméně zadluženou zemí v EU 27

Nízká relativní zadluženost vládního sektoru ČR

+ velmi nízká relace u soukromého dluhu

= **excelentní pozice ČR v „komplexní zadluženosti“**

Hrubý konsolidovaný dluh vládního sektoru plus konsolidovaný soukromý dluh/HDP, v %;
1. Rumunsko 107,2 %, 2. ČR 109,7 %, 3. Slovensko 110,1 %

ČSÚ

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10 | www.czso.cz | 1/21

(k 31. 12. 2012, resp. k 31. 12. 2011) v mil. korun

2012	úvěry domácnostem (od bankovního sektoru a záložen)	1 163 319
	úvěry firmám od bankovního sektoru	840 634
	půjčky domácnostem od společností splátkového prodeje a leasingových společností	78 178
	úvěry firmám od společností splátkového prodeje a leasingových společností, pohledávky faktoringových společností	169 360
2011	zadluženost vládního sektoru ČR	1 567 883
	z toho:	
	zadluženost státu	1 470 475
	zadluženost obcí a krajů	98 957
	dluhy systému sociálního zabezpečení podle národního účetnictví	78

* Údaje jsou z oficiálních statistik ČNB a ČSÚ; v zadluženosti nejsou uvedeny polooficiální, dluhy zejména domácností od věřitelů nejrůznějších typů (např. půjčky nabízené v novinových inzertech, aj.) Není zde také uvedena zadluženost firem např. plynoucí ze vztahů mezi dodavateli a odběrateli.
6. 3. 2013

inzerce

Teplárna Trmice

akciová společnost

www.tetr.cz

Edisonova 453
400 04 Trmice
telefonické spojení:
+420 475 256 111

e-mail:
info@tetr.cz
tetr@tetr.cz

Dr. Christof Wockenfuß

V Evropě panuje - i přes pozitivní impuls z globální ekonomiky – celkem vzato recese, protože zadlužené krizové státy se mimořádně slabě vyvíjejí. Krizové státy se při konsolidaci veřejných rozpočtů spoléhají především na snížení vládních výdajů. Úspory jsou správné, ale není to dost. Dodatečný smysl by také mělo konečné přenesení pružnosti do zkosnatělého trhu práce. Protože právní předpisy, které diktují firmám a pracovníkům státní minimální mzdy a vyžadují přísná pravidla ochrany před výpověďmi, jsou nakonec důvodem, že nezaměstnanost (zejména mezi mladými lidmi) v krizových zemích stále dosahuje nových maxim. Pokud by bylo možné eliminovat tato nespravedlivá privilegia a dostat zpět více lidí do zaměstnání, pak by bylo možné zvýšit ten obrovský růstový potenciál, který dosud zůstává nevyužit. Tyto reformy by nestály žádné peníze, pouze odvahu. A tady asi leží ten problém.

Německá ekonomika byla schopna uniknout recesi v eurozóně kromě jiného i proto, že německý trh práce je flexibilní. Tomu vždy tak ale nebylo. V první polovině r. 2000 se míra nezaměstnanosti v Německu zvýšila na téměř 12 procent. V méně rozvinutých regionech východního Německa to bylo více než 20 procent. To byly téměř „řecké poměry“. Muselo se něco udělat. A tak to byl tehdejší spolkový kancléř Gerhard Schröder, který pod heslem „Agenda 2010“ prosadil pružnost německého trhu práce a mimochodem proti silnému odporu odborových svazů a také jeho vlastní sociálnědemokratické strany. Gerhard Schröder prohrál příští volby, ale Německo stále těží z jeho reform. Od roku 2005 nezaměstnanost klesla. Podle propočtů Evropského statistického úřadu Eurostat činila v roce 2012 jen 5,3 procenta. Ještě nižší to bylo pouze v Rakousku (4,3 procenta). Rekordně zvýšená ekonomická aktivita způsobila „kypění“ příjmů německého státu a sociálního systému. Ještě nikdy předtím německá vláda nezískala více daní. Rezervy na zákonné zdravotní pojištění již hrozily přesáhnutím povoleného maxima, a proto vznikl spor o tom, jak se zbavit „přebytečných“ peněz. Získaný volný prostor byl alespoň částečně využit ke snížení daňové a od-

Pružný pracovní trh chrání Německo před krizí

vodové zátěže. To dnes posiluje konkurenceschopnost německých firem, kterou je možné sledovat prostřednictvím jejich úspěchů na globálním trhu. Pokles německého exportu do krizových zemí eurozóny, mohl být silnějším růstem vývozu do jiných zemí mimo eurozónu více než vyrovnán. Tak mohla německá ekonomika, po dvou velmi silných letech 2010 a 2011, dále růst i v roce 2012. Spolkový statistický úřad odhaduje, že německý hrubý domácí produkt v roce 2012 vzrostl reálně o 0,7 procenta – v evropském srovnání úctyhodné hodnoty.

Sasko-Anhaltsko ještě nemá údaje k dispozici, ale je pravděpodobné, že zde byl vývoj méně dynamický. Přitom hraje roli také demografie: počet obyvatel země klesá, na rozdíl od Německa jako celku. K tomu se také přidávají další zvláštnosti východního Německa. Společnosti jsou většinou mladší a menší než v západním Německu. Mají nižší kapitálovou základnu a ještě stále vykazují nižší intenzitu výzkumu a nižší úroveň vývozu. Také chyby politického charakteru zatěžují regionální hospodářství, jako jsou např. rostoucí náklady na vodu a elektřinu. Zejména rostoucí cena elektřiny budí pohoršení, protože podíl státu na ceně elektřiny nyní již činí více než 50 procent a zvýšení nákladů zasahuje Sasko-Anhaltsko ještě více než ostatní regiony v Německu. Výstavba větrné a solární energie byla zde hnána dopředu politickou horlivostí. Připojení mnoha nových větrných a solárních parků do elektrické sítě ale způsobuje v řídce osídlené oblasti, jakou je země Sasko-Anhaltsko, velmi vysoké náklady, které jsou následně přenášeny na regionální spotřebitele. A tedy také na společnosti.

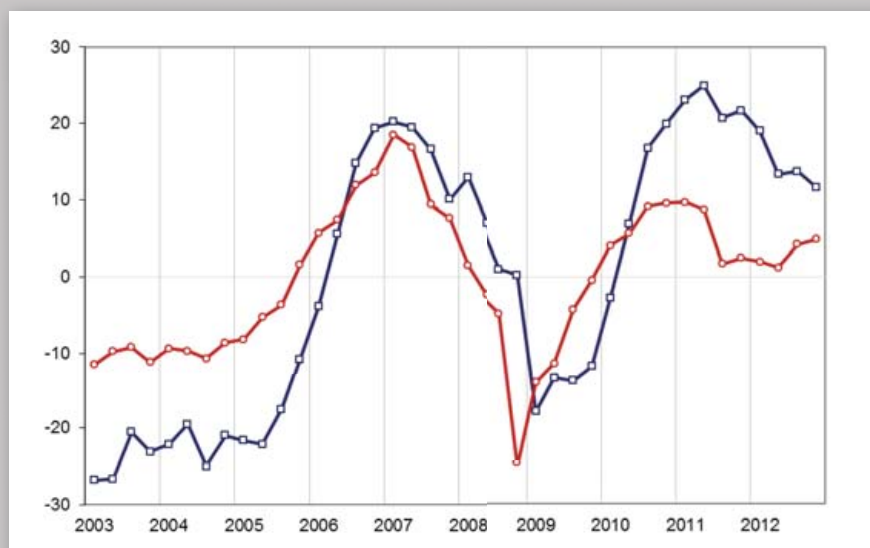
Přestože dynamika 2012 se ve srovnání s dvěma předchozími roky zřejmě velmi silně oslabila, na konec roku 2013 je odhadováno ukončení poklesu a nové oživení hospodářství. V roce 2012 se za čtvrté čtvrtletí roku zlepšila očekávání společnosti již podruhé v řadě. Červená křivka na obrázku stoupá a optimismus opět narůstá. Ukazuje to graf Srovnatelných ekonomických ukazatelů v Německu. Rok 2013 by tak pro hospodářství v Německu a v Sasko-Anhaltsku mohl být silnější než rok 2012.

Aby podniky úspěšně fungovaly, potřebují nejen příznivé klima konjunktury, ale také hospodářskou politiku, která spolehlivě poskytuje přímo na místě dobré rámcové podmínky. Tady jsou dva body obzvláště důležité. Za prvé, musí být co nejdříve zastaven růst cen elektřiny, způsoben vládními dotacemi a daněmi, které se v současnosti dostaly mimo kontrolu. A za druhé se nesmí ustoupit populistickým požadavkům na zavedení minimální mzdy, která ve třech evropských zemích s nejnižší mírou nezaměstnanosti dosud neexistuje (Německo, Rakousko a Švýcarsko). Rychle by to zničilo těžce vydobyté úspěchy na trhu práce. A proto se o to zasazuje IHK Halle-Dessau i proti politice, správě a veřejnosti.

Dr. Christof Wockenfuß

Vedoucí regionální hospodářské politiky
IHK Halle-Dessau | Franckestraße 5 | 06110 Halle (Saale)
Tel.: +49(0)345-2126-362 | Fax: +49(0)345-212644-362
mail: cwockenfuß@halle.ihk.de | http://www.halle.ihk.de

Situace (modrá) a očekávání (červená) společností v okrese IHK Halle-Dessau*

*Kompletní bilance z pozitivních a negativních odhadů v procentních bodech, sezónně očištěné, 0 = dlouhodobý průměr.

(pokračování ze str. 35)

potraviny a když moc nejí, nesvítí a chodí pěšky, může si lehce obnovit i šatník. A dovolená v zahraničí? Vždyť u nás je tak krásně.

Proč lidé uspokojují vlastně své potřeby?

V první řadě proto, aby žili, a v druhé řadě proto, aby neumřeli. Lidé by ale měli především uspokojovat své potřeby proto, aby byli šťastní. Každý z nás potřebuje ke štěstí něco jiného a nikde není psáno, že pan A je šťastnější než pan B.

Jsme-li pan A, moc nad tím nepřemýšlíme. Jistě, že uvažujeme i ekonomicky, ostatně proto jsme stále pan A, ale pořadí toho, co musíme a co chceme, nemusí být až tak striktní. Jsme-li pan B, tak v první

řadě měníme své peníze za to, co musíme, ale většinou se stává, že už nám potom nezbyde na to, co chceme, a tak máme zhruba tři možnosti. Buď to, co chceme, už chytit nebudeme, nebo si to pořídíme z jiných, obvykle cizích zdrojů. Ty získáme legálně nebo nelegálně. To už jsme ale pan C a do toho bych se nepouštěla. Další, třetí možností je pořizovat jen to, co chceme a „vykašlat se na to, co musíme“, ale stejně nás to dříve nebo později dožene. A jsme zase céčko.

Ideální stav: mít peníze teď a mít je jistě i v budoucnu, uspokojovat za ně své potřeby i potřeby jiných, být šťastný a dělat šťastné i ostatní, být zdravý a pomáhat ke zdraví ostatním. Žít. Ne přežívat!

Za peníze můžeme být šťastní, ale nekoupíme si štěstí. Za peníze můžeme ovlivnit čas, ale nezačínáme ho ani nevrátíme. Koupíme si dům, ale ne domov. Koupíme si partnera, ale ne lásku.

Jsme-li pan A, hospodařme tak, aby bylo šťastných co nejvíce, pomáhejme ostatním. Jsme-li pan B, vydržme. Spravedlnost prý doopravdy neexistuje, ale žijme z toho, co máme, nepropadejme panice, žijme krásný život, kdo ví, jak dlouho tu budeme. Není ještě nejhůř, co takový pan C!

Nakonec se dcera zamyslela a řekla: Mami, a nebude lepší se dobře vdát? Já jsem si jen v duchu řekla, no, někdy je lepší se dobře rozvést.

vox populi

Výroční konference IHK Halle-Dessau, leden 2013, prezidentka IHK paní Carola Schaar

V lednu 2013 navštívili zástupci OHK Most partnerskou IHK Halle – Dessau v Sasku-Anhaltsku. Bylo to při příležitosti pravidelné konference členů německé komory, která se koná vždy na zahájení nového roku a kromě několika set podnikatelů se jí vždy účastní i významní politici a představitelé společenského života (viz foto). U příležitosti konference proběhla také pracovní jednání o nejbližších společných akcích OHK Most a IHK Halle-Dessau. Mezi ně patří především slavnostní podpis smlouvy o spolupráci, který proběhne v březnu 2013. Významnou událostí bude společné zasedání obou komor k jubileu 20 let spolupráce, které proběhne v červnu 2013 v Mostě. Další důležitou společnou akcí pak bude Česko-saská dopravní konference, která je naplánována na září 2013. Kolegové s IHK Halle-Dessau konstatovali (stejně jako představitelé saské IHK v Chemnitz), že spolupráce s OHK Most je v rámci příhraničních komor nejrozsáhlejší. Tato spolupráce představuje významný potenciál pro podnikatele z obou stran hranice.

Vítáme nové členy v OHK Most

SPEA sdružení OSVČ

Mgr. Eliška Francírková

EUROPEAN UNION
EUROPEAN REGIONAL
DEVELOPMENT FUND

IDEA

Okresní hospodářská komora Most je jediným českým partnerem nadnárodního projektu IDEA vedle institucí z Německa, Itálie, Rakouska, Polska, Slovenska a Slovinska.

Projekt IDEA je zaměřen na rozvoj nových přístupů k podpoře inovačního potenciálu zúčastněných regionů tím, že metodicky vyhledává a motivuje vysoce kvalifikované a nadané pracovníky, zejména v technických oborech a podporuje jejich vstup na trh práce. Jedná se především o mladé lidi s vyso-

kým rozvojovým potenciálem, tj. schopností rozvíjet svoji kvalifikaci pro něž se vžilo označení „high potentials“.

V rámci řešení projektu partneři vyvíjejí a vzájemně si předávají metody jak vyhledávat tyto pro hospodářský rozvoj regionu klíčové lidi, jak je motivovat aby v regionu zůstali a pracovali a jak je nejlépe propojit s podnikatelským prostředím. Mezi tyto metody patří např. na české straně úspěšné veletrhy vzdělávání na střední i univer-

zitní úrovni nebo certifikát Dobrý list komory, který je každoročně udělován absolventům, kteří ve svém oboru dosáhli největších úspěchů – tedy regionálním „high potentials“.

Krajská hospodářská komora Ústeckého kraje a Ústecký kraj

V pondělí dne 4. února 2013 byla slavnostně podepsána Prováděcí smlouva pro rok 2013 k Rámcové smlouvě o vzájemné spolupráci mezi Ústeckým krajem a Krajskou hospodářskou komorou Ústeckého kraje.

Rád bych tedy zhodnotil předchozí spolupráci mezi krajem a podnikatelskou samosprávou. Na základě Rámcové smlouvy s Ústeckým krajem byly určeny jednotlivé oblasti spolupráce a gestoi na straně kraje a komory, kteří jsou odpovědní za její průběžné naplňování a společně jsme realizovali níže uvedené nejdůležitější aktivity a akce.

Oblast projektů

S Odborem strategie přípravy a realizace projektů KÚ ÚK se podílíme na přípravě strategií pro nové programové období EU 2014-2020 v oblastech drobného podnikání, lidských zdrojů, vzdělávání se zaměřením na technické profese, cestovního ruchu a výzkumu a vývoje.

Jako partneři společně realizujeme příhraniční projekty „Propojení VaV pro MSP v sasko-českém příhraničí“ a „Česko-saský turistický region – NOVÁ KVALITA“. V souvislosti s podporou cestovního ruchu je naší společnou snahou udržet značku OHK Most a IHK Chemnitz „Česko-Saské návštěvy“ a společně akce pořádat pod touto zavedenou značkou.

Tak jako každý rok, i letos se hospodářská komora podílela na Veletrhu komunitárních dotačních programů z EU.

Zahraniční vztahy

S Výborem pro zahraniční vztahy Zastupitelstva ÚK jsme připravovali a organizovali setkání podnikatelů z Ústeckého kraje s partnerskými zahraničními regiony: Republika srbská (Bosna a Hercegovina), Vladimírská oblast (Ruská federace), Žilinský samosprávný kraj (Slovenská republika), region Jižní Banát (Srbsko)

Ve spolupráci s úřadem práce, Agenturou Czechinvest, Českým statistickým úřadem jsme vypracovali prezentaci podnikatelského prostředí Ústeckého kraje, která bude využívána k představení Ústeckého kraje a místních podnikatelů, kteří mají zájem vstoupit na zahraniční trhy.

Oblast školství

Vzdělávání je pro hospodářskou komoru prioritní oblast, které věnujeme velkou pozornost. Proto jsme společně zajišťovali výstavu „Vzdělávání“, předali Dobré listy komory pro nejlepší žáky a studenty učilišť, středních škol a vysokých škol a také jsme předali ceny za nejlepší absolventské vysokoškolské práce Ústeckého.

Aktivně jsme společně propagovali technické profese vůči žákům základních škol a pomáhali při spolupráci firem a středních škol.

Stavebnictví

V oblasti zadávání veřejných zakázek zejména na stavební práce probíhala spolupráce formou účasti odborných zástupců komory v hodnotících komisích kraje u zakázek s předpokládanou hodnotou nad 10 mil. Kč.

Také jsme společně uspořádali soutěž „Stavba Ústeckého kraje 2011“.

Energetika

Energetika je pro náš kraj významným hospodářským sektorem, takže se spolupráce mezi krajem a podnikateli byla na tomto poli také velmi intenzivní. Podíleli jsme se na zpracování stanovisek k legislativě a strategickým materiálům v oblasti energetiky a revitalizace území, k návrhům SEK

a Surovinové politiky a připravili jsme konferenci „Energetické fórum 2012“.

Doprava

Experti komory vypracovávali odborná stanoviska pro vedení Ústeckého kraje v oblasti dopravy. Naším společným cílem je především dostavba dálnice D8 a rychlostní silnice R7.

Hospodářská komora také pro Ústecký kraj vypracovává seznam našich členských firem, které mají zájem být osloveny do výběrových řízení vyhlášených Ústeckým krajem. Tito členové budou tedy cíleně ze strany kraje oslovováni s výzvou o podávání nabídek na realizaci krajských zakázek.

Celkově lze tedy spolupráci shrnout jako intenzivní a oboustranně prospěšnou. Věříme, že i v novém roce bude spolupráce s Krajskou hospodářskou komorou Ústeckého kraje, jako reprezentantem podnikatelské samosprávy, dále úspěšně rozvíjet, což dokládají slova pana hejtmana Oldřicha Bubeníčka, který uvedl při podpisu smlouvy „Vážím si spolupráce s krajskou hospodářskou komorou. Komora, která sdružuje podnikatelské subjekty, je pro Ústecký kraj přirozeným partnerem v klíčových oblastech, jako je například řešení zaměstnanosti, výchovy a vzdělávání a životního prostředí“.

Ing. František Jochman

Předseda KHK ÚK

František Jochman, předseda KHK ÚK, a Oldřich Bubeníček, hejtman ÚK při podpisu smlouvy.

Ing. František Kružík

Je fotovoltaika podnikání nebo legalizovaná loupež?

Politikové se ve svých volebních slibech předhánějí deklamováním frází o podpoře podnikání, snížení daní, aktivní politice zaměstnanosti... Po volbách, když mají sliby plnit, hledají objektivní příčiny a zdůvodnění proč, i přes jejich usilovnou snahu, se nedaří a nedaří. Zato zvyšování přímých i nepřímých daní, zavádění nových odvodů, příplatků a poplatků, se daří schvalovat mrknutím oka. A to i tam, kde lze velmi snadno předjímat, jaké dopady nekonceptní a nedomyšlené zásahy státní moci přinesou. Výsledkem je vleklá krizová situace, podvazující konkurenceschopnost, demotivující dotování a podpora nekonkurenceschopných forem podnikání, závislých na státu, korupce a frustrace, tj. všechny znaky deformace tržních principů.

Přestavte si, že si půjdete koupit rohlíky. Avšak nákup nebude probíhat tak, jak jste zvyklí, ale nejprve si budete muset nakoupit speciální rohlíky. Ať chcete nebo ne. Od ostatních rohlíků se nebudou nijak lišit, jen cenou. Ta bude desetinásobná a vy budete muset povinně koupit jeden takový „speciální“ rohlík na každých pět obyčejných.

Zdá se vám to jako nesmysl? Jenže to se dávno děje – v ČR už od roku 2005, kdy byl schválen zákon č. 18/2005 Sb. o podpoře obnovitelných zdrojů. Vznesenou záminkou pro schválení tohoto legislativního nedonošence byl boj proti globálnímu

oteplení. A když se bojuje pro vznešenou myšlenku, je přeci potřeba něco obětovat. Podle odhadu ministra Chalupy bude v ČR tato obětina obnášet asi bilión korun. Logicky si musíte položit otázku, kdo to zaplatí. Na jednoduchou otázku existuje jednoduchá odpověď: Vy, milí čtenáři. A buďte si jisti, že globální klima to neovlivní ani o setinu stupně.

Pokud se podíváme do světových statistik produkce elektrické energie a porovnáme je se statistikami u nás v ČR. Stačí na to dvě velmi jednoduché tabulky.

Laskavý čtenáři si jistě povšimne, jak zoufale nepatrný podíl ve světové výrobě elektrické energie (Tabulka 1) tvoří tzv. obnovitelné zdroje energie i přes imponující instalovaný výkon, dokonce instalovaný na mnohem vhodnějších lokalitách, než jaké kdy budou v ČR. Málokoho asi překvapí, že klasické zdroje na fosilní paliva s jadernou energetikou a hydroelektrárnami tvoří 97,3 % celosvětové výroby elektrické energie, zatímco např. fotovoltaika jen hubených 0,28 % instalovaného výkonu a 0,05 % skutečně vyrobené elektrické energie.

Tabulka 1: Přehled světově instalovaného výkonu a výroby elektrické energie v roce 2009 podle zdrojů energie. (Šafářová, VÚHU a.s. upraveno)

Zdroj	Instalovaný výkon		Výroba elektřiny	
	GW	Podíl	TWh	Podíl
Uhlí	1 759	38,03 %	8 470	42,29 %
Plyn + ropa	1 337	28,91 %	5 365	26,79 %
Hydroelektrárny	961	20,78 %	3 120	15,58 %
JE	378	8,17 %	2 600	12,98 %
Větrné elektrárny	121	2,62 %	210	1,05 %
Biomasa	56	1,21 %	253	1,26 %
Fotovoltaika	13	0,28 %	11	0,05 %
Celkem	4 625	100 %	20 029	100 %

Pro Českou republiku obdobná tabulka a vypadá poněkud jinak. Ne snad skladbou základních zdrojů a jejich produkcí, ale právě v oblasti oněh

nesmlouvavě prosazovaných impotentních OZE, které představují téměř 11 % instalovaného výkonu, ale pouhých 2,87 % vyrobené elektrické ener-

gie, 97,13 % vyrobené elektrické energie pochází z klasických zdrojů a JE (Tabulka 2):

Tabulka 2: ČR instalovaný výkon a výroba elektrické energie - 2009
(Šafářová, VÚHU a.s. upraveno)

Zdroj	Instalovaný výkon		Výroba elektřiny	
	MW	Podíl	TWh	Podíl
Uhlí	10 787	53,27 %	49,97	57,07 %
JE	3 970	19,60 %	28,28	32,30 %
Plyn	1 102	5,44 %	3,96	4,52 %
Hydroelektrárny	2 201	10,87 %	2,84	3,24 %
Fotovoltaika	1 971	9,73 %	2,12	2,42 %
Větrné elektrárny	219	1,08 %	0,40	0,45 %
Celkem	20 250	100 %	87,56	100 %

Každá instalovaná kW navíc musí být zálohována na klasickými zdroji elektrické energie nebo při výpadcích, když počasí nespolupracuje, je nutno nakupovat tzv. špičkovou elektřinu.

Ta necelá tři procenta produkce elektrické energie z fotovoltaiky a větrných elektráren stačila na to, aby byla do krajnosti naplněna rezerva přenosové soustavy a koncové ceny elektřiny se zvýšily o téměř 34 %. V příštím roce by odhadovaná státní podpora fotovoltaiky měla dosáhnout 44 miliard korun ze státního rozpočtu.

Do odhadů však nebývá zahrnuto zvýšení cen všech výrobků a služeb, které jsou na odběru elektřiny závislé, například i ty shora jmenované rohlíky. Je zřejmé, že kumulativní dopady dotování a podpory těch nejméně účinných a v zásadě nepotřebných tzv. OZE (= „obnovitelných zdrojů energie“) se projeví prohloubením krizového vývoje, dalším snížením konkurenceschopnosti na světových trzích a dalším růstem nezaměstnanosti.

Slibovaná nová pracovní místa v souvislosti s propagováním OZE se vytvořila v Číně nikoli v Evropě.

Je tu však ještě další hledisko, které se prozatím cudně skrývá. V Evropě je instalováno několik miliónů solárních panelů, které sestávají z velmi sofistikované soustavy vrstvených materiálů, v nichž základem je monokrystalický, polykrystalický nebo amorfní SiO₂ (křemen) a napařované mikrovrstvy různých kovů, polokovů a nekovů, v různých kombinacích - Cd, Ga, Te, Ti, Ag, Al, As, Cd, Se, Cu, Sb, S a P, podle typu užití technologie pro výrobu aktivních fotovoltaických buněk. Výrobci většinou pod záminkou ochrany know-kow odmítají sdělovat konkrétní parametry konstrukce sendvičů dodávaných panelů a naopak hrdě garantují jejich mnohaleté výkonové parametry.

Třebaže výrobci na parametry dávají záruky životnosti 20 – 30 i více let, ukazuje se, že zejména u levnějších typů sendvičů, již po deseti letech klesá výkon na 50 – 70 % původního a že reálná

životnost panelů je nižší než udávaná. Životní cyklus nejnověji instalovaných panelů nebyl nikde ověřen, a tak se v Evropě akumuluje obrovský objem fotovoltaických panelů, u nichž není vyřešena jejich likvidace, natož recyklace. Již nyní lze odhadnout, že ani jedno, ani druhé nebude levnou záležitostí.

Bude zajímavé sledovat, jak budou dnešní příjemci nesmyslných solárních dotací mizet v okamžiku, kdy jejich fotovoltaické farmy budou „vymírat“ a nastane čas se postarat o milióny panelů, jejich podpůrných konstrukcí a rekultivování půdy poškozené povrchovou erozí.

Zkuste si zodpovědět na další otázku: Kdo tohle zaplatí?

Ing. František Kružik

Literatura a související odkazy naleznete na www.ohk-most.cz.

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně - spíše nevážně

Je v naší české kotlině vůbec možné, že:

- ? ještě někdo věří v ekonomicky výhodnou dostavbu JE Temelín?
- ? špičkové výkony Černých andělů, jako amatérského dámského házenkářského klubu v česko-slovenské interlize dámské házené, zaplňují nadšenými diváky nově zrekonstruovanou sportovní halu v Mostě?
- ? město Litvínov pod vedením významnými politickými funkcemi poctěného starosty, „neukočirující“ svůj rozpočet, prý z finančních důvodů ukončilo členství a spolupráci s místními institucemi, které mají ve svém poslání ve vzájemné spolupráci zajišťovat prosperitu Mostecka, kam i Litvínov patří?
- ? úředníci a právníci MPSV vymyslí a občanům s vědomím vlády a legislativní rady předloží a realizují poměrně nákladný projekt tzv. S-KARET, aby po pádu ministra premiér tento projekt odsoudil, ale nechal s redukcí běžet a aby následně jiný státní orgán, tedy ÚOOÚ vystavil za to MPSV pokutu 10 mil. Kč?
- ? i když by soudného a při smyslech se nacházejícího podnikatele ani ve snu nenapadlo platit mzdu svému zaměstnanci se-dícím v base, že Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR svému zavřenému poslanci a jeho volně se potulujícím asistentům „mzdu“ z peněz daňových poplatníků platí?
- ? podle nového zákona o veřejných zakázkách obec prakticky nemůže pro novou zakázku eliminovat dodavatele, který minulou zakázku provedl nekvalitně, nedodržel termíny a podmínky díla a musí tohoto nezdárníka prakticky opět angažovat, pokud je jeho cena nejnižší?
- ? i amnestie, kterou Čechy obdařil dosluhující prezident republiky, má pozitivní stránku v restartu a oživení byznysu se zabezpečovací technikou?
- ? pro slibovaný zjednoduší zákon o dani z příjmu pro rok 2013 už nebude stačit česká abeceda, když například paragraf 38 už končí svými odstavci u písmene „t“?
- ? v rámci podpory konkurenceschopnosti českého průmyslu a růstu životní úrovně jen v letošním roce zaplatíme na podporu fotovoltaických elektráren (obnovitelných zdrojů) asi 44 miliard korun a po dobu jejich životnosti dle odhadů to bude bilion korun?
- ? sněmovní přeběhlíci nedostatečným počtem, když si založí přímo ve sněmovně partaj, dostanou zatím jen od od PS účelovou novelou Jednacího řádu PS oporu přeběhlictví v možnosti založit si i poslanecký klub?
- ? Mostečané, nostalgicky truchlící po tzv. starém městě Most, si nechávají jako dopad rádobyprivatizace zničit jeden ze zbylých významných architektonických komplexů, kterými jsou budovy bývalých kasáren?
- ? někteří senátoři parlamentu ČR opět projeví svoji nepostradatelnost jako samozvaná legislativní pojistka a vyplodili žalobu na prezidenta republiky pro velezradu?
- ? existují podnikatelé, kteří stále ještě netuší, že existuje jejich hospodářská komora?
- ? Administrativa Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky neumí napsat bez gramatické chyby několikáslovný text slibu prezidenta republiky?

! Je to možné!
■ a kdo nevěří, ať k nám běží.

Nová ŠKODA Octavia

Pro Váš vozový park, nad kterým budou všichni žasnout

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Octavia: 3,8-6,1 l/100 km, 99-141 g/km

Co je krásné, na to se nestačí jen dívat. Chcete to řídit.
V novém voze ŠKODA Octavia si budete užívat každý okamžik.

Nová ŠKODA Octavia Vás upoutá nezaměnitelným krystalickým designem s charakteristickými ostře řezanými rysy. Její unikátnost ale nepocítíte jen při pohledu zvenčí. Vůz nabízí množství vyspělých technologií, které dodají Vašemu cestování nový rozměr i více zábavy. Například multimediální informační systém nebo Sound System s deseti reproduktory. Nad krásou a funkčností svého nového vozu nepřestanete žasnout. Nové zážitky čekají.

Zaregistrujte se na www.zazijteoctavii.cz
a přijďte na testovací jízdu.

ŠKODA Finance od ŠkoFINu

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AUTOPLUS II, s.r.o.
Budovatelů 624
434 01 Most
Tel.: 476 705 750
www.autoplusmost.cz

AUTOPLUS II, s.r.o.
Rudolická 1730
434 01 Most
Tel.: 476 133 116
www.autoplusmost.cz

AUTOPLUS II

DODÁVKY ENERGIÍ OD SKUPINY ČEZ VÁM USNADNÍ PODNIKÁNÍ V JAKÉMKOLIV OBORU

ČEZ Prodej rozšiřuje své zaměření na individuální obsluhu živnostníků a podnikatelů, proto vytvořil **nový segment SME pro malé a střední podniky**. Ještě více se tak přibližuje přímo vašim konkrétním představám a požadavkům pro úspěšné podnikání.

